ŻYCIE RADOMSKIE

„Życie Warszawy" pismo codzienne istnieje od 1944 roku

NR 5 R PIĄTEK, 6 STYCZNIA 1978 R. CENA 1 ZŁ

Jubileusz Edwarda Gierka

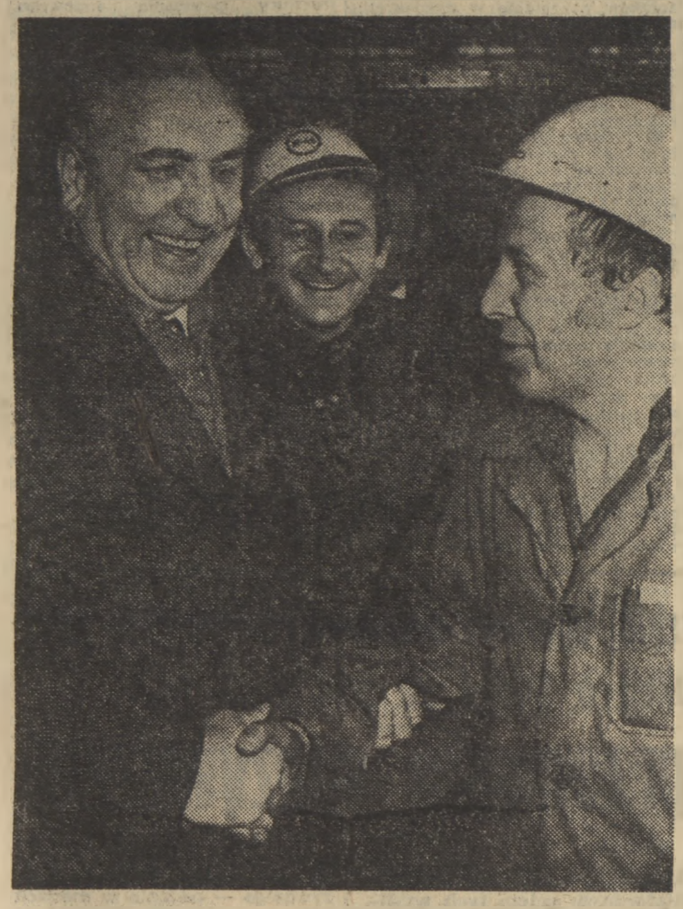

List Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR do Edwarda Gierka

Towarzysz Edward GIEREK
I sekretarz Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Szanowny i Drogi Towarzyszu Gierek!

Przyjmijcie wyrazy najwyższego szacunku i najlepsze, z głębi serca płynące życzenia od członków Biura Politycznego i sekretariatu KC PZPR w związku z 65 rocznicą Waszych urodzin.

Nasza partia i ludzie pracy naszego kraju kierują dziś do Was serdeczne uczucia, wyrażają Wam sympatię i zaufanie, potwierdzają swe głębokie uznanie dla Waszej niestrudzonej pracy nad rozwojem socjalistycznej Ojczyzny, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Polscy robotnicy są dumni, że naszej partii i narodowi przewodzi działacz, który sam pracował ponad 17 lat jako górnik i z robotniczego domu rodzinnego wyniósł żarliwy patriotyzm, oddanie idei sprawiedliwości społecznej, poczucie klasowej solidarności i godności robotniczej.

Zdobywaliście doświadczenie i hart ideowy, uczyliście się zasad internacjonalizmu proletariackiego wśród polskiej braci górniczej, wśród górników Francji i Belgii. W latach II wojny światowej, działając w belgijskim ruchu oporu, potwierdziliście czynem tę prawdę, że Polak wszędzie potrafi walczyć o wolność Ojczyzny.

Już prawie pół wieku jesteście komunistą i od ponad dwudziestu lat wchodzicie w skład Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Kierując pracą katowickiej organizacji partyjnej, położyliście wielkie zasługi dla Śląska i Zagłębia, a tym samym dla całego kraju. W 1970 r. Komitet Centralny powierzył Wam funkcję I sekretarza. Wzięliście w ręce ster spraw publicznych w bardzo trudnym momencie. Dzięki wypracowanej przez naszą partię pod Waszym kierownictwem słusznej linii politycznej, którą poparł cały naród, Polska wkroczyła na drogę dynamicznego, wszechstronnego rozwoju.

Postęp społeczny i gospodarczy osiągnięty w ostatnich siedmiu latach, umocnienie więzi partii z klasą robotniczą i całym społeczeństwem, dalsze zacieśnienie przyjaźni, sojuszu i braterskiej współpracy ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznej wspólnoty, wzrost autorytetu Polski w świecie — wszystko to łączy się nierozerwalnie z Waszym imieniem. Kierując się niezłomnie zasadami marksizmu-leninizmu i żarliwym umiłowaniem Ojczyzny, wnieśliście wielki osobisty wkład w budowę patriotycznej jedności narodu. Wasza aktywna działalność na arenie międzynarodowej dobrze służy interesom kraju a także najdroższej wszystkim narodom sprawie pokoju.

Drogi Towarzyszu Edwardzie!

Pracując pod Waszym kierownictwem poznaliśmy wielkie zalety Waszego serca, umysłu i charakteru. Wiemy, że najwyższą wagę w całej swej działalności przywiązujecie do tego, co myśli i czuje, do czego dąży klasa robotnicza i cały naród. Wasze bezpośrednie spotkania i rozmowy z ludźmi pracy, częste wizyty w zakładach produkcyjnych i na wsi, troska o codzienne sprawy Polaków nadają kierunek działania całej naszej partii.

Pozwólcie, że w dniu dzisiejszym wespół z partią i narodem podziękujemy Wam za wszystko, co zrobiliście i robicie dla Polski. Życzymy Wam, drogi towarzyszu Edwardzie, wiele sił i zdrowia, wiele satysfakcji w dalszej działalności, życzymy wszelkiej pomyślności osobistej.

Edward BABIUCH, Zdzisław GRUDZIEŃ, Henryk JABŁOŃSKI, Mieczysław JAGIELSKI, Piotr JAROSZEWICZ, Wojciech JARUZELSKI, Stanisław KANIA, Józef KĘPA, Stanisław KOWALCZYK, Władysław KRUCZEK, Stefan OLSZOWSKI, Jan SZYDLAK, Józef TEJCHMA, Kazimierz BARCIKOWSKI, Jerzy ŁUKASZEWICZ, Tadeusz WRZASZCZYK, Ryszard FRELEK, Alojzy KARKOSZKA, Józef PIŃKOWSKI, Andrzej WERBLAN, Zdzisław ŻANDAROWSKI, Zdzisław KUROWSKI, Zbigniew ZIELIŃSKI.

Warszawa, 6 stycznia 1978 r.

Najlepsze życzenia Polaków dla Przywódcy

(A) Na ręce Edwarda Gierka napływają dziś tysiące życzeń z całej Polski i ze wszystkich kontynentów, z okazji jubileuszowej, sześćdziesiątej piątej rocznicy urodzin przywódcy naszego kraju i narodu, pierwszego sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Z imieniem Edwarda Gierka łączą się w sposób szczególny wszystkie lata siedemdziesiąte — dla trzydziestu pięciu milionów obywateli Polski Ludowej, lata niespotykanej dotąd dynamiki rozwojowej, szybkiego skoku naprzód we wszystkich dziedzinach życia.

Zanim partia powierzyła Mu najwyższą funkcję, znany był w Polsce jako wybitny działacz polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego. Działacz, którego życiorys wywodzi się z pracy górniczej i działalności politycznej bojownika o sprawiedliwość społeczną, bojownika międzynarodowego antyfaszystowskiego ruchu oporu. Edward Gierek znany był nam, jako dobry gospodarz węglowego i przemysłowego serca Polski, jako działacz czyniący wszystko z myślą o współbraciach i Ojczyźnie.

Głęboka znajomość możliwości i aspiracji ludzi pracy, w połączeniu z wrażliwością i umiejętnościami działacza-komunisty, stały się fundamentem, na którym zbudował nową koncepcję rozwoju kraju. Koncepcja ta, której był głównym architektem, przyjęta została na historycznym VII Plenum Komitetu Centralnego w końcu 1970 roku. Słowa „Rodacy!" zaadresowane do nas wszystkich w ów pamiętny, grudniowy dzień wyzwoliły w narodzie energię i patriotyczny zapał, który pozwolił nie tylko przezwyciężyć skutecznie występujące wówczas objawy zastoju, ale i udowodnić sobie i światu, że Polak potrafi. Od tego czasu gierkowskim nazywamy styl pracy działacza, którego bezpośrednia więź z klasą robotniczą, z całym narodem stworzyła konstytucyjną już formę konsultacji społecznej jako instrumentu współrządzenia krajem.

Z imieniem przywódcy związana jest fundamentalna zasada społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, zasada „dla ludzi przez ludzi". Znajduje ona wyraz w wielu dziedzinach życia narodu, przypomnijmy sobie choćby rozwój polityki socjalnej. Znana jest Jego osobista troska o los i przyszłość młodzieży, czego przykładem jest stworzenie milionów nowych i prawdziwie nowoczesnych stanowisk pracy a także Jego osobiste zaangażowanie w sprawy rodziny polskiej, w sprawy stałego polepszania nie tylko jej bytu materialnego, ale i takiego ideowo-moralnego jej oblicza, które byłoby najbardziej korzystne dla przyszłości kraju i następnych pokoleń Polaków. Z myślą o tej przyszłości Edward Gierek w całym swym działaniu wnosi ogromny wkład w umacnianie patriotycznej jedności naszego narodu.

Przypomnijmy, że właśnie w minionym siedmioleciu, nie tylko umocniliśmy w statystykach światowych naszą przynależność do pierwszej dziesiątki państw przemysłowych, a jeśli idzie o ogólne tempo rozwoju gospodarczego i wzrostu dochodów ludności — sięgnęliśmy daleko wyżej. Jest to zasługa przodującej siły politycznej naszego kraju, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Komitetu Centralnego, siły która pod mądrym kierownictwem pierwszego sekretarza Edwarda Gierka wyzwoliła wielkie i cenne możliwości twórcze ludzi pracy, wynikające z umiłowania Ojczyzny, troski o jej przyszłość i związaną z nią najściślej przyszłość własną i najbliższych.

Droga, na którą wkroczył naród polski pod przewodnictwem Edwarda Gierka, jest drogą wielkiego postępu i rozmachu społeczno-ekonomicznego na niespotykaną dotąd skalę. Prawda, że nie zabrakło i nie brakuje na tej drodze również i niemałych trudności. Nie te trudności jednak kształtują oblicze naszej współczesności, lecz coraz lepsza, coraz bardziej wydajna, rozumna i gospodarna praca patriotycznego społeczeństwa, budującego socjalizm w naszym kraju. Kraju, który w ścisłym sojuszu ze Związkiem Radzieckim i całą wspólnotą socjalistyczną, realizuje wspólną pokojową politykę, umożliwiającą nam wszystkim twórczą pracę w poczuciu spokoju i bezpieczeństwa.

Edward Gierek całym sercem i wszystkimi siłami poświęcił się takiej właśnie polityce, zmierzającej do pełnego zagwarantowania socjalistycznej Polsce jej suwerennych praw i należnego miejsca w pokojowej rodzinie narodów Europy i świata.

Dzięki ogromnemu, osobistemu udziałowi Edwarda Gierka w kontaktach, wizytach i rozmowach międzynarodowych, pozycja Polski w świecie wzrosła w ostatnich latach, zyskując nam powszechny szacunek i uznanie innych narodów. Wszystko to jest dla Polaków i Polek powodem do uzasadnionej dumy i uzasadnionej wdzięczności dla naszego przywódcy, który swą tyloletnią pracą zaskarbił sobie nasze serca i uczucia. Do urodzinowych życzeń, które napływają dzisiaj z całej Polski i ze świata, dołączamy więc i nasze życzenia. Najlepsze i najserdeczniejsze.

Życzenia Leonida Breżniewa dla Edwarda Gierka

Do
I sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,
Towarzysza Edwarda GIERKA

Drogi Towarzyszu Gierek!

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR składają Wam, wybitnemu przywódcy partyjnemu i państwowemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wybitnemu działaczowi międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, serdeczne życzenia w dniu Waszych 65 urodzin.

Nasz kraj zna Was dobrze jako wielkiego przyjaciela KPZR i Związku Radzieckiego, niezachwianego marksistę-leninowca, internacjonalistę, który przeszedł proletariacką szkołę walki klasowej. Słusznie zaskarbiliście sobie wysoki autorytet i uznanie ludzi pracy w Polsce za swój wkład do wspaniałych sukcesów osiągniętych przez naród polski w budownictwie socjalistycznym pod kierownictwem jego bojowej awangardy — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Ludzie radzieccy wysoko oceniają to, że przedmiotem Waszej stałej troski i uwagi jest sprawa umocnienia przyjaźni między naszymi narodami i partiami, zwartości wspólnoty socjalistycznej, jedności międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego.

Życzymy Wam, Drogi Towarzyszu Gierek, dużo zdrowia i nowych sukcesów w Waszej działalności dla dobra socjalistycznej Polski, w imię dalszego rozwoju braterskich radziecko-polskich stosunków.

Z komunistycznym pozdrowieniem

Leonid BREŻNIEW

Edward Gierek odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski

(P) W 65 rocznicę urodzin, w uznaniu doniosłego wkładu w walkę o wyzwolenie społeczne ludu polskiego i niepodległość Ojczyzny, za wszechstronne zasługi w dziele budowy socjalizmu w Polsce Ludowej, za decydujący udział w wypracowaniu i realizacji strategii społeczno-gospodarczej partii i państwa, za wybitny dorobek w zacieśnianiu internacjonalistycznych więzi ze wspólnotą państw socjalistycznych, w utrwalaniu odprężenia i pokoju oraz umacnianiu pozycji i autorytetu Polski w świecie Rada Państwa nadała Edwardowi Gierkowi Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski. (PAP)

Edward Gierek odznaczony Orderem Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP). Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wydało dekret o odznaczeniu I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka Orderem Rewolucji Październikowej — za wybitną rolę w rozwijaniu braterskiej przyjaźni i współpracy między narodami ZSRR i PRL, za wielki wkład w dzieło umacniania pokoju i socjalizmu oraz w związku z 65 rocznicą urodzin. (P)

Posiedzenie Biura Politycznego Komitetu Centralnego PZPR

(P) Biuro Polityczne KC PZPR na posiedzeniu w dniu 5 bm. rozpatrzyło i zaaprobowało projekty podstawowych materiałów na II Krajową Konferencję PZPR.

Biuro Polityczne zapoznało się z przebiegiem i rezultatami oficjalnej wizyty prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Jimmy Cartera w Polsce.

Stwierdzono, że przeprowadzone w toku wizyty rozmowy, a przede wszystkim bezpośrednie rozmowy I sekretarza KC PZPR z prezydentem, służyły węzłowej obecnie sprawie pogłębienia polityki odprężenia, zahamowania wyścigu zbrojeń, zwłaszcza nuklearnych i otwarcia dróg ku rozbrojeniu, co jest celem aktywnych zespolonych działań wspólnoty państw socjalistycznych.

Wizyta prezydenta i przyjęte podczas niej ustalenia sprzyjają równocześnie dalszemu pomyślnemu kształtowaniu dwustronnych stosunków polsko-amerykańskich, utrwalaniu tradycyjnej przyjaźni między obu narodami.

(PAP)

Depesza Henryka Jabłońskiego do emira Kuwejtu

(P) W związku z objęciem tronu państwa Kuwejtu, przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński wystosował depeszę gratulacyjną do emira Kuwejtu szejka Jabera Al-Ahmeda Al-Jabera Al-Sabaha. (PAP)

Bilans gospodarskich poczynań • Wzrost partyjnych szeregów • Wzmożony rytm pracy • Cenne inicjatywy

Przed II Krajową Konferencją PZPR

(P) Już za kilka dni spotkają się w Warszawie uczestnicy II Krajowej Konferencji PZPR. Okres poprzedzający to doniosłe w życiu partii i całego narodu wydarzenie wypełniony jest gospodarską analizą rezultatów i doświadczeń z realizacji postanowień VII Zjazdu PZPR w poszczególnych regionach i środowiskach.

Przygotowania do II Krajowej Konferencji PZPR, to także sprzyjająca okazja do wyrażenia uznania ludziom dobrej roboty, przodującym twórcom „polskiego przyspieszenia". Są wśród nich, na pierwszej linii, członkowie partii. Swym przykładem mobilizują innych do coraz lepszej, wydajniejszej pracy, umacniając w ten sposób autorytet i siłę partii, wzbogacając program jej działań podejmowanych z myślą o pomyślności kraju i jego obywateli.

Oto relacje korespondentów PAP o niektórych wydarzeniach, w czwartek 5 bm. u progu II Krajowej Konferencji PZPR.

W Tarnobrzegu odbyło się 5 bm. spotkanie przodujących robotników woj. tarnobrzeskiego, na którym omówiono dorobek, z jakim klasa robotnicza tego przemysłowego regionu przyjdzie na II Krajową Konferencję PZPR. W spotkaniu wziął udział członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący CRZZ — Władysław Kruczek.

Uczestnicy spotkania podkreślili m.in., że osiągnięcie dobrych wyników gospodarczych w ub.r., a zwłaszcza uzyskanie zwiększonej produkcji poszukiwanych wyrobów rynkowych, znaczne przekroczenie planów eksportu siarki, maszyn i urządzeń budowlano-przemysłowych zapewniły pomyślny start do realizacji tegorocznych zadań. Ambicją załóg jest od pierwszych dni br. wykazanie, że efekty gospodarcze zależą przede wszystkim od jakości pracy. Za jedną z najbardziej

(A) DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Minister spraw zagranicznych PRL zakończył wizytę w ZSRR

Ogłoszenie wspólnego komunikatu

MOSKWA (PAP). 5 bm. w ostatnim dniu wizyty w Związku Radzieckim minister spraw zagranicznych PRL, Emil Wojtaszek przebywał w Leningradzie, gdzie spotkał się z członkiem Biura Politycznego KC KPZR, I sekretarzem Leningradzkiego Obwodowego Komitetu KPZR, Grigorijem Romanowem.

Podczas spotkania dokonano wymiany informacji na temat osiągnięć w rozwoju społeczno-gospodarczym Polski w świetle przygotowań do II Krajowej Konferencji PZPR oraz dotychczasowego i perspektywicznego rozwoju Leningradu, a także działalności leningradzkiej obwodowej organizacji partyjnej KPZR.

Emil Wojtaszek zwiedził następnie Smolny, m.in. pokój, w którym mieszkał i pracował Włodzimierz Lenin. Min. Wojtaszek złożył wieniec pod pomnikiem Matki-Ojczyzny na Cmentarzu Piskariewskim, gdzie spoczywają prochy ponad 600 tys. leningradczyków, którzy ponieśli śmierć podczas trwającej 800 dni blokady tego miasta w czasie II wojny światowej. E. Wojtaszek odwiedził również zjednoczenie „Swietłana" wytwarzające m. in. urządzenia elektroniczne dla radia, telewizji, aparatury kosmicznej, medycznej i chemicznej.

Komunikat o wizycie

Na zaproszenie rządu radzieckiego 3—5 bm. przebywał z wizytą w ZSRR członek KC

(A) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Wspólne działania na rzecz pokoju

Od stałego korespondenta JERZEGO SIERADZIŃSKIEGO

Moskwa, 5 stycznia

(P) Rozmowy w Moskwie z szefem dyplomacji radzieckiej Andriejem Gromyką oraz pobyt w Leningradzie — wypełniły trzydniowy program oficjalnej wizyty w Związku Radzieckim ministra spraw zagranicznych PRL, Emila Wojtaszka. Tutejsza prasa, radio i telewizja wiele uwagi poświęciły polskiej wizycie, otwierającej tegoroczny kalendarz ważnych spotkań politycznych w stolicy Kraju Rad.

W wypowiedzi dla dziennika telewizyjnego „Wremia", min. Wojtaszek, charakteryzując atmosferę i treść rozmów podkreślił, że przebiegały one w niezwykle przyjacielskiej atmosferze, miały twórczy, rzeczowy charakter i potwierdziły pełną jedność poglądów we wszystkich omawianych sprawach.

Rozmowy ministrów dotyczyły przede wszystkim realizacji postanowień zawartych we wspólnym oświadczeniu podpisanym przez Edwarda Gierka i Leonida Breżniewa w listopadzie 1976 r. oraz ustaleń przyjętych przez przywódców obu krajów w trakcie kolejnych

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Prezydent Carter we Francji

Od stałego korespondenta LESZKA KOŁODZIEJCZYKA

Paryż, 5 stycznia

(P) W hołdzie żołnierzom amerykańskim poległym w czasie II wojny światowej, amerykański prezydent Jimmy Carter w towarzystwie Valerego Giscard d'Estaing odwiedził w drugim dniu swojej oficjalnej wizyty we Francji cmentarz-pomnik pod Bayeux i u wybrzeży Normandii. Gromadzi on prochy kilku tysięcy uczestników desantu alianckiego z czerwca 1944 r., który otworzył drugi front wojny w operacji znanej pod kryptonimem „Overlord".

Jimmy Carter uzasadniając w okolicznościowym przemówieniu ofiarę tych, którzy padli za i-

(C) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

KSR w „Świerczewskim"

Program lepszego gospodarowania

Informacja własna

(P) Trwają sesje Konferencji Samorządów Robotniczych w warszawskich zakładach pracy. 5 bm. obradowała KSR Fabryki Wyrobów Precyzyjnych im. Gen. Świerczewskiego. Konferencja oceniła wykonanie zadań minionego roku, uchwalono także plan techniczno-ekonomiczny na rok 1978. Plan przewiduje zwiększenie, w porównaniu z 1977 r. wartości sprzedaży o 7,7 proc., przy czym dostawy na eksport będą wyższe o 11,7 proc., a na rynek o 16 proc. Zakłady „Świerczewskiego" chociaż pozostają nadal zaopatrzeniowcem przemysłu, od niedawna z powodzeniem rozwijają produkcję rynkową, sprzedając, głównie odbiorcom wiejskim, gwintowniki, narzynki, suwmiarki i całe zestawy narzędziowe. Wartość tych dostaw przekroczy w br. po raz pierwszy 200 mln zł.

Z myślą o wzbogaceniu oferty eksportowej zakłada się uruchomienie produkcji wielu nowych i zmodernizowanych wyrobów, m.in. ściefnic diamentowych, suwmiarek zunifikowanych, poziomic szkolnych. Tegoroczny plan eksportu wymaga zachowania pełnej dyscypliny wytwórczej, asortymentowej i jakościowej — we wszystkich zakładach wchodzących w skład FWP.

Konferencja Samorządu Robotniczego zaaprobowała, opracowane przez specjalne komisje, programy oszczędności materiałów i surowców, lepszego wykorzystania maszyn, racjonalizacji zatrudnienia, poprawy gospodarowania czasem pracy i funduszem płac. Obejmują one łącznie kilkadziesiąt przedsięwzięć, ustalają terminy ich realizacji, wyznaczają osoby odpowiedzialne za sprawne wcielenie w życie poszczególnych zamierzeń. Spodziewane oszczędności wynoszą ponad 400 tys. roboczogodzin, kilkadziesiąt ton materiałów, kilkaset MWh energii elektrycznej. Zadania w tej dziedzinie traktowane są jako integralna część planu, ich wykonanie jest — jak podkreślono podczas dyskusji — warunkiem zrealizowania zamierzeń gospodarczych 1978 roku. (ba)

Prognoza pogody

(P) Jak podaje IMiGW dziś w Warszawie będzie zachmurzenie umiarkowane, wzrastające do dużego z opadem śniegu. Temp. maks. —1 st. Wiatry umiarkowane i dość silne północno-zachodnie i zachodnie.

(PAP)

W 36 rocznicę powstania PPR

Uroczyste zebranie w Zakładach Przemysłu Tytoniowego w Radomiu

Informacja własna

(R) W 36 rocznicę powstania Polskiej Partii Robotniczej, 5 bm. w Zakładach Przemysłu Tytoniowego w Radomiu odbył się uroczysty wiec załogi z udziałem przedstawicieli politycznych i administracyjnych miasta, działaczy ruchu robotniczego, byłych członków PPR i aktywu zakładowego, których powitał I sekretarz KZ PZPR Zakładów Przemysłu Tytoniowego — Jan Orczykowski.

Odsłonięcia tablicy pamiątkowej poświęconej działaczom PPR dokonał sekretarz KM PZPR w Radomiu — Jan Zakrzewski, który przypomniał żywe w ZPT tradycje walk z okupantem i działalność PPR w okresie po wyzwoleniu.

Uroczystości zakończyło spotkanie egzekutywy KZ PZPR i dyrekcji ZPT z działaczami ruchu robotniczego i aktywem fabrycznym, podczas którego wręczono 40 legitymacji kandydackich PZPR i 20 indeksów „PZPR moim celem" członkom załogi ZPT. be-de

★ Wichura na Wybrzeżu Szczecińskim
★ Śnieżna zamieć na południu kraju
220 km dróg zamkniętych dla ruchu

Informacja własna

(P) Strefa silnych i porywistych wiatrów obejmowała w czwartek Wybrzeże Szczecińskie. Wystąpiło zjawisko cofania się wód Bałtyku w kierunku lądu. I tak — w rejonie Świnoujścia stan wody podniósł się o kilkanaście centymetrów. Utrudniona została komunikacja promowa.

W Tatrach nastąpił atak mrozu. Na Kasprowym Wierchu termometry wskazywały minus 16 st. C. Wystąpiły też opady śniegu. W czwartek w południe pokrywa śnieżna na Kasprowym sięgała jednego metra, na Hali Gąsienicowej 120 cm, w Kuźnicach i Dolinie Chochołowskiej 75 cm. W samym Zakopanem pokrywa śnieżna sięga ponad pół metra.

Opady śniegu na południu kraju pogorszyły sytuację na drogach. Silne wiatry nadal tworzyły lokalne zamiecie i zadymki. Ponad metrowe zaspy śniegu uformowały się na wielu drogach w woj. nowosądeckim i tarnowskim.

Wiele linii autobusowych skierowano na zastępcze trasy. Opady śniegu utrudniały również komunikację na terenie województwa krośnieńskiego, wrocławskiego, jeleniogórskiego i wałbrzyskiego. Ogółem w czwartek w południe ruch kołowy wstrzymano na 45 odcinkach dróg, o łącznej długości ponad 220 km.

Śnieżyce były również przyczyną wielu opóźnień w komunikacji kolejowej. (lat.)

Z KRAJU • Z KRAJU • Z KRAJU • Z KRAJU • Z KRAJU • Z KRAJU • Z KRAJU

• Współpraca prokuratury z radami narodowymi
• Ratyfikowanie konwencji • Mianowania ambasadorów
• Nowi członkowie zagraniczni PAN

Posiedzenie Rady Państwa

(P) 5 bm. odbyło się w Belwederze posiedzenie Rady Państwa. Rada Państwa dokonała podsumowania swojej działalności w roku ubiegłym.

Rozpatrzono informację prokuratora generalnego o realizacji uchwały Rady Państwa z 3 lutego 1977 roku w sprawie współdziałania organów prokuratury z radami narodowymi i terenowymi organami administracji państwowej. Celem tej uchwały było zintegrowanie działań organów państwowych na rzecz dalszego umacniania praworządności socjalistycznej i ładu publicznego, ograniczenia i eliminacji z życia społecznego takich zjawisk ujemnych, jak wykroczenia i przestępstwa, marnotrawstwo mienia społecznego, biurokratyzm i naruszenie praw obywateli, oraz uzyskanie dla takiego oddziaływania coraz pełniejszego poparcia ze strony społeczeństwa.

Rada Państwa z zadowoleniem stwierdziła, że pomimo krótkiego okresu wdrażania w życie powyższej uchwały można już odnotować dodatnie rezultaty jej realizacji. Wzmogła się aktywność organów prokuratury na rzecz dalszej poprawy ładu publicznego na terenie województw, gmin oraz miast i dzielnic. Pogłębiono zwłaszcza oceny stanu zabezpieczenia mienia społecznego przed kradzieżami, pożarami i marnotrawstwem, stanu alkoholizmu oraz pasożytnictwa społecznego na poszczególnych terenach, konkretyzując wspólnie z władzami terenowymi środki do zapobiegania i likwidowania tych ujemnych zjawisk.

Stwierdzono, że zacieśnianie współpracy między radami i administracją terenową a organami prokuratury sprzyja przestrzeganiu prawa w zakresie ochrony środowiska i gospodarki żywnościowej, ułatwia ujawnianie braków w zakresie komunikacji i transportu, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony rodziny i młodzieży. W ramach współdziałania sygnały otrzymywane od rad i terenowej administracji ułatwiają planowanie prokuratorskich kontroli odpowiednio do potrzeb danego terenu, a jednocześnie informacje i wystąpienia organów prokuratury pomagają terenowym organom władzy i administracji w ustalaniu kompleksowych programów eliminowania ujemnych zjawisk.

Z pozytywną oceną społeczną spotyka się zainicjowana przez prokuraturę praktyka dyżurów w określone dni w urzędach gmin w celu przyjmowania skarg obywateli, jak też przyspieszenie reakcji na ujemne zjawiska sygnalizowane przez prasę lub na spotkaniach z ludnością.

Oceniając pozytywnie dotychczasowe wyniki współdziałania Rada Państwa zaleciła upowszechnienie dobrych doświadczeń, zwróciła uwagę na potrzebę dalszego pogłębiania współpracy między prokuratorami rejonowymi a radami narodowymi i organami administracji państwowej stopnia podstawowego oraz zapewnienia wszystkim radnym i administracji terenowej systematycznej i konkretnej informacji o działaniach organów prokuratury na ich terenie i wynikach kontroli.

Zalecono zwiększenie zainteresowania prokuratorów aktami i działaniami terenowych organów administracji, które w świetle ocen radnych, skarg obywateli lub sygnałów środków masowego przekazu wymagają zbadania pod kątem widzenia ich zgodności z prawem.

Rada Państwa ratyfikowała:

● konwencję konsularną między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Grecką.

● umowę między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządem Hiszpanii o współpracy kulturalnej i naukowej.

● umowę między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i zysków majątkowych.

Ambasadorami nadzwyczajnymi i pełnomocnymi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mianowano:

● w Republice Islandii Jerzego Roszaka; funkcję tę będzie on pełnił obok stanowiska ambasadora PRL w Królestwie Norwegii, na które został mianowany 5 października 1977 r.

● w Ludowej Republice Konga Jerzego Wiecheckiego; funkcję tę będzie on pełnił obok stanowiska ambasadora PRL w Republice Zairu, na które został mianowany 7 października 1976 r.

Rada Państwa powołała Jana Kaczmarka, członka rzeczywistego PAN, na stanowisko sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk na okres kadencji władz PAN 1978—1980 oraz zatwierdziła, dokonany 16 grudnia 1977 r. przez Zgromadzenie Ogólne Polskiej Akademii Nauk, wybór 31 nowych członków zagranicznych (**listę podamy poniżej**).

Uwzględniono prośby 31 osób o nadanie obywatelstwa polskiego. (PAP)

Nowe zasady limitowania wydatków za wynajem pokoi gościnnych

Informacja własna

(P) Pierwszego stycznia weszło w życie nowe zarządzenie przewodniczącego GKKFiT opracowane w porozumieniu z ministrem pracy płac i spraw socjalnych oraz ministrem finansów dotyczące limitowania wydatków jednostek gospodarki uspołecznionej na pokrycie kosztów wynajmu pokoi gościnnych oraz wydatków wynikających z korzystania z prywatnych posiłków domowych.

Limity obejmują 90 proc. wydatków na opłacenie kosztów zakwaterowania pracowników zatrudnionych poza stałym miejscem zamieszkania (od 8 do 12 proc. kwatery opłaca delegowany z własnych środków — stąd też przeciętna 10 procentowa suma nie podlegająca limitowaniu), 65 proc. wydatków na opłacenie usług wczasowych (przeciętnie, w skali kraju, 35 proc. kosztów ponosi pracownik) oraz 30 proc. wydatków na opłacenie wyżywienia (przeciętnie 70 proc. tych wydatków opłaca pracownik). Limity powyższe oblicza się po odtrąceniu kosztów prowizji lub marży przysługującej przedsiębiorstwu wynajmującemu kwatery zakładowi pracy.

Nie są objęte limitowaniem wydatków organizacje polityczne i młodzieżowe, związki zawodowe w zakresie ich działalności statutowej, organizacje społeczne nie korzystające z dotacji państwowych w zakresie swojej działalności statutowej, jednostki zrzeszone w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Centralnym Związku Rzemiosła i Naczelnej Radzie Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług.

Nie są również limitowane wydatki osób prywatnych jak również najem pokoi gościnnych dla cudzoziemców przybywających do Polski. Ponadto nie podlega limitowaniu wynajmowanie pokoi gościnnych w czasie podróży służbowych, których koszty są pokrywane ze środków przeznaczonych na delegacje służbowe oraz wynajmowanie pokoi w czasie wycieczek krajoznawczych i turystycznych nie dłuższych niż 3 dni a także zawodów sportowych oraz innych imprez kultury fizycznej. (K. Wyh.)

Przygotowania do pięćdziesiątych

Targów Poznańskich

(P) Trwają już przygotowania do jubileuszowych 50 Międzynarodowych Targów Poznańskich, które odbędą się od 11 do 20 czerwca br. Targi te będą mieć charakter uniwersalny, ale zgodnie z tradycją, dominować na nich będą dobra inwestycyjne, maszyny i urządzenia. Oczekuje się rekordowego udziału producentów i handlowców — reprezentujących ponad pięć tysięcy firm.

Na terenach MTP przybędzie w br. nowy pawilon o powierzchni ok. 3 tysięcy m. kw., przeznaczony dla polskiego budownictwa i „Budimexu". Wiele starych hal i pawilonów remontuje się oraz przygotowuje nowe połączenia komunikacyjne z terenami i obiektami ekspozycyjnymi w innych punktach Poznania.

Przed II Krajową Konferencją PZPR

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

skutecznych form zapewnienia pomyślnej realizacji zadań uznano upowszechnianie ruchu współzawodnictwa.

400 biorących udział w spotkaniu przodujących robotników reprezentujących ponad 67-tysięczną rzeszę załóg przemysłowych woj. tarnobrzeskiego skierowało list do I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka, informując, że podjęte dla uczczenia II Krajowej Konferencji zobowiązania przyniosły już znaczne zwiększenie produkcji wyrobów rynkowych. Klasa robotnicza woj. tarnobrzeskiego — czytamy w liście — jest gotowa do wykonania dalszych ambitnych zadań, do jeszcze bardziej wydajnej i lepszej jakościowo pracy.

Uroczystym momentem spotkania było wręczenie przez Władysława Kruczka i I sekretarza KW PZPR w Tarnobrzegu — Tadeusza Haładaja partyjnych listów gratulacyjnych 33 najbardziej wyróżniającym się robotnikom.

W Koninie odbyło się w czwartek spotkanie przodującego aktywu socjalistycznych związków młodzieży polskiej. W spotkaniu uczestniczyli członkowie egzekutywy KW PZPR w Koninie z I sekretarzem KW — Tadeuszem Grabskim oraz przewodniczącym Rady Głównej FSZMP — Krzysztofem Trębaczkiewiczem.

Młodzież podsumowała wyniki swych społecznych, ideowo-wychowawczych i produkcyjnych inicjatyw realizowanych przed II Krajową Konferencją PZPR. 100 przodującym działaczom młodzieżowym z woj. konińskiego — młodym robotnikom i wzorowym rolnikom wręczono legitymacje partyjne.

W woj. piotrkowskim wstąpiło do PZPR w ostatnich tygodniach ponad 80 członków Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej. Wszystkim rekomendacji udzieliły koła ZSMP działające w takich zakładach jak kopalnia węgla brunatnego „Bełchatów", zakłady „Chemitex-Wistom" w Tomaszowie Mazowieckim, Zakłady Przemysłu Barwników w Woli Krzysztoporskiej.

Każdy dzień zbliżający nas do II Krajowej Konferencji PZPR przynosi coraz to nowe przykłady wzmożonego, wspólnego wysiłku i pożytecznych inicjatyw produkcyjno-organizacyjnych świadczących o tym, że załogi zakładów i fabryk dobrze rozumieją znaczenie tej konferencji dla dalszego rozwoju kraju. Chodzi przecież o to, aby powitać ją z jak największym dorobkiem, w tak zwłaszcza ważnych dziedzinach jak dobra jakościowo produkcja rynkowa i eksportowa oraz budownictwo mieszkaniowe.

Z pożyteczną inicjatywą świadczącą o gospodarskim podejściu do problemów własnego zakładu pracy wystąpiła załoga Huty Aluminium w Skawinie. Wybudowano tam własnymi siłami urządzenia do „rozbrajania" linek energetycznych w obudowie aluminiowej, odzyskując w ten sposób sporo cennego surowca. Skonstruowana równocześnie prasowarka zapewniła hucie użyteczne urządzenie do otrzymania w pełni uszlachetnionego „srebrzystego metalu". Na wytopienie jednej tony aluminium z tzw. klasycznego wsadu zużyć trzeba 16 tys. kWh energii elektrycznej, natomiast przy wykorzystaniu złomu — 5-krotnie mniej. W ten sposób przetworzono już w Skawinie 200 ton złomu a w br. ilość ta wzrośnie do tysiąca ton. W rezultacie huta wykonuje swe zadania mimo niedoboru energii elektrycznej. Mózgiem zrealizowanego w hucie w Skawinie gospodarskiego przedsięwzięcia, które już przynosi całej gospodarce duże korzyści, był inż. Stanisław Boroń.

Wrocławscy budowlani postanowili skrócić czas budowy domów mieszkalnych, a także pawilonów usługowo-handlowych na nowych osiedlach. M.in. załoga Przedsiębiorstwa Budownictwa Uprzemysłowionego zbuduje do 15 lutego br. dodatkowo dwa budynki mieszkalne na osiedlu „Huby" we Wrocławiu, a załoga kombinatu budowlanego przekaże w br. ponad 190 tys. m kw. nowych mieszkań w skróconym cyklu produkcyjnym.

Wysoki rytm pracy utrzymuje załoga Zakładów Sprzętu Grzejnego „Predom-Wrozamet" we Wrocławiu. Taśmy montażowe opuściło tam w ciągu jednego dnia ponad 1200 nowoczesnych 4-palnikowych kuchni gazowych przeznaczonych na rynek a także dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego. Jest to bardzo wysoka wydajność: o ok. 150 kuchni więcej niż przeciętnie dziennie w ciągu stycznia 1976 r.

14 tys. sztuk różnego rodzaju wyrobów dziewiarskich dostarczyły w ciągu pierwszych czterech dni roboczych nowego roku zakłady „Lubgal" w Lublinie. Jest to ponad 1,5 tys. sztuk wiecej od analogicznego okresu ub.r. a jednocześnie oznacza pełną realizację zadań przewidzianych na poszczególne dni stycznia. Od początku tego roku „Lubgal" wytwarza niemal w całości nowe, poszukiwane wyroby dziecięce i młodzieżowe.

Załoga Przedsiębiorstwa Rybołówstwa Morskiego „Dalmor" realizuje szereg inicjatyw również na lądzie, zmierzających do lepszego wykorzystania cennego surowca rybnego. Ruszyła tu ostatnio — i z dnia na dzień zwiększa wydajność — linia produkcji krokietów rybnych panierowanych. W br. na przemysłową skalę rozwiną też rozpoczętą niedawno produkcję kawioru z ryb oceanicznych. Trwa właśnie montaż odpowiedniej linii produkcyjnej. Tegoroczne dostawy kawioru wyniosą 40 do 50 ton tj. ok. 800 tys. puszek.

Dużą ofiarnością wykazała się załoga Zakładów Metalurgicznych „Agrometu" w Kutnie gdzie 5 bm. rano ruszył wytop żeliwa w pierwszym piecu oraz linia formierska tego ciągu produkcyjnego. Przy rozruchu nastąpiła awaria, którą jednak brygada remontowa usunęła w ciągu nocy, umożliwiając tym samym uzyskanie ok. 130 ton detali żeliwnych dla przemysłu maszyn rolniczych.

5 bm. w kopalni „Sosnowiec" uruchomiono nową ścianę wydobywczą skracając o dwa dni prace montażowe związane z przerzutem i instalacją obudowy zmechanizowanej. Górnicy tej przodującej w przemyśle węglowym kopalni, wielokrotni inicjatorzy czynów produkcyjnych, z wielkim zaangażowaniem przystąpili do realizacji tegorocznych zadań. W pierwszych dniach stycznia najwięcej węgla wydobyły zespoły ścianowe Mieczysława Kozy, Władysława Aniołka i Henryka Szweda. (PAP)

Jubileusz prof. Stefana Ziemby

(P) 5 bm. odbyła się w Warszawie sesja naukowa nt. współczesnych zagadnień naukowych w budowie maszyn. Sesja zorganizowana została z okazji jubileuszu 45-lecia pracy naukowej i 70-lecia urodzin prof. Stefana Ziemby — członka rzeczywistego Polskiej Akademii Nauk.

Życzenia z okazji jubileuszu przesłał prof. S. Ziembie przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński. (PAP)

PAP DONOSI W SKRÓCIE

● 5 bm. w Urzędzie Rady Ministrów podpisano porozumienie między Ministerstwem Hutnictwa, a Centralnym Związkiem Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w sprawie współpracy przy budowie baz techniczno-produkcyjnych dla budownictwa jednorodzinnego. Efektem współpracy będzie wybudowanie w najbliższych latach 7 baz o łącznej zdolności ok. 2000 domków jednorodzinnych rocznie, z czego co najmniej połowa zostanie przeznaczona dla załóg zakładów pracy resortu hutnictwa, pozostała część domków pozostanie w dyspozycji spółdzielczości mieszkaniowej.

Porozumienie podpisali w obecności wicepremiera i ministra hutnictwa Franciszka Kaima wiceminister hutnictwa Janusz Bojakowski i prezes CZSBM Stanisław Kukuryka.

● Program pracy na rok bieżący, a zwłaszcza działalność zmierzająca do poprawy zaopatrzenia rynku i funkcjonowania placówek handlowych były 5 bm. przedmiotem obrad plenum Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

● W Warszawie podpisano porozumienie między Polskim Komitetem Pomocy Społecznej i prokuraturą PRL o kierunkach współdziałania w zakresie pomocy penitencjarnej oraz w dziedzinie profilaktyki.

● W prudnickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego „Frotex" zakończono budowę nowej hali produkcyjnej, która pomieści wydział konfekcji. Poprawi ona radykalnie warunki pracy kobiet, ułatwiając równocześnie dalsze podnoszenie jakości. W br. m. in. dla wzbogacenia dostaw rynkowych, na część tkanin z teksasu nanoszone będą wykroje sukienek i spódnic, umożliwiające własnoręczne ich szycie przez klientki.

● W Zakładzie Podzespołów Lampowych „Polam" w Pułtusku (woj. ciechanowskie) rozpoczęto produkcję pierwszej, informacyjnej serii—nowej medycznej lampy kwarcowej typu PLK-7. Odznacza się ona większą funkcjonalnością i lepszymi walorami medycznymi, od wytwarzanych tu dotychczas lamp kwarcowych.

● Rozstrzygnięto, ogłoszony z okazji przypadającej w br. — 35 rocznicy powstania ludowego Wojska Polskiego — konkurs na piosenkę żołnierską. I nagrodę otrzymała piosenka Karola Deckerta do słów Jerzego Czarskiego — „Wspomnienie — czy pamiętasz żołnierzu?"

● W kooperacji ze starachowicką Fabryką Samochodów Ciężarowych „Polmo", załoga POM Lubsko (woj. zielonogórskie) przystąpiła do budowy samowyładowczych skrzyń rolniczego „Stara 244-R", którego pierwsze egzemplarze zdały praktyczny egzamin w Międzyrzeckim Kombinacie PGR.

● 5 bm. w centrum Sosnowca otwarto Klub Międzynarodowej Prasy i Książki. Placówka dysponuje dwiema czytelniami z bogatym zestawem gazet i czasopism oraz dużą księgarnią.

● W Antoninie (woj. kaliskie) otwarto po zakończeniu prac konserwatorskich zabytkowy pałacyk myśliwski wzniesiony w latach 1822—24 wg projektu znanego wówczas architekta Schinkela dla Antoniego Radziwiłła. Antonin znany jest z dwukrotnego pobytu młodego Fryderyka Chopina, który gościł tu w latach 1827 i 1829.

★ Kombinaty drobiarskie, chłodnie składowe, mieszalnie pasz
★ Zwiększenie produkcji o ponad 20 mld zł w br.

Rozbudowa przemysłu spożywczego

Informacja własna

(P) Państwo nie szczędzi środków na rozwój bazy produkcyjnej przemysłu spożywczego. Ostatecznym celem tych wysiłków — budowy nowych zakładów i renowacji starych jest zwiększenie ilości towarów dla rynku spożywczego.

Przykładem są ostatnie miesiące ub. roku, w których trwała wytężona praca nad wykończeniem większości budów. Ogromna większość zakładów spożywczych w efekcie wykonała swoje plany budowlane i produkcyjne, co w odczuwalny sposób wpłynęło na zaopatrzenie rynku.

Warto wymienić niektóre z większych zakładów spożywczych przekazanych do użytku. Chodzi tu m.in. o dwa kombinaty drobiarskie w Karczewie i Szczecinie — każdy o docelowej produkcji 16,5 tys. ton drobiu plus 1,5 tys. ton przetworów drobiarskich. Na południu — w Leżajsku np. oddano do użytku browar, ruszyła słodownia w Sierpcu na 50 tys. ton słodu i chłodnia składowa w Opolu, która niezależnie od funkcji składowniczych wytwarzać będzie 6 tys. ton mrożonek owocowo-warzywnych rocznie i ok. 1500 ton mrożonek kulinarnych (zrazy zawijane). Zakłady koncentratów „Amino" w Poznaniu uruchomiły dwie linie makaronów na 11 tys. ton. W zakładach koncentratów w Opolu uruchomiono produkcję sypkich odżywek dla dzieci — 2,5 tys. ton rocznie, a jeden z najstarszych w Polsce browar w Żywcu został zmodernizowany i udało się mu zwiększyć produkcję piwa o 200 tys. hl rocznie. Nie pominięto również przemysłu młynarskiego, w którym zainstalowano urządzenia do pakowania mąki i kasz, o zdolności 280 ton na dobę.

Łącznie przemysł spożywczy w wyniku działalności inwestycyjnej osiągnął w 1977 r. przyrost zdolności produkcyjnej o wartości 16 miliardów złotych. Jest to wielkość niebagatelna, ale wciąż jeszcze niewystarczająca. Rynek domaga się zwiększonych ilości produktów żywnościowych. Poważne zadania czekają przemysł spożywczy w br. Między innymi w I półroczu ruszą dwie chłodnie składowe w Grudziądzu i w Ełku, które poza magazynowaniem żywności zajmą się produkcją mrożonek oraz wyrobem frytek.

Od koncentracji sił budowlanych zależeć będzie — jak twierdzi resort przemysłu spożywczego — oddanie w czerwcu 1978 r. zakładów mięsnych o wydajności 45 tys. ton mięsa oraz 12 tys. ton konserw, wędlin i szynek. Kontynuowana będzie budowa zakładów mięsnych w Szczecinie, Bydgoszczy i Starachowicach.

W końcu 1978 r. przewiduje się budowę nowych rzeźni drobiu w Toruniu i Poznaniu o docelowej zdolności produkcyjnej blisko 20 tys. ton, to niezależnie od przetworów i konserw.

Kolejne wytwórnie pasz o mocy 60 tys. ton rocznie będą oddane w Waplewie woj. opolskie, w Elblągu, w Kętrzynie i w Bobarowie w woj. opolskim, oraz w Łobezie w woj. szczecińskim. Powstaną także nowe elewatory zbożowe w Szamotułach i w Bartoszycach. W 1978 r. położy się duży nacisk na modernizację zakładów, na uruchomienie nowych linii produkcyjnych, wymianę urządzeń na nowoczesne i to niezależnie od budowy nowych obiektów.

Wszystko to powinno przynieść, oczywiście przy wysiłku i staranności budowlanych i w ogóle ludzi przemysłu spożywczego zwiększenie produkcji o przeszło 20 mld zł. (I.G.)

Kolejny dar dla Centrum Zdrowia Dziecka

(P) 5 bm. przyjęto kolejny dar zagraniczny dla Pomnika-Szpitala Centrum Zdrowia Dziecka. Holenderska firma — Paul Bruning Scientific Instruments przekazała Społecznemu Komitetowi budowy dwa nowoczesne aparaty laboratoryjne: fotometr UPS produkcji Vitatron oraz urządzenie do miareczkowania wolnych jonów chlorowych Chloro-o-counter firmy Marius. Ofiarodawca podkreślił, że w ten sposób pragnie wyrazić poparcie dla pięknej idei budowy szpitala-pomnika. (PAP)

Ocena dorobku pracy partyjnej

Zebrania plenarne Komitetów Wojewódzkich PZPR

(P) Na odbywających się zebraniach plenarnych KW PZPR zatwierdzane są sprawozdania wojewódzkich instancji partyjnych na wojewódzkie konferencje sprawozdawczo-wyborcze oraz ustalane terminy tych konferencji.

Oceniając dotychczasowy dorobek w pracy partyjnej na swym terenie, uczestnicy obrad wiele uwagi poświęcają problemom związanym z realizacją zadań społeczno-gospodarczych oraz dalszemu umacnianiu organizacji partyjnych.

5 bm. zebrania plenarne KW PZPR odbyły się w Opolu, Poznaniu, Przemyślu, Wałbrzychu i Włocławku.

Na plenum w Opolu stwierdzono, że w toku kampanii sprawozdawczo-wyborczej nastąpił dalszy rozwój działalności polityczno-organizatorskiej i inspirująco-kontrolnej partii. Świadectwem wzrostu jej autorytetu jest rozbudowa szeregów PZPR. Do organizacji wojewódzkiej przyjęto 2.095 osób.

Uczestnicy obrad wyrażali satysfakcję, że II Krajową Konferencję PZPR, opolanie witają rzetelną pracą, podejmowaniem inicjatyw produkcyjnych i operatywnym rozwiązywaniem problemów społecznych. Przypominano, że sprawy efektywności gospodarowania w przemyśle i rolnictwie, kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich oraz aktywnych postaw zajmowały szczególnie wiele miejsca w kampanii sprawozdawczo-wyborczej. Wyrazem efektywności działania pobudzającego zaangażowanie społeczeństwa jest pomyślna realizacja zadań społeczno-gospodarczych.

Poznańska wojewódzka organizacja partyjna przychodzi na II Krajową Konferencję PZPR z poważnym dorobkiem, ideowo-politycznym i społeczno-gospodarczym — stwierdzono na plenum KW. Mówiąc o socjalistycznej świadomości poznańskiej klasy robotniczej i autorytecie partii, uczestnicy obrad nawiązywali do wzrostu szeregów wojewódzkiej organizacji PZPR, liczącej ponad 111 tys. członków i kandydatów, spośród których 54 proc. to robotnicy i chłopi.

W ostatnich 2 latach wzrosła aktywność społeczno-produkcyjna ludzi pracy woj. poznańskiego. W tym okresie produkcja przemysłowa na terenie województwa zwiększyła się o blisko 24 proc.; znaczne są też osiągnięcia tamtejszego rolnictwa.

Oceniając kończącą się kadencję uczestnicy plenum KW PZPR w Przemyślu wskazywali na znaczny wzrost poziomu politycznego członków i kandydatów partii w województwie. Nastąpił dalszy rozwój szeregów partyjnych, a 73 proc. nowo przyjętych kandydatów stanowili robotnicy i rolnicy. Organizacja wojewódzka PZPR liczy dziś 23,2 tys. członków. Omawiając program działania wojewódzkiej organizacji, uczestnicy plenum wskazywali na jego mobilizujący i otwarty charakter.

W czasie plenum w Wałbrzychu, przypomniano, że w ciągu ostatnich 2 lat w szeregi partii wstąpiło tu ponad 6 tys. osób, a wojewódzka organizacja PZPR liczy 51 tys. członków i kandydatów. Podkreślano jednocześnie, że w działalności społeczno-politycznej w woj. wałbrzyskim uczestniczy szeroki aktyw. W samorządach, radach narodowych, organizacjach społecznych, związkach zawodowych działa ponad 60 tys. aktywistów.

Rozwinęła się gospodarka województwa, wzrosła efektywność gospodarowania w tamtejszym przemyśle. Osiągnięto również pewną poprawę w zakresie jakości produkcji.

Jak stwierdzono na plenum we Włocławku, w różnych dziedzinach życia województwa odnotowuje się osiągnięcia. W toku obrad wiele uwagi poświęcono doskonaleniu pracy wojewódzkiej organizacji partyjnej. Podkreślano, że zadania związane z pracą ideowo-wychowawczą oraz umacnianiem szeregów partyjnych są przez instancje terenowe realizowane z zaangażowaniem i poczuciem odpowiedzialności. (PAP)

Nowi członkowie zagraniczni PAN

(P) Rada Państwa zatwierdziła wybór następujących członków zagranicznych Polskiej Akademii Nauk:

Wydział I — nauk społecznych: Tigran Sergejewicz Chaczaturow — członek rzeczywisty AN ZSRR, profesor na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Moskiewskiego; Ronald H. Graveson — profesor Wydziału Prawa King's College Uniwersytetu w Londynie; Torsten Husen — członek Królewskiej Szwedzkiej Akademii Nauk, dyrektor Instytutu Badań Pedagogicznych Uniwersytetu w Sztokholmie, dyrektor Instytutu Badań nad międzynarodowymi problemami oświaty; Radomir Lukić — członek Serbskiej Akademii Nauk i Sztuk, wiceprezes Serbskiej Akademii Nauk, profesor Wydziału Prawa Uniwersytetu w Belgradzie; Manfred Mayrhofer — członek Austriackiej Akademii Nauk, sekretarz generalny i sekretarz Wydziału Filozoficzno-Historycznego Austriackiej Akademii Nauk; Heinrich Scheel — członek rzeczywisty AN NRD, wiceprezes Akademii Nauk Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Wydział II — nauk biologicznych: Aleksander Aleksandrowicz Bajew — członek rzeczywisty AN ZSRR, sekretarz naukowy Oddziału Akademii Nauk ZSRR; Dionizy Blascovic — członek Czechosłowackiej Akademii Nauk, członek Słowackiej Akademii Nauk, profesor na Uniwersytecie Commeniusa w Bratysławie, dyrektor Instytutu Wirusologii Słowackiej Akademii Nauk w Bratysławie; Armen Leonowicz Tachtadżjan — członek rzeczywisty AN ZSRR, dyrektor Instytutu Botaniki Akademii Nauk w Leningradzie.

Wydział III — nauk matematyczno-fizycznych, chemicznych i geologiczno-geograficznych: Anatolij Pietrow Aleksandrow — członek rzeczywisty AN ZSRR, prezes Akademii Nauk ZSRR, dyrektor Instytutu Energii Atomowej im. Kurczatowa; Nikołaj Giennadijewicz Basow — członek rzeczywisty AN ZSRR, dyrektor Instytutu Fizyki Akademii Nauk ZSRR; Nikołaj Wasiljewicz Biełow — członek rzeczywisty AN ZSRR, profesor w Instytucie Krystalografii Akademii Nauk ZSRR; Nikołaj Markowicz Emanuel — członek rzeczywisty AN ZSRR, sekretarz Oddziału Chemii Ogólnej i Technicznej Akademii Nauk ZSRR, zastępca dyrektora d/s naukowych Instytutu Fizyki Chemicznej Akademii Nauk ZSRR, profesor w Katedrze Kinetyki Chemicznej Uniwersytetu w Moskwie; Herman Klare — członek rzeczywisty Akademii Nauk NRD, prezes Akademii Nauk Niemieckiej Republiki Demokratycznej; Nelson J. Leonard — członek Narodowej Akademii Nauk USA, profesor chemii i biochemii Uniwersytetu w Illinois Urbana-Champaign; Jean Leary — członek Francuskiej Akademii Nauk, profesor równań różniczkowych i funkcjonalnych w Colle'ge de France; Anatol Tarczy-Hornoch — członek rzeczywisty WAN, przewodniczący Komitetu Narodowego Geodezji i Geofizyki Węgierskiej Akademii Nauk; Siergiej Wasiljewicz Wonsowskij — członek rzeczywisty AN ZSRR, przewodniczący Oddziału Uralskiego Akademii Nauk ZSRR, zastępca dyrektora d/s naukowych Instytutu Fizyki Metali, profesor Państwowego Uniwersytetu Uralskiego.

Wydział IV — nauk technicznych: Leonid Maksymowicz Brechowskich — członek rzeczywisty AN ZSRR, przewodniczący Oddziału Oceanografii Akademii Nauk ZSRR; Paul Germain — członek Francuskiej Akademii Nauk, stały sekretarz Francuskiej Akademii Nauk, profesor Wydziału Nauk Ścisłych Uniwersytetu w Paryżu; Wiktor Michajłowicz Głuszkow — członek rzeczywisty AN ZSRR, członek rzeczywisty UAN, wiceprezes Ukraińskiej Akademii Nauk; Pierre Auguste Grivet — członek Francuskiej Akademii Nauk, dyrektor Instytutu Elektroniki Uniwersytetu w Paryżu; Aleksander Juliewicz Iszlinskij — członek rzeczywisty AN ZSRR, dyrektor Instytutu Problemów Mechaniki Akademii Nauk ZSRR; Milton C. Shaw — członek National Academy of Engineering (USA), profesor Wydziału Mechaniki Uniwersytetu Carnegie Mellon Pitsburgh; Nikołaj Michajłowicz Żaworonkow — członek rzeczywisty AN ZSRR, sekretarz Wydziału Chemii Fizycznej i Technologii Nieorganicznej i dyrektor Instytutu Chemii Ogólnej i Nieorganicznej Akademii Nauk ZSRR.

Wydział V — nauk rolniczych i leśnych: Hans Leibundgut — profesor Politechniki Związkowej w Zurychu; Iwan Siemionowicz Szatiłow — wiceprezes Wszechzwiązkowej Akademii Nauk Rolniczych im. W. I. Lenina; Roger Ulrich — członek Akademii Rolniczej Francji, profesor Uniwersytetu w Paryżu.

Wydział VI — nauk medycznych: Torbjoern Oscar Caspersson — członek Królewskiej Szwedzkiej Akademii Nauk, profesor Medicinska Nobelinstitutet Karolinska Institutet w Sztokholmie; Francis D. Moore — profesor chirurgii w Peter Bent Brigham Hospital w Bostonie (USA); Sigvald Refsum — członek Norweskiej Akademii Nauk, profesor neurologii, kierownik Kliniki Neurologicznej Uniwersytetu w Oslo.

Pierwsi absolwenci. *Wydział Lalkarski Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Białymstoku opuścili niedawno pierwsi absolwenci. Na zakończenie studiów wystąpili z dyplomowym spektaklem wg sztuki Sergiusza Obrazcowa pt. „Wielki Iwan" — stanowiącym poetycką metaforę Rewolucji Październikowej. Reżyserował dziekan Wydziału — Jan Wilkowski. Obecnie na Wydziale Lalkarskim studiuje 61 studentów, którzy wkrótce zasilą kadry białostockiego Teatru Lalek oraz inne tego rodzaju placówki w kraju.*

Fot. CAF — Sieńko

Styczniowy numer „Nowych Dróg”

Przed II Krajową Konferencją PZPR

STYCZNIOWY numer organu teoretycznego i politycznego KC PZPR otwiera artykuł **Piotra Jaroszewicza** pt. **„Na progu nowego roku”**. Charakteryzując założenia planu i budżetu na rok 1978, środkowy rok bieżącej pięciolatki, autor stwierdza: „Naszą gospodarkę zamierzamy umacniać głównie przez zmiany jakościowe. Nie nastawiamy się przy tym na przekraczanie ilościowych zadań planowych, które powoduje angażowanie dodatkowych materiałów i nakładów. Jesteśmy natomiast zainteresowani głębszą zmianą struktury produkcji na rzecz rynku i eksportu, lepszym dostosowaniem asortymentu produkcji do potrzeb, poprawą jakości i obniżką kosztów wytwarzania. Jest to zasadniczy kierunek dla rozwoju inicjatyw, współzawodnictwa pracy i jakościowego korygowania planu w toku jego realizacji.”

Jak wiadomo naczelnym zadaniem 1978 roku jest wydatne powiększenie dostaw artykułów rynkowych, poprawa ich jakości i struktury asortymentowej. Wydatnie rosną środki inwestycyjne na rozwój rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego. Dalszemu przyspieszeniu i usprawnieniu ulegnie budownictwo mieszkaniowe. „Powodzenie wszystkich zamierzeń 1978 r. — konkluduje autor — w wielkim stopniu zależy od poprawy jakości pracy w każdej dziedzinie i na każdym stanowisku. Dotyczy to zarówno tych, którzy bezpośrednio wypełniają wyznaczone zadania, jak i tych, którzy kierują”.

★

„Oszczędność — społecznym nakazem” — w artykule pod tym tytułem **Jan Szydlak** referując wyniki pracy powołanego przez IV Plenum KC PZPR zespołu do spraw programu oszczędności w gospodarce pisze:

„Mamy zbudowany wielki potencjał produkcyjny, dobrze wykształcone kadry, znaczne bogactwa naturalne, produkt globalny o wartości rzędu 5 bilionów, dochód narodowy zbliżający się do 2 bilionów. Skala produkcji zwiększa się szybko z roku na rok. Wszystko to nadaje niepomiernie większy wymiar efektywności. Jesteśmy już zbyt bogaci, abyśmy mogli pozwolić sobie na marnotrawstwo środków, na niewykorzystanie rezerw. Dlatego zasady oszczędzania czasu, pracy ludzkiej, wszystkich materialnych składników kosztów powinniśmy traktować jako społeczny nakaz i dążyć do tego, aby stały się one narodową cechą Polaków.”

Jednym z głównych zadań polityki gospodarczej w nadchodzących latach będzie zwiększenie efektywności zatrudnienia, poprawa organizacji i dyscypliny pracy. „Ogromną rolę odgrywać tu powinny prawidłowo zbudowane taryfikatory kwalifikacyjne i normy pracy”. Łączy się to z programem tzw. awansu poziomego. Obecnie, jak wiadomo, awans płacowy uzyskiwany jest najczęściej przez zmianę stanowiska. Tymczasem „chodzi o to, by pracownik wiedział, że jeśli spełnia rzetelnie i z zaangażowaniem nałożone na niego obowiązki to po określonym czasie otrzyma odpowiednią podwyżkę uposażenia.”

Kolejne fronty walki o obniżenie kosztów rozwoju to gospodarka materiałowa, paliwowo-energetyczna, oszczędność materiałów i surowców, paliw i energii, usprawnienie kooperacji przemysłowej.

„Między bardziej efektywnym spożytkowaniem zasobów pracy i obniżeniem materiałochłonności produkcji zachodzi ścisły związek — pisze Jan Szydlak. — Wynika to z faktu, że blisko 2/3 czynnych zawodowo w produkcji materialnej jest zatrudnionych przy wytwarzaniu paliw, surowców, materiałów, półfabrykatów... W bież. roku można szacować, że dodatkowa w stosunku do zadań planowych oszczędność 1 proc. materiałów umożliwiałaby zwiększenie dochodu narodowego o blisko 18 mld zł, w tym przeznaczonego na spożycie o 14 mld zł. Jest to mniej więcej tyle ile cała ludność wydaje rocznie na opał i energię elektryczną.”

★

Kolejną pozycją styczniowego numeru miesięcznika jest artykuł **Tadeusza Wrzaszczyka** pt. **„Rozwój produkcji rynkowej i usług”**. Artykuł ten zawiera relację i wnioski z pracy powołanego przez IV Plenum KC PZPR partyjno-rządowego zespołu do spraw rozwoju produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych oraz usług. Opracowany przez zespół program przewiduje uzyskanie częściowo już w najbliższych latach a w całej pełni po 1980 r. poprawy zaopatrzenia rynku oraz warunków zakupu i jakości obsługi klientów przez placówki handlowe i usługowe.

W pierwszej kolejności, zdaniem zespołu, główny wysiłek powinien być skierowany na pełne pokrycie potrzeb rynku w grupie wyrobów standardowych, powszechnie używanych.

„Tworzenie dobrego rynku ma kluczowe znaczenie w realizacji programowego założenia VI i VII Zjazdu partii, jakim jest poprawa warunków życia ludzi pracy. Jesteśmy świadomi dotkliwych niedostatków na rynku, które osłabiają społeczne odczucie naszych niewątpliwych osiągnięć, utrudniają prowadzenie gospodarstwa domowego. Usuwaniu tych niedomagań i trudności służy priorytetowe potraktowanie problematyki rynkowej w planie na bieżący rok.”

Autor przytacza w swym artykule ciekawe zestawienie, najlepiej świadczące o tym, że w ostatnich latach zdecydowanie wkroczyliśmy w okres masowej produkcji przemysłowych dóbr konsumpcyjnych. Oto niektóre dane. Każdy tysiąc mieszkańców posiadał w 1970 r. 253 odbiorniki radiowe, dziś — 364, liczba telewizorów wzrosła odpowiednio w ciągu tego siedmiolecia ze 137 do 230, magnetofonów z 12 do 88, lodówek z 72 do 215, pralek z 185 do 226, samochodów z 15 do 43. We wszystkich tych artykułach z wyjątkiem samochodów osiągamy już poziom wyposażenia właściwy dla wysoko rozwiniętych krajów zachodnich.

★

Prace i ustalenia powołanego przez IV Plenum KC PZPR zespołu dla spraw rozwoju produkcji rolnej omawia **Józef Pińkowski** w artykule pod tytułem **„Zadania w dziedzinie rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej.”**

„Problemem o znaczeniu zasadniczym dla rozwoju gospodarki żywnościowej jest zwiększenie produkcji zbóż i pasz. Wiąże się to ściśle z przyspieszeniem wzrostu całej produkcji roślinnej, jako podstawy harmonijnego rozwoju produkcji zwierzęcej. Przyczyną załamania się wzrostu hodowli na przełomie lat 1975/1976 były bowiem trudności paszowe. Konsekwencją szybkiego dotąd tempa rozwoju produkcji zwierzęcej w porównaniu z produkcją roślinną jest zwiększający się, kosztowny import zbóż i pasz. Dalszy wzrost produkcji zwierzęcej wymaga więc zintensyfikowania działań zmierzających do wzrostu produkcji zbóż i pasz w kraju”.

Autor omawia wiele czynników i instrumentów umożliwiających ten wzrost, a więc podniesienie poziomu agrotechniki, dalszy postęp w mineralnym nawożeniu ziemi, zwiększenie powierzchni uprawy zbóż, rozszerzenie uprawy kukurydzy na ziarno, intensyfikację uprawy innych roślin pastewnych, a także rozwój suszarnictwa zielonek.

★

Kolejny temat styczniowego numeru miesięcznika to inwestycje. **Albin Płocia** w artykule pt. **„Drogi umacniania równowagi inwestycyjnej w gospodarce”** pisze: „W syntetycznym ujęciu można stwierdzić, że rozmiary i struktura inwestycji mają poważny wpływ na tworzenie i podział dochodu narodowego w kraju, na rozmiary i strukturę produkcji społecznej, kształtowanie się poziomu stopy życiowej oraz na tempo rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.”

W ubiegłym pięcioleciu zrealizowaliśmy wielki program inwestycyjny, w jego wyniku majątek trwały w gospodarce wzrósł z 4 bilionów w 70 r. do 5,8 biliona w 76 r. W produkcji przemysłowej na 1 mieszkańca Polska wysunęła się na 10 miejsce w świecie. Dzięki aktywnej polityce inwestycyjnej stworzono prawie 2 miliony nowych miejsc pracy. Osiągnięciem minionej pięciolatki było również skrócenie cykli realizacji inwestycji o ponad 30 proc.

Jednak pod koniec ubiegłego pięciolecia sytuacja w realizacji procesów inwestycyjnych zaczęła się komplikować i pogarszać. Zaczęły występować dysproporcje między zakresem podjętych inwestycji a środkami ich realizacji, opóźnienia w dostawach maszyn i urządzeń, niektórych materiałów budowlanych oraz niedobory potencjału wykonawczego budownictwa. W tych, trudniejszych warunkach trzeba było dokonać przegrupowania sił.

Na czym polegają zmiany w polityce inwestycyjnej nazywane manewrem inwestycyjnym? Na zmniejszeniu tempa inwestowania w gospodarce i na obniżeniu udziału inwestycji w dochodzie narodowym, na przegrupowaniu środków inwestycyjnych w celu zapewnienia szybkiego wzrostu produkcji rynkowej i eksportowej, przyspieszenia rozwoju budownictwa mieszkaniowego, kompleksu żywnościowego i bazy paliwowo-energetycznej. Zwiększenie nakładów inwestycyjnych w tych preferowanych dziedzinach przy jednoczesnym obniżeniu ogólnego tempa inwestowania, wymaga ograniczenia inwestycji nowo rozpoczynanych w innych dziedzinach, zawężenia frontu inwestycyjnego.

„W całym procesie inwestycyjnym w gospodarce biorą udział miliony ludzi — pisze Albin Płocia. — Oczywiście inną rolę odgrywa kierownictwo resortu podejmujące odpowiednie decyzje, a inną — brygada na placu budowy. Ale w procesie inwestycyjnym szczególnie wyraźnie widać, jak pozornie małe fakty sumują się w wielkie problemy. Trafność każdej, nawet drobnej inwestycji, a także dbałość o każdy worek cementu, każdą sztukę armatury, kilogram farby, pieczołowity stosunek do sprzętu, który jest coraz droższy i powinien być coraz bardziej wydajny, optymalne wykorzystanie czasu pracy jakość każdej wykonywanej roboty — wszystko to w skali kraju równa się miliardom złotych wygospodarowanych bądź zmarnowanych.”

★

Irena Sroczyńska w artykule pt. **„W trosce o rodzinę”** nie poprzestaje na bilansie przedsięwzięć społecznych i socjalnych zrealizowanych w ostatnich latach dla dobra polskiej rodziny, ale formułuje także sporą listę rodzinnych trudności i oczekiwań. Pisze ona m. in., że jedną z form pomocy dla rodzin jest polityka dopłat do artykułów przemysłowych i spożywczych przeznaczonych dla dzieci i młodzieży. Państwo dopłaca do wielu tych artykułów, np. do mleka, niektórych przetworów zbożowych, do obuwia dziecięcego. „Należałoby obecnie rozpatrzyć ponownie i rozszerzyć listę przemysłowych artykułów dziecięcych i młodzieżowych dotowanych przez państwo.” Ceny towarów przeznaczonych dla dzieci i młodzieży nie powinny się kształtować na tej samej zasadzie, co ceny na artykuły mody.” Irena Sroczyńska pisze również o trudnościach rynkowych, złej jakości wielu artykułów spożywczych i przemysłowych, niedostatecznej podaży półproduktów do przygotowania posiłków, o niedoborze usług, braku stołówek, pralni itp.

„Podstawowe zadania polskiej polityki zagranicznej wiążą się harmonijnie z zasadami dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju kraju” — stwierdza **Emil Wojtaszek** w artykule pt. **„Kierunki i dorobek polityki zagranicznej Polski Ludowej”**. Omawiając poczynania i rezultaty polskiej polityki zagranicznej w okresie od VII Zjazdu PZPR autor określą ją jako politykę pokoju i współpracy realizowanej w sojuszu z państwami socjalistycznej wspólnoty. W tym okresie rozwiązano pomyślnie szereg problemów w stosunkach między państwami, a dialog i kontakty na wielu płaszczyznach i szczeblach znacznie się rozwinęły. Utrwalenie tych tendencji wymagać będzie dalszych wysiłków. „Polska będzie jak dotychczas aktywnie uczestniczyć w tym niełatwym i złożonym procesie, współdziałając ze Związkiem Radzieckim, innymi naszymi sojusznikami oraz siłami postępu na świecie. Polityka ta dobrze służy sprawie odprężenia i bezpieczeństwa międzynarodowego, a jednocześnie pomyślnemu wewnętrznemu rozwojowi społeczno-gospodarczemu kraju.”

Krystian Dąbrowa w artykule pt. **„Wszechstronna ocena — ofensywny program działania”** analizuje przebieg partyjnej kampanii sprawozdawczo-wyborczej, której pierwsza faza przypadła na okres przygotowań do II Krajowej Konferencji PZPR, zaś faza końcowa czyli konferencje wojewódzkie odbędą się bezpośrednio po II Krajowej Konferencji i służyć będą konkretyzacji wysuniętych na niej zadań. Autor koncentruje się w swym artykule na trzech głównych problemach, które znalazły szczególnie szerokie odbicie na zebraniach i konferencjach sprawozdawczo-wyborczych. Są to zagadnienia społeczno-gospodarcze, problemy rozwoju demokracji socjalistycznej oraz umacniania samej partii. „Kierownictwo partii — pisze autor — nastawia wszystkie jej ogniwa na uważne wsłuchiwanie się w głos ludzi pracy, wykorzystywanie konstruktywnych inicjatyw załóg, pełne uwzględnianie ich opinii krytycznych wymierzonych przeciwko niedociągnięciom i słabościom w produkcji, metodach zarządzania i realizacji celów socjalnych.”

★

W bardzo bogatym, jak widać, styczniowym numerze miesięcznika trzeba także koniecznie zwrócić uwagę na dwie pozycje poświęcone zbliżającym się wyborom do rad narodowych. Są to: **„Rady narodowe — w cztery lata po reformie” Aleksandra Zarajczyka** oraz **„Wybory do rad narodowych a rozwój demokracji socjalistycznej”** pióra **Sylwestra Zawadzkiego**. Oprócz wszystkich stałych rubryk i pozycji czytelnik znajdzie ponadto bardzo interesujący artykuł **Romualda Jezierskiego** pt. **„Rok 1978 — początkiem wprowadzenia powszechnego kształcenia średniego”**. **B. Dr.**

Tak patrzę na sprawę

Rozmowa z mgr. Markiem PIOTROWSKIM – zastępcą dyrektora d/s ekonomicznych Wojewódzkiego ZOZ Przemysłowego w Bielsku Białej

— Według mego rozeznania jest Pan jedynym prawnikiem w Polsce kierującym zespołem opieki zdrowotnej. Czy — Pana zdaniem — to rozwiązanie zdaje praktyczny egzamin?

— Tak, a nawet jestem przekonany, że dyrektorami ZOZ nie powinni być lekarze, bo jest to marnotrawstwo zarówno z ekonomicznego, jak i społecznego punktu widzenia. I mogę swoje twierdzenie uzasadnić.

— Ale zacznijmy od przedstawienia Pana Czytelnikom...

— Mam 32 lata, jestem prawnikiem. Dyplom zrobiłem w 1971 r. na Uniwersytecie Śląskim. Pierwsza praca w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach na stanowisku starszego inspektora. Stamtąd w czerwcu 1976 r. przeniosłem się do Bielska Białej na swoje obecne stanowisko. Ale od września ub. r. zacząłem kierować całym Zespołem, bo odszedł ówczesny dyrektor i do dziś nie ma następcy, który by przyjął tę funkcję.

— A Pana gospodarstwo?

— Wojewódzki Specjalistyczny ZOZ Przemysłowy sprawuje bezpośrednią opiekę nad 72 tys. zatrudnionych w bielskobialskim przemyśle, bardzo zróżnicowanym pod względem rodzaju produkcji i tym samym — występujących zagrożeń i szkodliwości zdrowotnych. Ponadto nadzorujemy merytorycznie przemysłową służbę zdrowia, działającą w całym województwie, opiekującą się 165 tys. zatrudnionych w 117 zakładach. W ZOZ pracuje ok. 320 osób w 35 przychodniach. Nie mamy własnego lecznictwa zamkniętego, ambulatoria są różne — od dużych i ładnych do pracujących w bardzo trudnych warunkach lokalowych. Możemy się pochwalić dobrze postawionym lecznictwem specjalistycznym i bazą diagnostyczną.

— Kto Panu pomaga w kierowaniu ZOZ?

— W naszej strukturze organizacyjnej przewidziane jest obok wakującego stanowiska dyrektora tylko stanowisko zastępcy do spraw ekonomicznych i naczelnej pielęgniarki oraz kierowników działów: metodyczno-organizacyjnego, opieki podstawowej, konsultacyjnego, nadzoru nad orzecznictwem, że ograniczę się tylko do najważniejszych. Moim najbliższym współpracownikiem jest dr Ryszard Pierwocha, kierownik działu metodyczno - organizacyjnego, który w ramach swego ZOZ-owskiego zatrudnienia pracuje jednocześnie jako rejonowy lekarz przemysłowy.

— Do pełniejszego, choć skrótowego obrazu brakuje mi jeszcze informacji ilu w ZOZ pracuje rejonowych lekarzy przemysłowych i czy ma Pan wolne etaty?

— Nie mam, wykorzystuję nawet pieniądze przeznaczane na opłacanie nieobsadzonego etatu dyrektora. Odwrotnie, zwracali się do mnie lekarze zainteresowani pracą w naszym ZOZ, w tym również z innych województw. Mimo to lekarzy rejonowych mam za mało, bo tylko 36 plus 7 niepełnozatrudnionych. Jeśli odliczyć urlopy i choroby można przyjąć, że przeciętnie pracuje ich ok. 30, co oznacza, że jeden lekarz ma praktycznie 2400 podopiecznych czyli dwa razy więcej niż przewiduje obowiązujący wskaźnik. Musi więc kuleć profilaktyka, bo często przez lekarski gabinet przewija się 40—50 chorych w ciągu dnia.

Widzę w Pana oczach pytanie, skąd w tej sytuacji chętni do pracy? Sam mogę powiedzieć tylko jedno: dobrze, rzetelnie, a więc ciężko pracującym staramy się płacić jak najlepiej — oczywiście w granicach przewidzianych przepisami.

— Rzeczywiście, na lekarskiej liście płac widzę tylko dwie kwoty poniżej 5 tys. Od sum opiewających na 7 tys. i trochę wyższych jest dość gęsto.

— Sam Pan widzi. Średnia płaca lekarska w naszym ZOZ wynosi 6007,— zł, a ja zarabiam 5900,—zł. Dr Ryszard Pierwocha, o którym mówiłem jest lepszym ode mnie o blisko połowę, bo ja — jako pracownik spoza działalności podstawowej — taki jest mój etat, nie mogę otrzymywać dodatku specjalnego. Oczywiście zarobki lekarskie liczę z dodatkowymi, ponadetatowymi godzinami.

— Wróćmy jednak do zasadniczego tematu naszej rozmowy. Dlaczego — Pana zdaniem — lekarze nie powinni kierować zespołami opieki zdrowotnej?

— Bo — mówiąc może trochę zbyt ostro i upraszczając — nie umieją tego robić. Lekarz jest przygotowany zawodowo do leczenia, a nie zarządzania dużym przedsiębiorstwem usługowym, jakim jest ZOZ. Prześledźmy przeciętną drogę zawodową przeciętnego dyrektora. Najpierw dyplom — podkreślam, medyczny —, potem I i następnie II stopień specjalizacji w dyscyplinie klinicznej, cały czas praca z chorym, a następny szczebel awansowy — dyrektora. I za biurkiem siada człowiek, który dotychczas miał do czynienia tylko o fonendoskopem lub skalpelem, a tu nagle każę mu sterować sprawami finansowymi, remontami, gospodarką kadrową i płacową — zresztą nie chcę powtarzać spraw, o których pisał już Pan w „Życiu Warszawy”. I albo uczą się mozolnie tego wszystkiego nigdy zresztą nie dochodząc do poziomu, jaki dają normalne studia akademickie, albo przestają być dyrektorami.

— A specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia?

— Młodzi lekarze wcale się do niej nie garną i nie wszyscy znani mi dyrektorzy mogą się nią wylegitymować. Przyjmijmy jednak, że dyrektor ma zrobioną specjalizację w tej dziedzinie. Tu dochodzimy do sprawy, która mnie porusza najbardziej. Zatrudnianie lekarzy na stanowiskach par exellence administracyjnych, to marnotrawienie kadry bardzo potrzebnej gdzie indziej. Mnie osobiście nieomal przeraża widok człowieka przygotowanego do pomagania innym w chorobie, który siedzi za biurkiem, przewraca papiery i robi robotę, którą nie tylko z powodzeniem, ale nawet lepiej mógłby robić ktoś inny. To powoduje również określone straty gospodarcze.

Ja patrzę na sprawę tak. W każdym ZOZ jest dyrektor-lekarz i co najmniej dwóch lekarzy na stanowiskach jego zastępców. O dwóch za dużo w administracji, jeśli przyjąć Pana koncepcję tworzenia stanowiska naczelnego lekarza w ZOZ (przy dyrektorze ekonomiście lub prawniku), które zresztą w moim przekonaniu nie wymaga zatrudnienia w wymiarze pełnego etatu.

A mnie brakuje powiedzmy dwudziestu lekarzy, żeby naprawdę ruszyła profilaktyka, co z kolei oznacza, że spadnie absencja chorobowa. Ta zaś przynosi straty produkcyjne w naszym województwie w granicach 4 miliardów złotych. Jeżeli uda mi się obniżyć absencję tylko o 10 proc. (w stosunku do bezwzględnej liczby dni nieobecności w pracy) już odzyskujemy 400 milionów. Co należy pomnożyć przez 49 województw w Polsce.

— Osobiście uważam Pana rachuby za zbyt optymistyczne, ale oczywiście nie sposób je całkowicie zakwestionować. Zostawmy to jednak na boku. Zdaniem zwolenników obsadzania dyrektorskich stanowisk przez lekarzy tylko medyk może mieć prawo ostatecznej decyzji w jednostkach służby zdrowia, bo chodzi w końcu o zdrowie człowieka, na którym nikt inny się nie zna.

— A czy specjalista II stopnia z dermatologii może precyzyjnie i fachowo określić potrzeby oddziału chirurgii urazowej? To nieładnie odpowiadać pytaniem na pytanie, ale chcę po prostu powiedzieć, że przy obecnym zaawansowaniu specjalizacji w medycynie znajomość innych niż wybrana przez zainteresowanego dziedzin nie jest tak znakomita, jak mógłby to fakt posiadania dyplomu lekarskiego sugerować. A poza tym chcę zapytać jaka jest rola całych sztabów specjalistów medycznych zatrudnianych w charakterze konsultantów w jednostkach służby zdrowia różnych szczebli. Czy nie mogą oni przygotowywać dyrektorskich decyzji?

Wbrew pozorom wiedza o prawidłowym funkcjonowaniu służby zdrowia nie jest aż tak skomplikowana, żeby nie mógł jej posiąść niemedyk. Mój pierwszy kontakt ze służbą zdrowia miał miejsce w Bielsku Białej, nikt mnie do obecnej funkcji specjalnie nie przygotowywał, a po dwóch miesiącach pracy musiałem zacząć kierować ZOZ. A gdybym został przedtem przez pewien czas specjalnie przeszkolony?

Jeszcze o jednej rzeczy chciałbym powiedzieć. Lekarz wydając dyrektorskie decyzje zawsze pamięta, że jest „skazany” na pracę w służbie zdrowia do końca życia i zakłada, że może spotkać się z podwładnym w odwrotnej sytuacji. Bywa zresztą nieraz, że podwładnym jest dobry kolega ze studiów. A ludziom spoza branży takie koneksje rąk nie wiążą.

★

Zamiast sakramentalnego „dziękuję za rozmowę”, od siebie na koniec chciałbym tylko dodać, że Wojewódzki Specjalistyczny ZOZ Przemysłowy w Bielsku Białej ma dobrą opinię u miejscowych władz, które są również zdania, że pod kierownictwem mego rozmówcy widać wyraźny postęp i zmiany na lepsze, choć niektóre dziedziny, jak np. wspomniana przez mego rozmówcę profilaktyka pozostały trochę w tyle.

Niedawna, merytoryczna kontrola przeprowadzona przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej potwierdza tę opinię.

Rozmawiał:
STEFAN ANCEREWICZ

Zima w Karkonoszach. *Zimowy widoczek z Międzygórza, miejscowości położonej koło Bystrzycy Kłodskiej u stóp Śnieżnika.* Fot. CAF — Moroz

IMPRESJE spoza pięciolinii

ZDZISŁAW SIERPIŃSKI

Blaski w smudze cienia

WŁAŚCIWIE jest to kariera, którą może sobie wymarzyć każdy człowiek; życiorys artystyczny wypełniony spełnionymi nadziejami, łączący osobisty sukces z działalnością przynoszącą korzyści kulturze narodowej. Rzecz jasna, jeżeli chce się takie działanie rozliczać na co dzień, można w nim znaleźć i pomyłki i potknięcia, zarówno w dziedzinie sztuki jak i organizacji. Ale przecież nie ma ideałów a liczy się suma dokonań — i to jest ważne w końcowym rozrachunku.

Ktoś mógłby powiedzieć: udało mu się! Tylko, że zwykle tak bywa, że udaje się ludziom i talent posiadającym, i tę żelazną konsekwencję w działaniu, która wiedzie do sukcesów: zespołu i jego szefa. W kraju i za granicą.

Właśnie: jest najwybitniejszym i najbardziej znanym polskim dyrygentem poza swoją ojczyzną. Tak twierdzi nawet jego następca w „Narodowej” Kazimierz Kord (!), potwierdzają to opinie krytyków muzycznych wielu krajów, łącznie z naszym. Ktoś znowu powie: zdobył tę pozycję dzięki orkiestrze FN. I powie słusznie. Tak jest przecież z każdym dyrygentem, który staje na czele jakiegoś zespołu symfonicznego w świecie. Albo robi z nim razem karierę, albo szybko musi się z nim rozstać, bo tu wzajemna sztuka poważnie odstaje. A Witold Rowicki przecież „Narodową” stworzył i stał na jej czele ćwierć wieku — co jest w naszych warunkach sprawą unikalną (tę „długowieczność” można jedynie porównać z szefem Filharmonii Śląskiej — Karolem Stryją) odnosili wspólnie sukcesy, razem zdobywali pozycję i dzisiaj bzdurą byłoby rozszczepiać włos na czworo w dyskusjach, kto komu więcej zawdzięcza: szef orkiestrze czy na odwrót?

Dla mnie w tym życiorysie Witolda Rowickiego, artysty, który zakładał niegdyś w 1945 roku katowicką Orkiestrę Radiową, potem w Warszawie Filharmonię Narodową; który w dniach otwarcia warszawskiego Teatru Wielkiego również stał na czele tej instytucji artystycznej — otóż dla mnie w jego życiorysie jest jeszcze coś oryginalnego, z czym wcale się dotychczas nie spotykaliśmy: oto Rowicki odchodząc, na własną zresztą prośbę, z „Narodowej” nic nie utracił ze swego dotychczasowego statusu: pozycyjnego i artystycznego. Nie pokłócił się z orkiestrą, co nie pozwoliłoby mu z nią nadal występować (a tak się dzieje przy zwykłych rozstaniach szefa z zespołem!) i nadal często staje na podium dyrygenckim w sali na Jasnej; nadal odbywa liczne koncerty z orkiestrami krajowymi i zagranicznymi a są nawet — o ile wiem — projekty, aby stał się Rowicki czymś w rodzaju ogólnopolskiego inspektora wszystkich orkiestr symfonicznych — filharmonicznych i radiowych, co na pewno doskonale sprawdziłoby się w praktyce działania tego artysty.

Ma Rowicki nawet szczęście do ludzi: ten wykrzyknik, który postawiłem przy nazwisku Korda, gdy cytowałem jego opinię o koledze-dyrygencie, jest też jakąś sprawą unikalną w środowisku. Tym bardziej, że przecież obaj reprezentują wielką światową klasę kapelmistrzowską. A przecież Kord już wielokrotnie, publicznie wyrażał tę opinię nawet w najbardziej reprezentatywnych gronach muzyków i krytyki muzycznej, a jak znamy człowieka, nie jest to żadne mizdrzenie się, bo tego rodzaju postawy są Kordowi obce.

Ktoś czytając ten tekst mógłby wyrazić zdziwienie, że mowa tu stale o sprawach ,w gruncie rzeczy, oczywistych. Może. Tylko, że znając nasze środowisko artystyczne, jego napięcia i nastroje, wzajemny do siebie stosunek ludzi — właśnie, wbrew pozorom, taka sytuacja, o której piszę jest unikalna. Właściwie nie spotykana dotychczas, przynajmniej przez ostatnie trzydzieści lat, które mam w moim doświadczeniu muzycznym.

Fakt „bezkolizyjnego” rozejścia się z orkiestrą, możliwość stałej współpracy z licznymi zespołami, bogate plany artystyczne, udział nadal w życiu muzycznym i jego zagadnieniach organizacyjnych — wszystko to może stanowić najwyższy dowód uznania dla wspomnianego artysty, a zarazem jemu samemu daje tę wyjątkową satysfakcję, jaką ma człowiek, kiedy wchodząc w smugę cienia, nie kryje się w jego cieniu całkowicie, a jego postać wydobywa na światło dzienne blask minionych zasług, które zostały docenione. I znowu: proszę się nie dziwić, szczególnemu podkreśleniu tego słowa. Nie jest bowiem regułą, aby umiano dojrzeć dokonane zasługi zza — często pozornych i błahych — konfliktów z codziennej pracy. Aby umiano z perspektywy wielu lat pracy i osiągnięć rozliczyć artystę na dziś. Szczególnie wtedy gdy to DZIŚ odstaje od poprzednich dni, miesięcy, lat...

Może dlatego tym bardziej cieszy mnie ta obecna sytuacja Witolda Rowickiego. Artysty, z którym — jeżeli wolno mi pozwolić sobie na akcent osobisty — łączą mnie lata wspomnień: od pierwszego koncertu WOSPRu w Katowicach na którym (wtedy jeszcze pracując w „Dzienniku Zachodnim”) byłem obecny, przez wszystkie chwile tworzenia później już w stolicy nowej orkiestry symfonicznej (wtedy już z kolei pracowałem w „Życiu”), powstania „Narodowej”, pracę w Teatrze Wielkim; raz byłem nawet z zespołem i jego szefem za granicą, chciałem bowiem zobaczyć jak wygląda takie wielkie przedsięwzięcie, kiedy kilka autokarów wiezie na Węgry, do Czechosłowacji i do Wiednia, chór i orkiestrę. Może mógłbym nawet sięgając do wspomnień, przypomnieć fakty, kiedy — ciesząc się przyjaźnią Rowickiego — znajdowałem się z nim nie raz w konfliktowych sytuacjach. Ale niech i mnie wolno się pochwalić: nawet wtedy starałem się nie zapominać o miejscu tego artysty w naszej kulturze narodowej, jego zasługach i osiągnięciach. I nasza gazeta zawsze z naciskiem to podkreślała...

No to i dzisiaj skorzystajmy z okazji i ponieważ to pierwsze nasze w „Impresjach” spotkanie w nowym roku — Wszystkiego Najlepszego! Nie tylko dla Witolda Rowickiego. Dla wszystkich artystów-muzyków i kompozytorów, działaczy i organizatorów naszego życia muzycznego.

Do Siego Roku i wiele sukcesów w pracy.

ZE ŚWIATA • ZE ŚWIATA • ZE ŚWIATA • ZE ŚWIATA • ZE ŚWIATA • ZE ŚWIATA

Trudne półrocze

(P) Co sześć miesięcy na stanowisku przewodniczącego Rady Ministrów EWG następuje zmiana. Funkcję tę obejmują po kolei przedstawiciele poszczególnych krajów członkowskich. Ta demokratyczna skądinąd zasada przyczynia sporo kłopotów. Co pół roku na barki nowego przewodniczącego kładzie się ciężar szczególnej odpowiedzialności za rozwiązywanie problemów, które nagromadziły się za kadencji jego poprzednika bądź w ogóle w dłuższym czasie nurtują Wspólnotę.

Z początkiem nowego roku na czele Rady Ministrów stanął przedstawiciel Danii, zastępując reprezentanta Belgii. Nowy przewodniczący zastaje skomplikowaną sytuację. Wiąże się ona przede wszystkim z perspektywą rozszerzenia Wspólnoty. Oczekuje się, że Grecja będzie nalegać na przyśpieszenie rokowań o przystąpienie do EWG. Negocjacje ciągną się już od półtora roku i Ateny chciałyby je zakończyć przed upływem roku obecnego. W siedzibie EWG uważa się ten termin za zbyt optymistyczny. Kontynuowane będą również niełatwe rozmowy wstępne z Hiszpanią i Portugalią.

W ciągu najbliższych trzech miesięcy mają zapaść decyzje redukujące przynajmniej częściowo skutki kryzysu w zachodnioeuropejskim przemyśle hutniczym. EWG chce doprowadzić do ograniczenia importu stali, co jest o tyle skomplikowane, że hutnictwo poza Wspólnotą również przeżywa trudności.

Szczególnie kontrowersyjne kwestie wiążą się z utworzeniem wspólnorynkowej strefy rybołówstwa. Wielka Brytania domaga się 40-procentowego udziału w tej strefie.

W najbliższym czasie mają się zakończyć prowadzone w ramach GATT rokowania na temat redukcji ograniczeń w handlu. EWG jako wielka potęga handlowa odgrywa w tych negocjacjach bardzo poważną rolę. Na przebiegu tych rokowań, jak i na innych kwestiach, wobec których stoi Wspólnota, ciąży trudna ogólna sytuacja gospodarcza EWG. Na rok obecny przewiduje się pewne ograniczenie inflacji, lecz zarazem — dalszy wzrost bezrobocia.

JACEK POPRZECZKO

Giełdowe niepokoje

(P) Większości ludzi w świecie, nie wyłączając większości Polaków, rzecz wydaje się zupełnie niezrozumiała. Oto, od kilkunastu miesięcy dolar spada (z okresowymi wahnięciami w górę) w stosunku do innych czołowych walut zachodnich, mimo że reprezentuje najbogatszy kraj świata a zarazem kapitalistyczną potęgę przemysłową, która z lepszym skutkiem niż inne wydostaje się z recesji, czy „dekoniunktury" ostatnich trzech lat.

W środę jednego dolara można było kupić na zachodnich giełdach pieniężnych za mniej niż dwa franki szwajcarskie i za nieco więcej niż dwie marki zachodnioniemieckie. Dolar spadł także w Tokio poniżej granicy 240 jenów. Były to najniższe notowania w historii.

Za główną przyczynę tanienia dolara uważa się powszechnie ogromny deficyt amerykańskiego handlu zagranicznego. Jest to niewątpliwie prawda. Ale, w takim razie, istnieją przesłanki pozwalające oczekiwać poprawy notowań amerykańskiego pieniądza.

Po pierwsze, dochód narodowy USA będzie chyba w tym roku niższy niż w ubiegłym, a w związku z tym spadnie import (i deficyt handlowy). Po drugie, Ameryka sprzeda prawdopodobnie w br. więcej zboża niż oczekiwano pierwotnie (co zwiększy wpływy eksportowe). Po trzecie strumień ropy z Alaski powinien przynajmniej częściowo ograniczyć przyrost importu ropy z zagranicy. I wreszcie, po czwarte, jest nadzieja, że prezydent Carter zdoła w końcu przeprowadzić swój program energetyczny przez igielne ucho Kongresu, co — nawet przy założeniu, że program ów będzie mniej radykalny niż jego pierwotny projekt — dodatkowo wpłynie na spadek konsumpcji (i importu) ropy.

Dodatkową, niemało ważną przyczyną spadku dolara, była obojętność z jaką Waszyngton się temu spadkowi przyglądał. Ale naciski sojuszników spowodowały, że zdecydowano oficjalnie interweniować na rynku, aby poprawić kurs amerykańskiej waluty. Sama tylko zapowiedź takiej interwencji doprowadziła w czwartek do wydatnej poprawy dolarowego kursu. Nikt jednak nie jest w stanie przewidzieć już dzisiaj czy poprawa ta okaże się trwała.

ZYGMUNT SZYMAŃSKI

Minister spraw zagranicznych PRL zakończył wizytę w ZSRR

(A) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

PZPR, minister spraw zagranicznych PRL Emil Wojtaszek.

E. Wojtaszek odbył spotkania i rozmowy z członkiem Biura Politycznego KC KPZR, ministrem spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyką. W toku rozmów, które przebiegały w partyjnej, serdecznej atmosferze, omawiano sprawy dalszego pogłębienia braterskiej przyjaźni i ścisłej wszechstronnej współpracy między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Związkiem Radzieckim w świetle uchwał VII Zjazdu PZPR i XXV Zjazdu KPZR, a także niektóre aktualne problemy międzynarodowe. Odnośnie wszystkich dyskutowanych spraw stwierdzono całkowitą jednomyślność poglądów.

Strony wyraziły zadowolenie z owocnego rozwoju współpracy radziecko-polskiej, która sprzyja realizacji zadań budownictwa komunistycznego w ZSRR i zbudowaniu rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w PRL i jest zgodna z żywotnymi interesami narodów obu krajów. Podkreślono pomyślną realizację podpisanego przez E. Gierka i L. Breżniewa w listopadzie 1976 r. w Moskwie podczas wizyty partyjno-państwowej delegacji PRL wspólnego oświadczenia „O dalszy rozwój wszechstronnej współpracy między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Związkiem Radzieckim i o umacnianie przyjaźni między narodem polskim a narodem radzieckim."

Wskazano na szczególne znaczenie spotkań I sekretarza KC PZPR E. Gierka i sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR L. Breżniewa dla pogłębienia wszechstronnych więzów między PZPR a KPZR, między narodami obu krajów.

Strony oświadczyły, że Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki nadal umacniać będą jedność krajów wspólnoty socjalistycznej, kontynuować konsekwentną walkę o rozwój procesu odprężenia międzynarodowego i ugruntowanie zasad pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych. Podkreślono ważną rolę Układu Warszawskiego w zapewnieniu warunków sprzyjających pokojowej, twórczej pracy narodów i pokoju na całym świecie.

W toku rozmów podkreślono, że w dziele umocnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego pierwszoplanowe znaczenie ma przerwanie wyścigu zbrojeń. W związku z tym wskazano na szczególne znaczenie wysuniętej przez Związek Radziecki platformy działania w celach utrwalenia odprężenia militarnego w Europie i na całym świecie, przerwania wszelkich prób z bronią jądrową, oraz propozycji wprowadzenia moratorium na eksplozje jądrowe dla celów pokojowych.

Strony wskazały na wyjątkową aktualność propozycji, zawartej w opublikowanych niedawno odpowiedziach Leonida Breżniewa dla przedstawiciela dziennika „Prawda", a dotyczącej wzajemnej rezygnacji z produkcji bomby neutronowej, wezwania do uratowania świata przed pojawieniem się tej nowej niszczycielskiej broni masowej zagłady.

Polska i Związek Radziecki ponownie oświadczyły, że skutecznym krokiem w kierunku wyeliminowania groźby wojny jądrowej byłoby podpisanie przez państwa uczestniczące w konferencji europejskiej układu, w którym strony zobowiązałyby się, że pierwsze nie zastosują przeciwko sobie broni jądrowej, którego projekt wysunął Doradczy Komitet Polityczny Organizacji Układu Warszawskiego w listopadzie 1976 roku.

Strony wyraziły głębokie zaniepokojenie w związku z nieuregulowaną wciąż sytuacją na Bliskim Wschodzie. Oświadczyły one, że jakiekolwiek antyarabskie, separatystyczne transakcje oznaczają podważanie konferencji genewskiej, są sprzeczne z zadaniami globalnego i radykalnego uregulowania sytuacji w tym rejonie, które powinno przewidywać: wycofanie wojsk izraelskich ze wszystkich terytoriów arabskich, okupowanych od 1967 roku; realizacje niezaprzeczalnych praw arabskiego narodu Palestyny, łącznie z jego prawem do utworzenia własnego państwa; zagwarantowanie prawa do niezawisłego istnienia i bezpieczeństwa wszystkich państw — bezpośrednich uczestników konfliktu.

Uczestnicy rozmów w imieniu Polski i Związku Radzieckiego oświadczyli, iż umocnienie zwartości państw wspólnoty socjalistycznej, ścisła koordynacja ich działań na arenie międzynarodowej, w tym w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa Europy, służą sprawie obrony wolności i niezawisłości narodów, zapewnienia powszechnego pokoju.

Strony podkreśliły owocność wzajemnych spotkań i konsultacji oraz wyraziły zamiar ich kontynuowania w przyszłości.

(P)

Wspólne działania na rzecz pokoju

(B) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

spotkań. Wymiana opinii objęła także wiele kluczowych problemów aktualnej skoordynowanej polityki zagranicznej wspólnoty państw socjalistycznych, wiążących się z nowymi inicjatywami radzieckimi w sprawie rozbrojenia i skutecznej likwidacji niebezpiecznych ognisk międzynarodowego napięcia.

Okresowe konsultacje ministrów spraw zagranicznych naszych krajów stały się już tradycją polityczną. Obecne spotkanie szefów dyplomacji wydaje się szczególnie doniosłe. Odbyło się ono bowiem w okresie, gdy złożone przez przywódcę Związku Radzieckiego inicjatywy w sprawie utrwalenia procesów odprężenia i wsparcia go konkretnymi poczynaniami rozbrojeniowymi, propozycja zakazu wszelkich prób nuklearnych i wzajemnego wyrzeczenia się produkcji broni neutronowej — ożywiły nadzieję milionów ludzi, że rok, który rozpoczynamy, umocni warunki budowy trwałego pokoju i stworzy możliwość rozwiązania trudnych problemów, jakie wciąż stają przed ludzkością.

Świat z nadzieją oczekuje teraz na pomyślne zakończenie radziecko-amerykańskich rozmów w sprawie ograniczenia ofensywnych zbrojeń strategicznych. Czeka na rychłe i owocne zakończenie spotkania belgradzkiego, które powinno przyczynić się do rozwoju współpracy i wzrostu wzajemnego zaufania w Europie i w świecie. W tym okresie jeszcze bardziej nabiera aktualności propozycja zgłoszona przez Doradczy Komitet Polityczny Państw-Stron Układu Warszawskiego, aby wszystkie kraje, które podpisały Akt Końcowy KBWE, zobowiązały się do nieużycia jako pierwsze broni jądrowej przeciwko sobie. Z nadzieją oczekujemy również zapowiedzianej na przełom maja i czerwca specjalnej sesji rozbrojeniowej ONZ.

Przemawiając dwa miesiące temu na uroczystościach 60-lecia Rewolucji Październikowej, Leonid Breżniew powiedział, że stosunki międzynarodowe znajdują się teraz jak gdyby na rozdrożu, prowadzącym w ostatecznym rachunku albo do trwałego pokoju, albo w najlepszym razie do balansowania na krawędzi wojny. ZSRR wraz z krajami wspólnoty socjalistycznej dokonuje dziś ogromnego wysiłku, by świat poszedł w tym pierwszym kierunku.

Z satysfakcją możemy powiedzieć, że niemałą rolę w tych skoordynowanych działaniach odgrywa aktywna polityka zagraniczna naszego kraju, spotykająca się z powszechnym uznaniem. Przyczynia się ona do pogłębienia konstruktywnego dialogu pomiędzy Wschodem a Zachodem, co jeszcze raz potwierdziły ubiegłoroczne spotkania Edwarda Gierka z wieloma czołowymi osobistościami świata zachodniego.

Konsultacja szefów dyplomacji dwóch bratnich krajów, prowadzona w okresie, gdy ze zdwojoną energią podejmujemy działania na rzecz pokoju, ma więc wielkie znaczenie praktyczne. Potwierdzona w toku rozmów pełna jedność poglądów i wzajemne poparcie dla podjętych inicjatyw sprzyjać będą skutecznemu rozwiązywaniu tych trudnych problemów, które napawają nas troską i mobilizują do jeszcze większego wysiłku.

JERZY SIERADZIŃSKI

Zwiększa się produkcja koncernów zbrojeniowych USA

WASZYNGTON (PAP) Jak poinformowała prasa, amerykańskie koncerny zbrojeniowe zawarły kontrakt z Pentagonem na dostawę w ciągu najbliższych lat nowoczesnych typów myśliwców, o łącznej wartości ok. 50 mld dol.

Z opublikowanych danych wynika, że lotnictwo wojskowe otrzyma ok. 2.000 samolotów bojowych, a lotnictwo piechoty morskiej 1.300.

Jeden z największych koncernów lotniczych w USA, „General Dynamics", zamierza dostarczyć Ministerstwu Obrony 2.000 samolotów myśliwskich „F-16". Inny koncern „McDonnel — Douglas" dostarczy 729 samolotów „F-15", a koncern „Northrop", oczekuje zamówienia na budowę samolotów „F-18" dla armii lądowej.

Duże zamówienia uzyskał również w Pentagonie koncern „Grumman" i inne. Amerykańskie koncerny, produkujące sprzęt wojskowy dostarczają również samoloty zachodnioeuropejskim członkom NATO, Arabii Saudyjskiej, Australii, Kanadzie i wielu innym krajom.

(P)

Poszukiwanie ofiar katastrofy samolotu „Air India"

DELHI (PAP). W dalszym ciągu trwają poszukiwania ofiar katastrofy samolotu „Air India", który w niedzielę rozbił się koło Bombaju z 213 osobami na pokładzie. Jak dotąd, znaleziono zwłoki 52 ofiar, ale ich identyfikacja sprawia poważne trudności. W akcji ratowniczej uczestniczy ok. 2 tys. osób. Mają oni do dyspozycji 11 okrętów wojskowych oraz 5 helikopterów.

Głównej części samolotu, który spadł do Morza Arabskiego w kilka minut po starcie z międzynarodowego lotniska w Bombaju, dotychczas nie odnaleziono. Przyczyny katastrofy, największej w historii lotnictwa indyjskiego i trzeciej co do wielkości w dziejach lotnictwa światowego, nadal nie są znane.

Indyjska agencja Samachar poinformowała, że fanatycy hinduscy ze skrajnej organizacji religijnej „Anand Marg" kilka dni przed katastrofą grozili wysadzeniem w powietrze jednego z samolotów indyjskich. Według agencji „Anand Marg" wystosował tę groźbę do biura „Air India" w Londynie. Zwraca się uwagę, że jeden z przywódców „Anand Marg", skazany za liczne morderstwa, przebywa obecnie w więzieniu w Indiach. Samachar podaje również, że liczni świadkowie, którzy widzieli jak samolot spadł do morza twierdzą, że eksplodował on w powietrzu.

Marynarka indyjska podała w czwartek do wiadomości, że znaleziono część ogonową samolotu, gdzie prawdopodobnie też znajduje się „czarna skrzynka" rejestrująca rozmowy w kabinie pilota. Ekipy ratownicze znalazły dalsze ciała ofiar katastrofy. Do czwartku wieczór znaleziono 63 zwłoki. Nikt z pasażerów nie ocalał. (P)

Lodołamacz „Sibir" wyruszył w rejs

MOSKWA (PAP). W czwartek uroczyście wciągnięto na maszt flagę na lodołamaczu atomowym „Sibir" i statek oficjalnie został włączony w skład radzieckiej marynarki handlowej.

Lodołamacz opuścił Leningrad, udając się do swego portu macierzystego — Murmańska. „Sibir" o wyporności 23 tys. ton, zbudowany w stoczni bałtyckiej w Leningradzie, jest trzecim radzieckim lodołamaczem o napędzie atomowym. (P)

Za zasługi dla partii i państwa

Odznaczenie wybitnych działaczy radzieckich

MOSKWA (PAP). 5 bm. Leonid Breżniew wręczył na Kremlu wysokie odznaczenia państwowe ZSRR grupie wybitnych działaczy radzieckich za ich wielkie zasługi dla partii i państwa.

Członek Biura Politycznego, sekretarz KC KPZR Michaił Susłow odznaczony został Orderem Rewolucji Październikowej; zastępca członka Biura Politycznego KC KPZR, I sekretarz KC KP Uzbekistanu Szaraf Raszydow — Orderem Lenina i, po raz drugi, medalem „Sierp i Młot"; zastępca członka Biura Politycznego KC KPZR, minister kultury ZSRR Piotr Diemiczew — Orderem Rewolucji Październikowej; szef Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR, marszałek Związku Radzieckiego Nikołaj Ogarkow — Orderem Lenina i medalem „Złota Gwiazda" wraz z tytułem Bohatera Związku Radzieckiego; minister spraw wewnętrznych ZSRR, gen. armii Nikołaj Szczełokow — Orderem Rewolucji Październikowej; minister lotnictwa cywilnego ZSRR, Boris Bugajew otrzymał insygnia głównego marszałka lotnictwa.

Podczas uroczystości, która zgromadziła wielu radzieckich przywódców, Leonid Breżniew złożył gratulacje odznaczonym, szczegółowo scharakteryzował ich wielkie zasługi dla KPZR i państwa radzieckiego. Charakteryzując działalność Michaiła Susłowa, L. Breżniew oświadczył, że całe jego życie, jednego z najstarszych działaczy KPZR, poświęcone jest walce o zwycięstwo socjalizmu i zbudowanie komunizmu w Związku Radzieckim i podkreślił jego doniosły wkład w teoretyczną działalność partii, w rozwój i umocnienie internacjonalistycznych więzi KPZR z innymi bratnimi partiami oraz wszystkimi oddziałami światowego ruchu rewolucyjnego i narodowowyzwoleńczego.

Charakteryzując działalność Szarafa Raszydowa, L. Breżniew uwypuklił jego wkład w osiągnięcie przez ludzi pracy Uzbekistanu sukcesów w realizacji uchwał XXV Zjazdu KPZR i w walce o wielkie zbiory bawełny. Gratulując wysokiego odznaczenia P. Diemiczewowi mówca podkreślił znaczenie działalności na polu kultury dla komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

L. Breżniew życzył wszystkim odznaczonym dalszych sukcesów w pracy i życiu osobistym. (P)

Kampania przedwyborcza w USA

NOWY JORK (PAP). Partia Demokratyczna USA oficjalnie rozpoczęła kampanię wyborczą do Kongresu, władz stanowych i niższego szczebla. W końcu roku nastąpi odnowienie części składu tych organów. Demokraci liczą na kolejne zwycięstwo. Kampanię zainicjował wiceprezydent USA Walter F. Mondale, wzywając członków Partii Demokratycznej i jej sympatyków do zbierania funduszów na prowadzenie kampanii. (P)

Prezydent Carter we Francji

(C) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

deały walki o wolność i demokrację, starał się podobnymi względami uzasadnić współczesnie pobyt na kontynencie europejskim 200 tys. żołnierzy amerykańskich.

Francuski prezydent oświadczył zaś, że więzy, które splatały oba kraje w latach II wojny światowej, dziś zbliżają je we wspólnej woli zachowania pokoju i wolności. Wyraził przy tym gotowość współdziałania z wszystkimi, którym przyświecają podobne ideały.

W pociągu, którym następnie wracali do Paryża, obaj prezydenci mieli dwie godziny czasu, by w rozmowach w cztery oczy oraz z udziałem swoich ministrów spraw zagranicznych omówić problemy współczesnego świata. W środę późnym wieczorem przed telewizją francuską mówił o tym prezydent Jimmy Carter.

Walkę o utrwalenie zagrożonych ideałów demokracji we współczesnym świecie uznał za jedno z czołowych zadań.

Jako drugie zadanie postawił potrzebę nowego zdefiniowania polityki wzrostu gospodarczego, by nie był on celem samym w sobie, lecz służył jako środek doskonalenia człowieka.

Jako trzecie zadanie określił prezydent zasadę wzajemnego bezpieczeństwa, stwierdzając jednak, że jego gwarantem jest siła. Powiedział także, że „siła militarna bez odprężenia może prowadzić do konfliktu, z kolei odprężenie byłoby — jego zdaniem — niemożliwe bez istnienia NATO".

W tym samym wyliczeniu Carter zaznaczył swoją chęć rozwiązywania różnic między Wschodem i Zachodem oraz postępów w kontroli zbrojeń i w rozbrojeniu.

Jako czwarte zadanie swojego nowego programu Carter uznał budowę zjednoczonej i silnej Europy Zachodniej, która — jak stwierdził — nie jest groźbą dla Stanów Zjednoczonych, lecz przeciwnie, korzyścią.

Wreszcie jako piąte zadanie wymienił Carter konieczność przystosowywania się do zmian zachodzących we współczesnym świecie, m. in. do ułożenia właściwych stosunków między krajami bogatej Północy i biednego Południa.

Zapowiadane jako kluczowe przemówienie w obecnej podróży Cartera zawiodło jednak obserwatorów politycznych w Paryżu, którzy nie dopatrzyli się w nim zbyt głębokich treści.

W piątek w południe prezydent Carter kończy wizytę we Francji i przed wyjazdem do Brukseli — ostatniego etapu podróży — spotka się jeszcze po raz trzeci z V. Giscard d'Estaing a także, co jest niespodzianką, z przywódcą socjalistów Mitterrandem.

LESZEK KOŁODZIEJCZYK

Zagadka kryminalno-polityczna

Scotland Yard poszukuje zabójcy Saida Hammami

Od stałego korespondenta
ANDRZEJA BAJORKA

Londyn, 5 stycznia

(P) Kto zabił Saida Hammami i co kryje się za tym morderstwem? Pytanie takie na czołowych stronach stawia prasa londyńska. Odpowiedzi poszukują m.in. najlepsi specjaliści Scotland Yardu, skierowani do prowadzenia tej sprawy. Jest to zagadka w równej mierze polityczna, co kryminalna.

Said Hammami był szefem londyńskiego przedstawicielstwa Organizacji Wyzwolenia Palestyny. 3 bm. po południu zastrzelony został przy biurku w swym gabinecie przy Green Street w Londynie. Przedstawicielstwo OWP zajmuje suterenę w gmachu należącym do Ligi Arabskiej. Wejście jest niestrzeżone, zabójca — najpewniej umówiony z Hammamim — bez większego trudu mógł więc dostać się do środka.

Prowadzący śledztwo oficerowie Scotland Yardu ze specjalnego oddziału do zwalczania akcji terrorystycznych odmawiają na razie podawania jakichkolwiek szczegółów. Jednakże dla nikogo w Londynie nie ulega wątpliwości, że Said Hammami zamordowany został przez zamachowca działającego z pobudek politycznych.

Szef londyńskiego biura OWP nie należał wprawdzie do ścisłego kierownictwa tej organizacji, ale z racji pełnionej funkcji utrzymywał rozległe kontakty międzynarodowe i prowadził wiele spraw, równie ważnych co tajnych. Dużo jeździł po świecie, znał wielu dyplomatów i mężów stanu. Mówi się, iż bliskie stosunki łączyły go z przewodniczącym OWP — Jaserem Arafatem. W trwających ostatnio ożywionych rozmowach i kontaktach dotyczących kwestii Palestyny, Hammami niewątpliwie odgrywał istotną rolę. Telewizja BBC określiła go w swym komentarzu jako umiarkowanego polityka, zdążającego w innym kierunku, aniżeli ekstremiści palestyńscy. Takie stwierdzenie implikuje rzecz jasna, komu zależeć mogło na wyeliminowaniu Hammamiego.

Prasa brytyjska wiąże jego śmierć z zamachem bombowym sprzed kilku dni w tej samej dzielnicy Mayfair. Zginęli wówczas dwaj pracownicy ambasady syryjskiej w Londynie. Siedzieli oni w samochodzie, w którym eksplodowała bomba. Przypomniano również w kontekście tych zamachów nie wyjaśnioną dotąd śmierć Davida Holdena, specjalnego wysłannika na Bliski Wschód gazety „Sunday Times". Zastrzelony on został 6 grudnia ub. roku w Kairze, wkrótce po przylocie z Jordanii. Zwłoki znaleziono w samochodzie skradzionym przez sprawców zbrodni.

Ustalone przez policję szczegóły śmierci Holdena — stwierdza w ostatnim numerze „Sunday Times" — wskazują, iż była to akcja organizacji wywiadowczej.

Referendum w warunkach przymusu „Zwycięstwo" Pinocheta w Chile

NOWY JORK, BUENOS AIRES (PAP). Jak było do przewidzenia szef chilijskiej junty wojskowej gen. Augusto Pinochet odniósł „zwycięstwo" w szumnie reklamowanym przez niego „referendum" przeprowadzonym 4 bm.

W jednym z najdziwniejszych „plebiscytów" jakie zna historia mieszkańcy Chile musieli odpowiedzieć na pytanie czy „w obliczu agresji międzynarodowej popierają prezydenta Pinocheta w jego obronie godności Chile"? Rzekomą agresją miała być uchwalona 21 grudnia 1977 r. rezolucja Zgromadzenia Ogólnego NZ potępiająca reżim Pinocheta za gwałcenie praw człowieka. Chilijskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłosiło wyniki z ok. połowy lokali wyborczych. 77,47 proc. głosujących wrzuciło kartki z napisem „tak", a 19,4 proc. — z napisem „nie". Ponad 3 proc. głosów uznano za nieważne.

Pinochet dowiedziawszy się o pierwszych wynikach wyborów zapowiedział, że wyśle list do sekretarza generalnego ONZ Kurta Waldheima stwierdzający, iż „Chile nie życzy sobie, aby jakakolwiek komisja ONZ badała przestrzeganie praw człowieka w Chile".

Jak wiadomo, reżim chilijski konsekwentnie odmawiał wpuszczenia przedstawicieli specjalnej komisji ONZ powstałej w związku z trwającym od ponad 4 lat jawnym łamaniem praw człowieka w Chile. Reżim wojskowy skazał na śmierć bez sądu tysiące osób, tysiące osób wtrącił do więzień i obozów koncentracyjnych. Od dłuższego czasu rodziny tysięcy aresztowanych uznanych przez juntę za „zaginionych bez wieści" bezskutecznie domagają się wiadomości o losie swoich bliskich.

Ogłoszone przez Pinocheta referendum, które odbywało się w warunkach przymusu, wywołało falę protestów w Chile i na całym świecie. Przeciwko temu „ogólnonarodowemu plebiscytowi", który zdaniem Pinocheta miał wykazać hipokryzję ONZ oraz istnienie „spisku międzynarodowego, którego ofiarą padło Chile" wypowiedziały się wszystkie większe chilijskie partie polityczne — od czterech lat działające w podziemiu — od chrześcijańskich demokratów do komunistów. Przeciwko „referendum" zaprotestował episkopat katolicki, a nawet dwaj członkowie czteroosobowej junty Pinocheta.

Zachęcony wynikami „referendum" Pinochet oświadczył, że w Chile przez następne 10 lat nie będzie żadnych plebiscytów ani konsultacji politycznych. W przemówieniu wygłoszonym w nocy z środy na czwartek Pinochet zwrócił się do polityków chilijskich ze słowami: „Skończyło się to już dla was".

Gen. Pinochet powiedział również, iż zamierza zrewidować politykę zagraniczną Chile, nie podał jednak żadnych szczegółów. Uprzednio, jak piszą agencje zachodnie, szef junty powiedział dziennikarzom, że w przyszłości Chile prowadzić będzie „bardziej pragmatyczną i bardziej agresywną politykę zagraniczną". (P)

Rozmowy NRD — RFN

BONN (PAP). Agencja ADN poinformowała, że kierownik stałego przedstawicielstwa NRD w RFN, amb. Michael Kohl, został przyjęty w Bonn przez sekretarza stanu w Urzędzie Kanclerskim Hansa-Juergena Wischniewskiego.

Przedmiotem rozmów — jak podaje agencja — były sprawy związane z niezakłócaniem kontynuacji procesu odprężenia w stosunkach między NRD a RFN. Spotkanie odbyło się na życzenie strony NRD. (P)

Wczoraj na świecie

● W środę w rejonie Padwy dokonano 11 zamachów bombowych. 7 z nich skierowanych było przeciwko lokalom partii demokracji chrześcijańskiej, 3 przeciwko komisariatom policji. Ofiar w ludziach nie było. Straty materialne oceniane są na dziesiątki milionów lirów.

● W środę nastąpiła kolejna, 14 w ciągu minionych 6 miesięcy erupcja najwyższego, czynnego w Europie wulkanu, liczącej 3.263 m wysokości Etny na Sycylii.

● W stolicy Kostaryki — San Jose wystąpiło silne trzęsienie ziemi. Na ulicach miasta powstała panika. Jak dotąd brak informacji na temat ofiar i szkód materialnych.

● W wyniku eksplozji pojemnika z substancją chemiczną w fabryce mydła w rejonie Baltimore, do atmosfery przedostały się trujące opary trójtlenku siarki, które w dużym stężeniu mogą być bardzo niebezpieczne. Zatrucie tym gazem powoduje mdłości i podrażnienia układu oddechowego. Szpitale przyjęły już ponad 100 osób z takimi objawami.

● Z opublikowanego przez magazyn „Il Mondo" sondażu opinii publicznej wynika, że w minionym roku szef motoryzacyjnego koncernu „Fiata", Gianni Agnelli został uznany za najbardziej wpływowego człowieka w kraju. Na drugim miejscu uplasował się w tej ankiecie przywódca WPK Enrico Berlinguer. W 1976 r. kolejność była odwrotna. (PAP)

(P) W Rzymie odbyła się manifestacja zamieszkałych tam uchodźców z Chile, którzy potępili reżim Pinocheta i zorganizowany przez niego „plebiscyt". Fot. CAF — Photofax

Liban odrzuca „plan Begina"

PARYŻ (PAP). Premier Libanu Selim Al-Hoss oświadczył w czwartek na spotkaniu z dziennikarzami w Bejrucie, że jego kraj odrzuca każdy projekt przewidujący osiedlenie Palestyńczyków poza ich terytorium. Jak pisze AFP, w ten sposób zabierając po raz pierwszy głos w sprawie tzw. planu Begina premier Libanu jednoznacznie go odrzucił. (P)

Muzeum Rommla otwarto w Egipcie

BONN (PAP). Niedawno w Egipcie, w miejscowości Marsa Matruk otwarto urządzone w skalnej jaskini muzeum poświęcone pamięci hitlerowskiego feldmarszałka, Erwina Rommla, dowódcy afrykańskiego korpusu Wehrmachtu.

Informując o tym z satysfakcją neohitlerowskie pismo „Deutsche Wochen Zeitung" ma jednocześnie za złe władzom bońskim, że zareagowały odmownie na zaproszenie gubernatora prowincji do udziału w ceremonii otwarcia muzeum.

Pierwsze porwanie we Włoszech w br.

RZYM (PAP). Trzech uzbrojonych i zamaskowanych osobników uprowadziło w środę 33-letniego Sergio Sonnino, właściciela rzymskiego przedsiębiorstwa sprzętu budowlanego. Jest to pierwsze tego typu przestępstwo we Włoszech w nowym roku. Agencje przypominają, że w minionym roku we Włoszech porwano rekordową liczbę 76 osób. Proceder ten przyniósł porywaczom ok. 36 mln dol. (P)

Dokumentacja • Dokumentacja • Dokumentacja • Dokumentacja • Dokumentacja

Polskie kontakty międzynarodowe - rok 1977

Owocny i pracowity był dla polskiej dyplomacji miniony rok. Przedstawiona poniżej dokumentacja świadczy wyraźnie, iż polskie inicjatywy dyplomatyczne sięgały wszystkich niemal regionów geograficznych i najważniejszych problemów, którymi żyje współczesny świat. Byliśmy obecni i aktywni wszędzie tam, gdzie chodziło o działanie na rzecz światowego pokoju, na rzecz wyeliminowania niebezpieczeństwa wojny, likwidacji militarnych arsenałów i umocnienia odprężenia.

Kolejny rok polskich działań na arenie międzynarodowej potwierdził, iż nasza pozycja w Europie i na świecie związana jest z udziałem we wspólnocie socjalistycznej, zaś polskie inicjatywy dyplomatyczne swój rodowód wiodą z nakreślonego na XXIV i potwierdzonego na XXV Zjeździe KPZR radzieckiego programu pokoju. Pokojowa polityka zagraniczna Polski służyła też umacnianiu trwałości sojuszu ze Związkiem Radzieckim. Z sojuszem tym związane są nasze interesy narodowe, wyznacza on historyczną perspektywę i codzienne treści naszych działań na arenie międzynarodowej.

Są to niezmienne, ideowe przesłanki i racjonalne uzasadnienia szerokiego kontekstu aktywności polskiej dyplomacji w minionym roku. One stwarzają wymiar pełnej perspektywy i uświadamiają rzeczywistą hierarchię rozszerzających się z każdym rokiem, coraz bardziej różnorodnych kontaktów Polski z innymi krajami. Współpraca państw socjalistycznego sojuszu w zakresie polityki zagranicznej jest częścią coraz bogatszego w treści i coraz pełniejszego w formie współdziałania bratnich krajów socjalistycznych.

Wspólnota państw socjalistycznych, dysponująca dziś wieloma wysoko zorganizowanymi i zinstytucjonalizowanymi formami działań politycznych czy gospodarczych, jest coraz bardziej liczącą się jakością w rozbudowanej strukturze stosunków międzynarodowych. Jest głównym katalizatorem odprężenia i pokojowego współistnienia. Nasze miejsce i nasza rola w tej wspólnocie może być przedmiotem w pełni chyba uzasadnionej dumy i zadowolenia.

Po omówieniu w numerze z 29 grudnia 1977 roku działalności dyplomatycznej polskich przywódców partyjno-państwowych w minionym roku, przedstawiamy dziś obszerną dokumentację wszystkich najważniejszych działań polskiej dyplomacji. Uzupełnia ona wcześniej prezentowany na łamach „Życia Warszawy" obraz politycznej aktywności Polski na polu szeroko rozumianej współpracy międzynarodowej, rozbrojenia, umacniania odprężenia i walki o pokój. Aktywności, której zasadnicze przesłanki omówiliśmy w artykule Stanisława Kostarskiego „Wewnętrzny fundament aktywności międzynarodowej" zamieszczonym na łamach „Życia" 29 grudnia 1977 roku.

STYCZEŃ

4 — Na Bliskim Wschodzie podjęła służbę kolejna, siódma zmiana polskich żołnierzy. Trzeci rok z rzędu Polska uczestniczy w Doraźnych Siłach Zbrojnych ONZ na Bliskim Wschodzie, wnosząc tym samym swój wkład w ugruntowanie pokoju w tamtym rejonie świata.

5 — Premier Piotr Jaroszewicz przyjął zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Michaiła Lesieczkę, który przebywał w Polsce w związku z obradami 18 międzyrządowej Polsko-Radzieckiej Komisji Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej.

7 — W Pałacu Wilanowskim odbyło się tradycyjne, noworoczne spotkanie przewodniczącego Rady Państwa Henryka Jabłońskiego z szefami przedstawicielstw dyplomatycznych, akredytowanymi w Polsce.

7 — Edward Gierek przyjął Michaiła Lesieczkę, zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR. Tematem rozmowy były niektóre problemy wszechstronnej, dynamicznie rozwijającej się współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej Polski i ZSRR.

9 — Edward Gierek przyjął członka Biura Politycznego, sekretarza KC SED Wernera Lamberza, przewodniczącego delegacji KC SED.

17—19 — Na zaproszenie rządu radzieckiego z trzydniową wizytą w Związku Radzieckim przebywał minister spraw zagranicznych PRL, Emil Wojtaszek. Podczas pobytu w Moskwie został on przyjęty przez przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Aleksieja Kosygina.

18 — Edward Gierek przyjął członka Biura Politycznego KC, I sekretarza Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR Wiktora Griszyna i przewodniczącego Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego Władymira Promysłowa, przebywających w naszym kraju w związku z inauguracją „Dni Moskwy" w Warszawie.

23 — W drodze do Indii Edward Gierek zatrzymał się w stolicy radzieckiego Uzbekistanu — Taszkiencie. W tym samym dniu (23) odbyło się spotkanie E. Gierka z przedstawicielami najwyższych władz Uzbekistanu.

24—27 — Edward Gierek złożył czterodniową wizytę w Indiach, gdzie spotkał się z premierem Indirą Gandhi, prezydentem — Fakhruddinem Ali Ahmedem oraz kierownictwem KPI. Podpisano wieloletnią umowę o współpracy gospodarczej, przemysłowej i technicznej oraz szereg innych dokumentów, dotyczących stosunków polsko-indyjskich.

27 — Na zaproszenie szachinszacha Iranu Mohammada Rezy Pahlawiego, Edward Gierek wraz z małżonką zatrzymał się w drodze z Indii do kraju, w Teheranie.

27—29 — Piotr Jaroszewicz przebywał z przyjacielską wizytą w Socjalistycznej Republice Rumunii na zaproszenie premiera Manei Manescu.

28 — Na zaproszenie ministra spraw zagranicznych PRL, Emila Wojtaszka przybył z pięciodniową wizytą oficjalną minister spraw zagranicznych i współpracy Republiki Mali, płk Charles Samba Cissokho.

29 — Henryk Jabłoński przyjął w Belwederze przebywającego z oficjalną wizytą w Polsce ministra spraw zagranicznych Republiki Mali Charlesa Sambę Cissokho.

LUTY

1 — Piotr Jaroszewicz przyjął delegację parlamentarzystów węgierskich z przewodniczącym Zgromadzenia Narodowego Węgierskiej Republiki Ludowej — Antalem Apro. 2.II. delegację przyjął Henryk Jabłoński a 3.II. — Edward Gierek.

3 — Emil Wojtaszek udał się z oficjalną wizytą do NRD na zaproszenie ministra spraw zagranicznych tego kraju, Oskara Fischera.

7—9 — Minister spraw zagranicznych PRL Emil Wojtaszek przebywał z trzydniową wizytą w Czechosłowacji. Przeprowadził on rozmowy z sekretarzem generalnym KC KPCz i prezydentem Republiki Gustavem Husakiem.

9 — Edward Gierek przyjął płk. dypl. A. Bedrychowskiego, dowódcę VI zmiany Polskiej Wojskowej Jednostki Specjalnej w Doraźnych Siłach Zbrojnych ONZ na Bliskim Wschodzie.

14—16 — Na zaproszenie ministra Emila Wojtaszka przebywał w naszym kraju z oficjalną wizytą minister spraw zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej Frigyes Puja. Szefa węgierskiej dyplomacji podejmował także Edward Gierek, Henryk Jabłoński i Piotr Jaroszewicz.

17 — Edward Gierek przyjął naczelnego dowódcę Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw Stron Układu Warszawskiego, marszałka Związku Radzieckiego — Wiktora Kulikowa.

26—27 — Na zaproszenie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka przebywał w Polsce z dwudniową przyjacielską wizytą sekretarz generalny KC SED i przewodniczący Rady Państwa NRD — Erich Honecker.

MARZEC

2—4 — Na zaproszenie Emila Wojtaszka gościł w Polsce z oficjalną wizytą minister spraw zagranicznych Francji Louis de Guiringaud.

3 — Edward Gierek oraz Henryk Jabłoński przyjęli ministra spraw zagranicznych Francji de Guiringaud.

11—13 — Minister spraw zagranicznych PRL Emil Wojtaszek przebywał z oficjalną przyjacielską wizytą w Bułgarii.

14—16 — Pierwsza wizyta polskiego premiera w Holandii. Piotr Jaroszewicz odbył spotkania i rozmowy z premierem Królestwa Holandii Jopp den Uylem oraz z czołowymi osobistościami życia politycznego i gospodarczego tego kraju. Na zakończenie wizyty podpisano szereg umów i porozumień, w tym wieloletni program rozwoju współpracy gospodarczej, przemysłowej i technicznej między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a rządem Holandii.

16 — Do Warszawy przybyła delegacja Tymczasowego Wojskowego Komitetu Administracyjnego Etiopii, na której czele stał członek komitetu — mjr Fesha Desta. Mjr Desta został przyjęty przez H. Jabłońskiego.

21 — Henryk Jabłoński przyjął przebywającego w Warszawie na zaproszenie ministra spraw zagranicznych PRL, przewodniczącego XXXI sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ i przewodniczącego III Konferencji Prawa Morza — ambasadora Hamiltona Shirleya Amerasinghe.

21—29 W Warszawie odbyło się I Europejskie Seminarium Czerwonego Krzyża, w którym wzięli udział przedstawiciele 21 organizacji z Europy oraz USA. Tematem seminarium było upowszechnienie międzynarodowego prawa humanitarnego.

24 — Piotr Jaroszewicz przyjął przebywającego w Polsce sekretarza RWPG Nikołaja Faddiejewa.

25 — Piotr Jaroszewicz przyjął przewodniczącego zespołu Stolicy Apostolskiej do spraw stałych kontaktów roboczych z rządem PRL ks. arcybiskupa Luigi Poggi.

27 — Na zaproszenie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka przybył do Polski z przyjacielską wizytą sekretarz generalny KC KPCz prezydent CSRS — Gustav Husak. W Zakopanem odbyło się spotkanie obu przywódców.

29—30 — Emil Wojtaszek złożył oficjalną wizytę przyjaźni w Rumunii.

KWIECIEŃ

4—24 — W ramach obchodów 60-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej odbyły się ogólnopolskie Dni Radzieckiej Nauki i Techniki. Była to największa impreza zorganizowana kiedykolwiek przez Kraj Rad za granicą. Na program złożyły się dwie wielkie wystawy osiągnięć radzieckiej nauki i techniki w Warszawie i Katowicach, liczne odczyty, specjalistyczne sympozja, projekcje filmowe.

6 — Edward Gierek i Piotr Jaroszewicz przyjęli delegację rządową ZSRR, z przewodniczącym Państwowego Komitetu Nauki i Techniki Rady Ministrów ZSRR Władimirem Kirillinem, która przybyła do Polski na uroczystość inauguracyjną Dni Radzieckiej Nauki i Techniki.

15 — Edward Gierek spotkał się z przebywającym w Polsce z okazji posiedzenia Rady Generalnej ŚFZZ przewodniczącym Komunistycznej Partii Indii — Shripadem Amritem Dange.

19 — Edward Gierek spotkał się i przeprowadził rozmowy z przewodniczącym Komunistycznej Partii Finlandii Aarne Saarinenem.

19 — Henryk Jabłoński przyjął w Belwederze delegację Towarzystwa Przyjaźni Radziecko-Polskiej z zastępcą przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej Litewskiej SRR Antanasem Barkauskasem. Delegacja przebywała w Polsce z okazji 32 rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między Polską i ZSRR.

21 — Przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński przyjął w Belwederze członka Biura Politycznego KC KPW, wicepremiera, ministra obrony narodowej SRW gen. armii Vo Nguyen Giapa.

23—26 — Z oficjalną wizytą w Polsce na zaproszenie ministra Emila Wojtaszka przebywał minister spraw zagranicznych Austrii Wilibald Pahr. Podczas pobytu w naszym kraju został on przyjęty przez Henryka Jabłońskiego i Piotra Jaroszewicza.

25 — Na zaproszenie Henryka Jabłońskiego, wystosowane w imieniu najwyższych władz partyjnych i państwowych PRL, przybył do Polski z oficjalną wizytą przyjaźni prezydent Ludowej Republiki Angoli i przewodniczący Ludowego Ruchu Wyzwolenia Angoli — Agostinho Neto.

27 — Edward Gierek spotkał się z sekretarzem generalnym KC Ludowego Ruchu Wyzwolenia Angoli, prezydentem Ludowej Republiki Angoli — Agostinho Neto.

29 — Edward Gierek przyjął członka Biura Politycznego KC KP Wietnamu, wicepremiera, ministra obrony narodowej SRW, gen. armii Vo Nguyen Giapa, stojącego na czele delegacji Wietnamskiej Armii Ludowej.

MAJ

2—4 — Po raz pierwszy w naszym kraju złożył wizytę minister spraw zagranicznych Malezji, Tengku Ahmad Rithauddeen.

3 — Henryk Jabłoński przyjął w Belwederze ministra spraw zagranicznych Malezji — Tengku Ahmada Rithauddeena.

6 — Edward Gierek przyjął przebywającego z wizytą w naszym kraju przewodniczącego Komitetu Wykonawczego Organizacji Wyzwolenia Palestyny — Jasera Arafata.

6—9 — Na zaproszenie tureckiego ministra spraw zagranicznych Ihsana Sabri Caglayangila przebywał z oficjalną wizytą w Turcji min. Emil Wojtaszek. Szef polskiej dyplomacji został przyjęty przez prezydenta tego kraju, Fahri Koruturka.

6—11 — W Warszawie obradowało Światowe Zgromadzenie Budowniczych Pokoju. Przemówienie inauguracyjne wygłosił Edward Gierek. Było to największe i najbardziej reprezentatywne w historii Światowej Rady Pokoju spotkanie przedstawicieli głęboko humanistycznego ruchu, wymierzonego przeciwko wojnie. Na zakończenie obrad ponad 1200 delegatów, reprezentujących 125 krajów wszystkich kontynentów oraz ponad 50 organizacji międzynarodowych uchwaliło „Apel do narodów świata".

11 — Edward Gierek spotkał się z sekretarzem generalnym KC KP Chile — Luisem Corvalanem.

11 — W Belwederze Henryk Jabłoński przyjął nowo wybrane (podczas warszawskiego Zgromadzenia Budowniczych Pokoju) Prezydium Światowej Rady Pokoju, z jej przewodniczącym — Romeshem Chandrą.

11 — Piotr Jaroszewicz przebywał z przyjacielską, roboczą wizytą w Pradze. Premier PRL spotkał się z sekretarzem generalnym KC KPCz i prezydentem CSRS Gustavem Husakiem, przeprowadził rozmowy z przewodniczącym rządu CSRS, Lubomirem Sztrougalem.

11—13 — W Warszawie odbyła się narada sekretarzy komitetów centralnych partii komunistycznych i robotniczych krajów socjalistycznych, dotycząca problemów pracy wewnątrzpartyjnej. 13.V sekretarzy bratnich państw przyjął Edward Gierek.

16 — Edward Gierek przyjął przebywającego w Polsce z przyjacielską, oficjalną wizytą ministra spraw zagranicznych NRD — Oskara Fischera.

17—19 — Na zaproszenie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka, wystosowane w imieniu KC PZPR, Rady Państwa i Rady Ministrów, przybyła do naszego kraju z przyjacielską, oficjalną wizytą partyjno-państwową delegacja SRR pod przewodnictwem Nicolae Ceausescu, sekretarza generalnego RPK, prezydenta SRR.

23 — Edward Gierek spotkał się z grupą przedstawicieli amerykańskich kół gospodarczych, uczestników III Sesji Plenarnej Polsko-Amerykańskiej Rady Gospodarczej.

23—25 — Piotr Jaroszewicz złożył pierwszą w historii stosunków polsko-norweskich wizytę szefa naszego rządu w kraju nad fiordami. Premier Jaroszewicz został przyjęty przez króla Norwegii Olava V, przeprowadził rozmowy z premierem rządu Królestwa Norwegii, Odvarem Nordli.

24 — Edward Gierek przyjął sekretarza KC WSPR Imre Gyoeri.

25—26 — Emil Wojtaszek uczestniczył w posiedzeniu Komitetu Ministrów Spraw Zagranicznych państw Układu Warszawskiego. Dokonano wymiany poglądów i informacji na temat niektórych aktualnych problemów pokoju, bezpieczeństwa i współpracy na kontynencie europejskim.

28—29 — Na zaproszenie KC SED, Rady Państwa i Rady Ministrów NRD przybyła z oficjalną wizytą przyjaźni do NRD delegacja partyjno-państwowa PRL pod przewodnictwem I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka.

CZERWIEC

8—11 — Na zaproszenie ministra spraw zagranicznych Szwecji, Karin Soeder z czterodniową oficjalną wizytą w tym kraju przebywał Emil Wojtaszek.

13 — Edward Gierek przyjął przedstawiciela prezydenta Stanów Zjednoczonych na Międzynarodowe Targi Poznańskie, członka Izby Reprezentantów Kongresu USA — Dana Rostenkowskiego

14 — Edward Gierek spotkał się z sekretarzem generalnym KC Komunistycznej Partii Peru — Jorge del Prado.

15 — W Belgradzie rozpoczęło się spotkanie przygotowawcze do przewidywanego na jesień br. spotkania przedstawicieli ministrów spraw zagranicznych 35 państw — sygnatariuszy Aktu Końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

16 — Edward Gierek i Piotr Jaroszewicz przyjęli radziecką delegację rządową na 49 Międzynarodowe Targi Poznańskie, pod przewodnictwem prezesa Rady Ministrów Azerbajdżańskiej SRR — Ali Ibragimowa.

16—20 — W Polsce przebywał minister spraw zagranicznych Cesarstwa Iranu Abbas Ali Khalatbari. Został on przyjęty przez przewodniczącego Rady Państwa Henryka Jabłońskiego i premiera Piotra Jaroszewicza.

19—24 — W Warszawie odbyła się VI sesja Zgromadzenia Ogólnego Światowej Federacji Organizacji Inżynierskich (WFEO).

21 — Edward Gierek spotkał się z przebywającą w Polsce delegacją Niemieckiej Partii Komunistycznej. Poinformowano się wzajemnie o aktualnych zadaniach obu partii, dokonano oceny postępów w procesie normalizacji stosunków pomiędzy PRL i RFN oraz wskazano na istniejące jeszcze przeszkody.

21 — W Warszawie rozpoczęła się XXXI Sesja Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Po raz czwarty w historii organizacji nasza stolica gościła członków najwyższego gremium RWPG.

W obradach poświęconych realizacji programu socjalistycznej integracji, którym przewodniczył premier Piotr Jaroszewicz, uczestniczyli szefowie rządów Bułgarii, Czechosłowacji, Mongolii, NRD, Rumunii, Węgier, Związku Radzieckiego oraz wicepremierzy Jugosławii, Kuby, Wietnamu, Laosu i Angoli.

21—25 — Emil Wojtaszek złożył wizytę w bratniej Mongolii. W trakcie wizyty E. Wojtaszek został przyjęty przez I sekretarza KC MPRL, przewodniczącego Prezydium Wielkiego Churału Ludowego, Jumdżajgina Cedenbała.

22 — Edward Gierek spotkał się w Komitecie Centralnym partii w Warszawie z przewodniczącymi delegacji na XXXI Sesję RWPG obradującą w naszej stolicy. W spotkaniu uczestniczyli m.in.: Stanko Todorow — premier Bułgarii, Lubomir Sztrougal — premier CSRS, Carlos Rafael Rodriguez — wicepremier i zastępca przewodniczącego Rady Państwa Kuby, Żambyn Batmunch — premier Mongolii, Willy Stoph — premier NRD, Manea Manescu — premier Rumunii, Gyoergy Lazar — premier Węgier, Aleksiej Kosygin — premier ZSRR, Dobroslav Czulaficz — zastępca przewodniczącego Związkowej Rady Wykonawczej SFRJ oraz przewodniczący delegacji państw, które biorą udział w pracach sesji RWPG w charakterze obserwatorów.

22 — Piotr Jaroszewicz przyjął przewodniczącego Zgromadzenia Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii Kiro Gligorova.

23 — Edward Gierek przyjął popularnego komentatora politycznego amerykańskiego dziennika „New York Times" — Jamesa Restona.

24 — Edward Gierek przyjął członka prezydium KC ZKJ, przewodniczącego Zgromadzenia SFRJ — Kiro Gligorova. Tego samego dnia Kiro Gligorova przyjął Henryk Jabłoński.

26—29 — Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna była drugim etapem podróży ministra spraw zagranicznych PRL, Emila Wojtaszka po kontynencie azjatyckim. E. Wojtaszek został przyjęty przez sekretarza generalnego KC Partii Pracy Korei, prezydenta KRL-D Kim Ir Sena.

28 — W Warszawie opublikowano odpowiedź rządu PRL na notę sekretarza generalnego ONZ w sprawie zawarcia światowego układu o nieistosowaniu siły w stosunkach międzynarodowych. Nota wyraża poparcie dla inicjatyw rozbrojeniowych zgłoszonych ostatnio przez ZSRR.

28 — Premier PRL, Piotr Jaroszewicz przyjął przebywającego w naszym kraju z oficjalną wizytą dyrektora generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) Edouarda Saouma.

29 — W Łańsku na Mazurach odbyło się spotkanie Edwarda Gierka z przewodniczącym SPD — Willy Brandtem.

LIPIEC

4—6 — Na zaproszenie KC KPCz, prezydenta i rządu CSRS przebywała w Czechosłowacji z oficjalną wizytą przyjaźni delegacja partyjno-państwowa PRL pod przewodnictwem I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka.

10—13 — Na zaproszenie rządu PRL z czterodniową wizytą w naszym kraju przebywał sekretarz generalny ONZ Kurt Waldheim. W czasie pobytu w Polsce Kurt Waldheim został przyjęty przez Edwarda Gierka i Henryka Jabłońskiego; przeprowadził rozmowy z ministrem spraw zagranicznych, Emilem Wojtaszkiem.

13—15 — Polskę odwiedził Ramon Escover Salom, minister spraw zagranicznych Republiki Wenezueli, jednego z najszybciej rozwijających się krajów Ameryki Łacińskiej. Min. Salom został przyjęty przez Henryka Jabłońskiego.

15—20 — Na zaproszenie ministra spraw zagranicznych PRL E. Wojtaszka złożył wizytę w naszym kraju dyrektor generalny UNESCO Amadou-Mahtar M'Bow.

18 — Henryk Jabłoński przyjął w Belwederze dyrektora generalnego UNESCO — Amadou Mahtar M'Bowa.

19 — Henryk Jabłoński przyjął przebywającego w Polsce na czele delegacji etiopskiej, członka Tymczasowego Wojskowego Komitetu Administracyjnego Etiopii — Wode Kidane Gessese.

24—13.VIII — Na zaproszenie KC KPZR 24 lipca przybył na wypoczynek do Związku Radzieckiego I sekretarz KC PZPR Edward Gierek. 2 sierpnia na Krymie odbyło się spotkanie E. Gierka z sekretarzem generalnym KC KPZR, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Leonidem Breżniewem.

SIERPIEŃ

1 — Przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński spotkał się w Belwederze z przedstawicielami Polonii z różnych krajów.

18 — Edward Gierek przyjął amerykańskiego senatora z ramienia Partii Demokratycznej George'a Mc Governa

22—26 — Na zaproszenie przewodniczącego Rady Państwa PRL — Henryka Jabłońskiego, wystosowane w imieniu najwyższych władz PRL przebywali w Polsce szachinszach Iranu — Mohammad Reza Pahlavi Aryamer i cesarzowa Iranu.

22 — W gmachu Sejmu odbyło się spotkanie szachinszacha z Edwardem Gierkiem.

26 — Edward Gierek przyjął przebywającego w Polsce przewodniczącego frakcji parlamentarnej Partii Wolnych Demokratów (FDP) w Bundestagu, Wolfganga Mischnicka.

29—1.IX — W Polsce przebywał z oficjalną wizytą minister spraw zagranicznych Grecji, Dimitrios Bitsios.

WRZESIEŃ

8 — Piotr Jaroszewicz przyjął przewodniczących delegacji na spotkanie ministrów państw-sygnatariuszy Konwencji Gdańskiej o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach. W spotkaniu udział wzięli ministrowie, członkowie rządów Danii, Finlandii, NRD, RFN, Szwecji, ZSRR oraz Polski.

12—14 — Na zaproszenie prezydenta Francji Valery'ego Giscard d'Estaing przebywał z trzydniową wizytą we Francji I sekretarz KC PZPR Edward Gierek wraz z małżonką.

16—18 — Na zaproszenie kanclerza federalnego dr. Bruno Kreisky'ego premier Piotr Jaroszewicz złożył nieoficjalną, roboczą wizytę w Austrii.

20 — W Nowym Jorku rozpoczęła się XXXII Sesja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych. Polskiej delegacji przewodniczył minister spraw zagranicznych PRL, Emil Wojtaszek.

PAŹDZIERNIK

4 — W Belgradzie rozpoczęło się spotkanie przedstawicieli 35 państw uczestniczących w Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie. Jego porządek dzienny przewidywał wymianę poglądów na temat wprowadzenia w życie Aktu Końcowego KBWE.

5 — Prezydent Stanów Zjednoczonych, Jimmy Carter przyjął w Nowym Jorku ministra spraw zagranicznych PRL, Emila Wojtaszka przebywającego w tym kraju w charakterze przewodniczącego delegacji polskiej na XXXII Sesję Zgromadzenia Ogólnego NZ.

5—6 — Na zaproszenie KC WSPR i rządu WRL przyjacielską wizytę na Węgrzech złożyli Edward Gierek i Piotr Jaroszewicz.

10—14 — Na zaproszenie przewodniczącego Rady Państwa PRL Henryka Jabłońskiego, wystosowane w imieniu najwyższych władz PRL, przebywał w Polsce z 5-dniową wizytą oficjalną król Belgów Baudouin I i królowa Fabiola. 10.X. król Baudouin I spotkał się w gmachu Sejmu z Edwardem Gierkiem. Tego samego dnia przeprowadził rozmowy z Henrykiem Jabłońskim. W gmachu MSZ spotkali się ministrowie spraw zagranicznych obu krajów — Henri Simonet i Emil Wojtaszek.

17—18 — W Bułgarii przebywał z oficjalną przyjacielską wizytą premier Piotr Jaroszewicz. Podczas pobytu w tym kraju prezes Rady Ministrów PRL został przyjęty przez I sekretarza KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej, przewodniczącego Rady Państwa Ludowej Republiki Bułgarii Todora Żiwkowa, przeprowadził rozmowy z przewodniczącym Rady Ministrów LRB, Stanko Todorowem.

18 — Na zaproszenie Biura Politycznego KC PZPR i rządu PRL przebywał w Warszawie z wizytą oficjalną Andriej Gromyko, członek Biura Politycznego KC KPZR, minister spraw zagranicznych ZSRR.

20—25 — Na zaproszenie szefa federalnego rządu wojskowego Nigerii gen. Oluseguna Obasanjo przebywał z wizytą oficjalną w Federalnej Republice Nigerii przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński wraz z małżonką. W czasie wizyty podpisano w Lagos umowę o współpracy gospodarczej i technicznej między Polską i Nigerią.

23—25 — Na zaproszenie Piotra Jaroszewicza przebywał w Polsce z oficjalną wizytą przewodniczący Zwiazkowej Rady Wykonawczej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, Veselin Dziuranović. 25.X. — V. Dziuranovicia przyjął E. Gierek.

26—30 — Na Kubie z oficjalną wizytą przebywał minister spraw zagranicznych PRL, Emil Wojtaszek.

28 — Edward Gierek przyjął przebywającego w Polsce członka Politycznego Komitetu Wykonawczego, sekretarza KC RPK — Cornela Burtice.

30—2XI — Meksyk był drugim etapem podróży ministra spraw zagranicznych PRL, Emila Wojtaszka w krajach Ameryki Łacińskiej. W czasie wizyty E. Wojtaszek został przyjęty przez prezydenta Jose Lopeza Portillo.

LISTOPAD

1—7 — Na zaproszenie KC KPZR, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego przebywała w Moskwie na obchodach 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej delegacja partyjno-państwowa PRL na czele z I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem.

2 — Na Kremlu odbyło się spotkanie sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonida Breżniewa z przewodniczącymi delegacji przybyłych w celu wzięcia udziału w uroczystym wspólnym posiedzeniu KC KPZR i Rady Najwyższej ZSRR. W spotkaniu uczestniczył Edward Gierek. 3.—6.XI. — uczestnicząca w obchodach 60 rocznicy rewolucji delegacja polska przebywała w Litewskiej SRR.

2 — Emil Wojtaszek przeprowadził w Panamie rozmowy z kierownikiem resortu spraw zagranicznych tego kraju, wiceministrem Carlosem Ozoresem.

3—4 — Peru stanowiło trzeci etap w podróży ministra E. Wojtaszka po Ameryce Łacińskiej. W trakcie wizyty szef polskiej dyplomacji został przyjęty przez prezydenta Peru, gen. dyw. Francisco Moralesa Bermudesa Cerrutti.

18 — Piotr Jaroszewicz przyjął wicepremiera Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Kong Dżin The, który przewodniczył koreańskiej delegacji rządowej na V sesję polsko-koreańskiej komisji konsultatywnej, d/s współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

21 — Delegacja polska na XXXII Sesję Zgromadzenia Ogólnego NZ zgłosiła w Komitecie Ekonomiczno-Finansowym projekt nowej rezolucji w sprawie badania długookresowych trendów w rozwoju ekonomicznym świata.

21—25 — Na zaproszenie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka wystosowane w imieniu najwyższych władz PRL, przebywał w Polsce z wizytą oficjalną kanclerz federalny RFN — Helmut Schmidt. Przebieg i wyniki tej wizyty obie strony uznały za milowy krok na drodze ku normalizacji i współpracy Polski i RFN.

28—1.XII — I sekretarz KC PZPR Edward Gierek przebywał z oficjalną wizytą we Włoszech, na zaproszenie premiera Republiki Włoskiej — Giulio Andreottiego. Podczas pobytu we Włoszech Edward Gierek przeprowadził rozmowy z premierem Andreottim, prezydentem Giovannim Leone oraz z sekretarzem generalnym WIPK — Enrico Berlinguerem.

GRUDZIEŃ

1 — Edward Gierek, po zakończeniu wizyty oficjalnej we Włoszech, złożył wizytę w Watykanie i odbył rozmowę z papieżem Pawłem VI.

1 — Prezes Rady Ministrów PRL, Piotr Jaroszewicz przyjął delegację amerykańską przebywającą w naszym kraju w związku z VII sesją wspólnej polsko-amerykańskiej komisji do spraw handlu — z przewodniczącą delegacji, sekretarzem stanu d.s. handlu, Juanitą M. Kreps.

2 — W czasie obrad Komitetu Politycznego Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, podczas debaty nad zasadą niestosowania siły w stosunkach międzynarodowych, umocnieniem bezpieczeństwa międzynarodowego oraz pogłębieniem i konsolidacją odprężenia międzynarodowego, głos zabrał przedstawiciel Polski Stanisław Pawlak.

6—8 — W siedzibie RWPG w Moskwie odbyła się XIX sesja polsko-radzieckiej Komisji d.s. Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej.

7 — Prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz przyjął przebywającego z wizytą w Państwowym Arbitrażu Gospodarczym, wiceprezesa Rady Ministrów, przewodniczącego Sądu do spraw Umów przy Radzie Ministrów NRD — Manfreda Flegela.

8 — W Komitecie Prawnym XXXII Sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ podczas debaty nad radziecką inicjatywą w sprawie zawarcia światowego układu o nieużywaniu siły w stosunkach międzynarodowych, głos zabrał zastępca stałego przedstawiciela PRL w ONZ Henryk Sokalski.

13—16 — Na zaproszenie przewodniczącego Rady Państwa, przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu Henryka Jabłońskiego przebywała w naszym kraju delegacja Frontu Ojczyźnianego Bułgarii z przewodniczącym Narodowej Rady Frontu Ojczyźnianego Penczo Kubadińskim na czele. 14.XII. Penczo Kubadińskiego przyjął Edward Gierek.

22 — W Moskwie odbyło się uroczyste posiedzenie Centralnego Zarządu Towarzystwa Przyjaźni Radziecko-Polskiej poświęcone 20-leciu założenia tej organizacji.

24—27 — Na zaproszenie KC PZPR przebywała w Polsce delegacja Organizacji Ludu Afryki Południowo-Zachodniej (SWAPO) z przewodniczącym organizacji — Samem Nujoma. 27.XII. Sama Nujoma przyjął w Belwederze Henryk Jabłoński.

26 — W związku z przygotowaniami do specjalnej sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ w sprawie rozbrojenia Sekretariat ONZ przygotował i opublikował, z inicjatywy Polski, dokument zawierający listę istotnych propozycji rozbrojeniowych jakie zostały zgłoszone na forum tej organizacji.

28 — Edward Gierek przyjął dowódcę VIII zmiany Polskiej Wojskowej Jednostki Specjalnej w Doraźnych Siłach Zbrojnych ONZ na Bliskim Wschodzie — płk dypl. Zbigniewa Szymańskiego.

29—31 — Z oficjalną wizytą, na zaproszenie najwyższych władz polskich, przebywał w Polsce prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej — Jimmy Carter.

Opracowanie:

TADEUSZ BARZDO
KRZYSZTOF KOPROWSKI

Z KRAJU • Z KRAJU • Z KRAJU

Racjonalizacja zużycia paliw, energii i surowców

Rozmowa z zastępcą przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — Edwardem Sznajdrem

(P) Program na 1978 r. przewiduje znaczny wzrost efektywności gospodarowania we wszystkich dziedzinach naszego życia. Szczególne przy tym zadania dotyczą oszczędności paliw, energii, surowców i materiałów, jest to bowiem podstawowy warunek osiągnięcia założonych w naszym tegorocznym programie celów, zwłaszcza zaś pomyślnego zrealizowania manewru ekonomicznego — zgodnie z uchwałami V i IX plenarnych posiedzeń KC PZPR.

Zastępca przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów min. Edward Sznajder w rozmowie z dziennikarzem PAP Tadeuszem Sapocińskim stwierdził, że główne założenia w zakresie racjonalizacji zużycia paliw, energii, surowców i materiałów, ustalone na bieżącą pięciolatkę — wykonane były w latach 1976 i 1977 na ogół z powodzeniem.

Szacuje się np. że ustalona na okres 1976—78 obniżka kosztów materiałowych w przemyśle o 6,8 proc. wyniesie w ciągu tych 3 lat 7,7 proc., co będzie oznaczało relatywne zmniejszenie kosztów materiałowych o około 118 mld zł w stosunku do ok. 107 mld zł planowanych. Również w budownictwie zadania obniżki kosztów materiałowych w latach 1976—1978 są realizowane z pewną nadwyżką: ocenia się je na ok. 3 mld zł.

W ciągu lat 1976—1978 zaoszczędzi się w całej gospodarce w zużyciu na cele produkcyjne ok. 12,6 mln ton węgla, 3 mln ton wyrobów hutniczych, przeszło 3 mln ton cementu i ponad 1,3 mln m sześć. tarcicy iglastej. Zarówno jednak w przemyśle, jak i — szczególnie — w budownictwie — są w tej dziedzinie duże jeszcze rezerwy. Nie przeczy to takim bezspornym faktom, jak ten, że o ile produkcja przemysłowa wzrosła w 1977 r. w porównaniu z 1970 r. prawie 2,3-krotnie, to zużycie na cele produkcyjne: węgla 1,3 raza, wyrobów walcowanych ze stali 1,6 raza, cementu 1,6 raza, tarcicy 1,2 raza, aluminium 2 razy, ale np. tworzyw sztucznych 2,9 raza.

Tak więc z jednostki surowca i materiału uzyskuje się w zasadzie coraz większą produkcję, chociaż postęp w tym zakresie nie może zadowalać.

Inna kwestia: zapasy. To prawda, że w latach 1976—1978 relacje przyrostu tych zapasów w przemyśle do przyrostu produkcji są lepsze niż zakładano w planie 5-letnim. Ale z drugiej strony nie wszędzie, zwłaszcza zaś w budownictwie — udało się dotrzymać ustaleń planu 5-letniego dotyczących przyrostu zapasów. Trzeba zatem będzie prowadzić dalsze energiczne prace dla usprawnienia gospodarki zapasami. Tym bardziej, że zjawisku nadmiernych zapasów towarzyszy równocześnie brak niektórych materiałów do produkcji.

Na pytanie: Jakie są najważniejsze problemy w dziedzinie gospodarki materiałowej w nowym 1978 roku? — min. Sznajder odpowiedział, że wiążą się one zwłaszcza z potrzebą szybkiego — szybszego niż w całym przemyśle — wzrostu produkcji rynkowej i eksportowej, a także z koniecznością racjonalizacji importu zaopatrzeniowego. Wymaga to przede wszystkim lepszego dostosowania produkcji do potrzeb, bowiem nie każdy jej wzrost jest społecznie i ekonomicznie pożądany. Chodzi tylko o tę produkcję, która charakteryzuje się wysoką jakością i ma zapewniony zbyt. Ważne jest również podejmowanie przedsięwzięć zmierzających do zastępowania niektórych materiałów importowanych materiałami krajowymi.

Jest to w praktyce możliwe pod pewnymi warunkami. Należy do nich poprawa struktury wykorzystania zapasów oraz zwiększenie tego, co zwiemy ich dyspozycyjnością; szersze wykorzystywanie surowców wtórnych i odpadowych, no i ogólna racjonalizacja zużycia wszelkich surowców, paliw, energii, materiałów.

W planie na 1978 r. sprecyzowano zadania obniżenia zużycia paliw, energii, surowców i materiałów na jednostkę produkcji i poprawy rzeczowych wskaźników na tym odcinku w odniesieniu do głównych wyrobów. Sumarycznym efektem realizacji tych zadań powinna być w tym roku obniżka kosztów materiałowych w przemyśle o 29,3 mld zł (tj. o 1,8 proc.) i w budownictwie o 1,9 mld zł (tj. o 0,8 proc.). Traktuje się jednak te ustalenia jako minimalne. Oszczędności te wiążą się bezpośrednio z zadaniami dotyczącymi wzrostu naszych możliwości eksportowych lub zmniejszenia importu. Uwidacznia to wielką rolę dalszego usprawnienia gospodarki materiałowej w powodzeniu manewru ekonomicznego.

Równolegle z poprawą efektywności zużycia paliw, energii, surowców i materiałów, nadal dyscyplinujemy gospodarkę zapasami — oświadczył dalej min. Sznajder — przewidziane planem rozmiary zaopatrzenia w surowce i materiały zostały ustalone z uwzględnieniem lepszego wykorzystania zapasów dla zaspokojenia bieżących potrzeb procesów produkcyjnych.

Osiągnięcie pożądanych wyników w porządkowaniu gospodarki materiałowej w znacznej mierze zależy od postępu naukowo-technicznego a także od dalszej, znacznej poprawy jakości produkcji. Te działania przynoszą bezpośrednie i największe efekty w zużyciu paliw, energii, surowców i materiałów. Szczególnie istotne są zadania podniesienia jakości produkcji — z jednej strony wobec rosnących na świecie cen surowców, a z drugiej — strat czasu pracy i materiałów przy produkcji wyrobów o niskiej jakości, nie odpowiadających wymaganiom technicznym i użytkowym.

Konieczne jest również szersze włączenie się do rozwiązywania tych problemów biur projektowych, konstrukcyjnych i technologicznych, a także służb konstrukcyjno-technologicznych w przedsiębiorstwach produkcyjnych. Ważnym elementem jest też doskonalenie bilansowania materiałowego oraz zaostrzenie dyscypliny i odpowiedzialności za realizacje założeń bilansowych. Jest to proces ciągły.

Chodzi też o jednoznaczne określenie obowiązków różnych szczebli zarządzania w procesie zaopatrzenia. Wprowadzony został obligatoryjny obowiązek kwartalnych ocen przebiegu wykonywania bilansów nałożony zarówno na komisję planowania jak i resorty oraz zjednoczenia.

W uchwale rządu w planie na 1978 r. znalazły się także postanowienia o niedopuszczalności zmiany profilu produkcji bez odpowiednich uzgodnień i decyzji co do sposobów dalszego zaopatrywania odbiorców w dotychczas produkowane artykuły.

Warunki, w jakich realizowany będzie plan 1978 r., stawiają szczególne wymogi w dziedzinie zaopatrzenia materiałowego. Trzeba podnieść rytmiczność dostaw i poprawić kompleksowość zaopatrzenia. Trzeba też opracować w każdym przedsiębiorstwie metody realizacji zadań dotyczących oszczędności paliw, energii, surowców i materiałów. Każdy zakład powinien mieć w tym zakresie sprecyzowany własny program i zapewnić jego systematyczną realizację. Dużą wagę przypisujemy tu aktualizacji i weryfikacji oraz ścisłemu przestrzeganiu norm zużycia.

Wszystko to związane jest ze wzrostem dyscypliny i odpowiedzialności za gospodarkę materiałową, stanowiącą przecież niezmiernie istotny czynnk ogólnego postępu. (PAP)

Poprawa warunków BHP i działalności socjalnej

Narada w Urzędzie Rady Ministrów

(P) Dalsza poprawa warunków BHP oraz działalności socjalno-bytowej jest jednym z węzłowych zadań tego roku; na wszystkich szczeblach zarządzania zadanie to musi być traktowane jako integralna część składowa polityki społecznej państwa oraz planu społeczno-gospodarczego, jako ważny czynnik poprawy efektywności gospodarowania.

Taki jest generalny wniosek z poświęconej sprawom BHP i socjalno-bytowym narady, która 5 bm. odbyła się w Urzędzie Rady Ministrów pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC PZPR, wicepremiera Jana Szydlaka.

Jak wynika z wprowadzenia wygłoszonego przez ministra pracy, płac i spraw socjalnych Tadeusza Rudolfa oraz dyskusji, w której zabierali głos członkowie kierownictw resortów gospodarczych, CRZZ i zarządów głównych związków zawodowych, w minionym roku nastąpiła dalsza poprawa warunków pracy oraz socjalno-bytowych załóg.

W pierwszym kwartale br. ważnym zadaniem wszystkich resortów będzie wnikliwa ocena wykonania w ub.r. zweryfikowanych przez KSR planów poprawy BHP oraz działalności socjalnej. Tegoroczne plany muszą być podporządkowane zasadzie efektywnego, a więc selektywnego i skutecznego działania.

Chodzi więc o koncentrację na tych wybranych problemach, które najbardziej w poszczególnych branżach i zakładach decydują o trwałej poprawie bezpieczeństwa pracy, o ograniczeniu powtarzalnych przyczyn wypadków i schorzeń zawodowych. Dobre warunki ku temu stwarza uchwała rządu w sprawie planowania i realizacji inwestycji modernizacyjnych. Należy te możliwości wykorzystać przede wszystkim dla poprawy warunków w tych zakładach, w których stwierdza się szczególne natężenie czynników szkodliwych dla zdrowia i zagrożeń bezpieczeństwa pracy. Równocześnie sprawą wielkiej wagi jest konsekwentne egzekwowanie wymagań BHP i ergonomii w nowych obiektach — począwszy od ich projektowania.

Tam, gdzie chodzi o zdrowie pracowników, nie może być miejsca na deklaratywność, działania pozorne, nadmierną tolerancję, próby zasłaniania się trudnościami obiektywnymi. Wynikająca z Kodeksu Pracy, przypominana wielokrotnie przez kierownictwo polityczne kraju, zasada osobistej odpowiedzialności dozoru za bezpieczeństwo pracowników oznacza w praktyce usprawnienie organizacji pracy, dbałość o ład i porządek w zakładzie, o poziom dyscypliny i kwalifikacji załogi, a więc w ostatecznym rachunku — zapewnienie warunków pracy rytmicznej i wydajnej.

Konieczna jest poprawa zaopatrzenia oraz jakości i funkcjonalności odzieży i sprzętu ochronnego. Za niezbędne uznano zapewnienie stałej, bieżącej kontroli wykonywania tegorocznych zadań produkcyjnych w tej dziedzinie, potraktowanych w planie narodowym jako priorytetowe, w stopniu nie mniejszym niż produkcja rynkowa i eksportowa.

Ważnym zadaniem resortów będzie dalsze usprawnienie przyzakładowego żywienia zbiorowego. Istotne jest wykorzystanie wszystkich rezerw zakładów pracy i możliwości jakie dają przyzakładowe gospodarstwa rolne.

Dla działalności socjalnej zakładów pracy trwałą podstawę stanowi zakładowy fundusz socjalny. Odpis na ten fundusz osiągnie w br. poziom około 13,3 mld zł. Środkami tymi trzeba bardzo rozważnie gospodarować. Wymaga to od kierownictw zakładów pracy, jak i rad zakładowych kierowania się zasadami efektywności przy planowaniu kierunków działalności socjalnej. Dalsza poprawa zależy w dużej mierze od konsekwentnego stosowania kryteriów socjalnych przy rozdziale świadczeń, uwzględniania zwłaszcza potrzeb rodzin mniej zamożnych i wielodzietnych, matek i ojców samotnie wychowujących dzieci.

Zakłady pracy, zjednoczenia i resorty powinny zwiększyć troskę o zapobieganie dekapitalizacji obiektów wczasowych, kolonijnych i innych urządzeń socjalnych, planowo je remontować i modernizować, polepszyć konserwację obiektów. Przedsięwzięcia modernizacyjne będą wspomagane środkami Centralnego Funduszu Inwestycji Socjalnych.

Zwiększenie społecznej efektywności gospodarowania — jak podkreślili uczestnicy narady — powinno dotyczyć wszystkich dziedzin działalności socjalnej. Trzeba przeprowadzić analizę wydatkowania poważnych kwot funduszu socjalnego na różne formy działalności kulturalnej, turystycznej, rekreacyjnej i sportowej. Nieodzowne jest także wzmożone zaintresowanie i skuteczniejsza kontrola zjednoczeń, ministerstw oraz instancji związkowych. (PAP)

Co nowego w Muzeum Techniki

Informacja własna

(P) O 262 nowe eksponaty zwiększyły się w ubiegłym roku zbiory Muzeum Techniki w Warszawie. Sporo przybyło zwłaszcza zabytkowych maszyn do pisania, aparatów fotograficznych, radioodbiorników, urządzeń nawigacyjnych, mikroskopów i książek. Na uwagę zasługują m. in. maszyna do pisania „FK" wyprodukowana w 1932 roku w Fabryce Karabinów Państwowej Wytwórni Uzbrojenia w Warszawie, francuski rzutnik do projekcji statycznej z końca XIX wieku oraz niemiecki mikroskop polaryzacyjny firmy Hartnack-Potsdam z lat 1875—1880.

Muzeum Techniki szczególnie dumne jest ze zdobycia poszukiwanego od lat polskiego motocykla marki „Perkun" z 1938 roku, który jest dziś dużą rzadkością oraz bateryjnego radioodbiornika „Allegro", wileńskiej firmy „Elektrit", który wprawdzie sam nie jest może wielką atrakcją, ale zachował się w oryginalnym opakowaniu i z kompletem dokumentów, czyli świadectwem pochodzenia, opisem obsługi, gwarancją itp. Cennym nabytkiem Muzeum jest poza tym elektryczna pralka z podgrzewaczem gazowym, z lat trzydziestych, i amerykański protektograf „Tood" — urządzenie do oznaczania dokumentów, w szczególności czeków.

Najcenniejsze i najciekawsze ubiegłoroczne zakupy i dary zgromadziło Muzeum Techniki na specjalnej wystawie, która czynna będzie do 25 lutego br. w Pałacu Kultury i Nauki. Reszta nowych eksponatów prezentowana będzie stopniowo przy okazji kolejnych wystaw tematycznych. (Zim)

Kończy się spis zwierząt gospodarskich

(P) Po 5 dniach pracy — 6 bm. zakończy się spis pogłowia zwierząt gospodarskich przeprowadzony przez GUS we wszystkich indywidualnych gospodarstwach. Równocześnie dane o pogłowiu zwierząt dostarczą gospodarstwa uspołecznione w specjalnie sporządzonych sprawozdaniach.

Materiały zebrane przez ok. 65 tys. rachmistrzów stanowić będą źródło szczegółowej informacji o aktualnym stanie pogłowia bydła i trzody chlewnej oraz ogólnej liczbie owiec i drobiu. Porównanie tych danych z wynikami lipcowego spisu, wskaże na zmiany i tendencje rozwojowe jakie uwidoczniły się w tej dziedzinie w ciągu 6 minionych miesięcy w całej gospodarce oraz według użytkowników w poszczególnych regionach i gminach.

Wstępne wyniki pełnego styczniowego spisu, dotyczące gospodarstw chłopskich opracowane będą do 16 bm. Całość zgromadzonych materiałów będzie opracowana w formie ostatecznych zestawień statystycznych — jak zwykle chronionych tajemnicą — do 31 bm. (PAP)

Sport • Sport • Sport • Sp

Konferencja prasowa M. Killanina w Moskwie

Od stałego korespondenta

Moskwa, 5 stycznia

(P) W stolicy Związku Radzieckiego przebywa przewodniczący MKOl. lord M. Killanin, który w czwartek przyjęty został przez premiera A. Kosygina i wraz z przewodniczącym komitetu organizacyjnego XXII olimpiady wicepremierem I. Nowikowem wziął udział w konferencji prasowej zorganizowanej w siedzibie komitetu.

Przewodniczący MKOl. wysoko ocenił aktualny stan przygotowań kompleksu obiektów sportowych i turystycznych związanych ze zbliżającymi się igrzyskami. Stwierdził, że zaawansowanie prac w Moskwie jest znacznie większe, niż było w analogicznym okresie przed olimpiadą w Montrealu. Ze szczególnym uznaniem podkreślił podejmowane przez gospodarzy wysiłki zmierzające do zapewnienia jak najlepszych warunków pobytu w dniach igrzysk ponad 325 tys. turystów zagranicznych.

Odpowiadając na pytania dziennikarzy dotyczące możliwości rozszerzenia programu olimpiady, poprzez włączenie nowych dyscyplin sportu. M. Killanin odpowiedział, że zgłoszono w tej sprawie około 10 propozycji. MKOl. w odpowiednim czasie ustosunkuje się do wszystkich tych projektów. Dodał przy tym, że program olimpiady w Moskwie jest ustalony i do 1980 r. nie zamierza się wprowadzać istotnych zmian.

J. S.

Hokeiści Zagłębia i Podhala kandydują do pierwszeństwa na półmetku

(P) Mówić o zimowych wakacjach hokeistów byłoby chyba nietaktem. Zawodnicy powołani do kadry Slavomira Bartonia harowoli jak nigdy, nie odpoczywali też ich koledzy z kadry „B". Można sądzić, że i w klubach, którym niejednokrotnie zarzucano grudniowe lenistwo, sporo trenowano. Świadczą o tym chociażby dobre spotkania Podhala z Baildonem, które po miesięcznej przerwie inaugurowały drugą część hokejowego sezonu.

Meczami Podhala z Baildonem hokejowa ekstraklasa wyrównała zaległości, ale nie zakończyła I rundy. Układ sił na półmetku mistrzostw poznamy dopiero w sobotę i niedzielę (7 i 8.I.). Warto więc przypomnieć sytuację w tabeli.

	pkt.	br.
1. Zagłębie	28:4	68—28
2. Podhale	27:5	88—38
3. Baildon	18:14	79—51
4. ŁKS	18:14	55—44
5. Naprzód	16:16	55—60
6. Stoczniowiec	16:16	51—57
7. Katowice	13:19	49—48
8. Cracovia	13:19	65—70
9. Polonia	8:24	36—108
10. Tychy	3:29	31—73

Wszystko na to wskazuje, że w walce o pierwsze miejsce liczyć się będą tylko Zagłębie i Podhale. Baildon i ŁKS straciły już zbyt dużo punktów. Zawiedli szczególnie katowiccy hutnicy. Po zespole, w którym występują Jobczyk, Zabawa i Obłój oraz Piecko i Góralczyk (trzej pierwsi to czołowi hokeiści reprezentacji), spodziewano się lepszej gry.

Niespodzianką jest wysoka pozycja Stoczniowca Gdańsk. Gdy jednak weźmie się pod uwagę jego zwycięstwa w meczach wyjazdowych (np. nad Zagłębiem w Sosnowcu), remisowe konto punktowe zespołu trenera Stefana Csoricha jest uzasadnione.

Słabiej niż w ubiegłych sezonach prezentują się drużyny Naprzodu Janów i GKS Katowice. Obie jednak miały spore kłopoty kadrowe, które przezwyciężały w trakcie rozgrywek.

Śmiało jak na debiutanta poczynała sobie Cracovia. W kilku spotkaniach zaskoczyła rywali bardzo ambitną i twardą grą, zdobywając cenne punkty (remis z Podhalem Nowy Targ). Polonia Bydgoszcz i GKS Tychy zamykają ligową tabelę. Skromny dorobek punktowy i bardzo niekorzystny bilans bramkowy powodują, że trudno tym zespołom będzie walczyć o utrzymanie się w ekstraklasie.

A oto program ostatniej kolejki I rundy, która rozegrana zostanie w sobotę i niedzielę (7 i 8.I.):

Polonia Bydgoszcz — Naprzód Janów (sob. i niedz., godz. 18)

Stoczniowiec Gdańsk — Podhale Nowy Targ (17 i 17)

GKS Katowice — Zagłębie Sosnowiec (19 i 18.30)

GKS Tychy — Baildon Katowice (17 i 17)

Cracovia — ŁKS Łódź (18 i 18). (L.S.)

Kazimierz Jaworski laureatem „Rejsu roku"

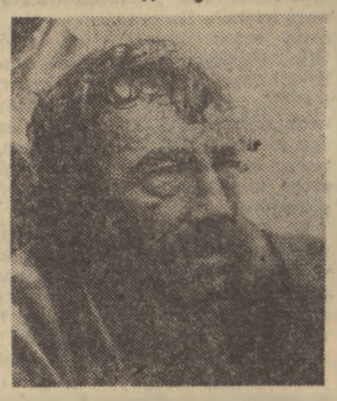

(P) Kazimierz Jaworski.
Fot. CAF

(P) Laureatem pierwszej nagrody honorowej, przyznawanej corocznie przez „Głos Wybrzeża" za „Rejs Roku" oraz nagrody ministra handlu zagranicznego i gospodarki morskiej „Srebrny sekstant" — został w 1977 r. kpt. Kazimierz Jaworski ze Szczecina. Zajął on drugie miejsce w bardzo silnie obsadzonych międzynarodowych regatach transatlantyckich „Mini-ostar 77" płynąc na jachcie „Spanielek". Taką decyzję podjęło jury pod przewodnictwem kpt. ZW Kazimierza Jurkiewicza. Warto przypomnieć, że kpt. Jaworski obie te nagrody zdobył również w 1976 r. za sukces odniesiony za sterami „Spanielka" również w regatach samotnych żeglarzy.

Drugą nagrodę honorową „Rejs Roku 1977" jury przyznało kpt. Aleksandrowi Lipińskiemu z Gliwic, który wraz z 6-osobową załogą z gliwickiego AZS odbył na jachcie „Asterias" rejs dookoła świata. Trzecią nagrodę honorową przyznano kpt. Aleksandrowi Kaszowskiemu z Bydgoszczy, który na jachcie „Euros" odbył załogowy rejs na Spitsbergen w trudnych warunkach pogodowych.

Tenisowy turniej mistrzów

Faworyci nie mieli kłopotów

(P) 18 tys. widzów oglądało w Madison Square Garden w Nowym Jorku pierwsze mecze tenisowego turnieju mistrzów, w której to imprezie bierze udział ośmiu najlepszych zawodników w ubiegłorocznej klasyfikacji Grand Prix. Niespodzianek w inauguracyjnych pojedynkach nie było — dwusetowe zwycięstwa odnieśli faworyci. Oto wyniki:

GRUPA I: Jimmy Connors (USA) — Eddie Dibbs (USA) 7:5, 6:2, Guillermo Vilas (Argentyna) — Manuel Orantes (Hiszpania) 6:4, 6:1;

GRUPA II: Brian Gottfried (USA) — Rosco Tanner (USA) 7:5, 6:2, Bjoern Borg (Szwecja) — Raul Ramirez (Meksyk) 6:2, 6:4.

Mecz Gottfrieda z Tannerem trwał 75 minut. Tanner, który znany jest z doskonałego serwisu (uderzona przez niego piłka osiąga prędkość 225 km na godz.), dopóty toczył z Gottfriedem wyrównaną walkę, dopóki nie zawiodła go najsilniejsza broń. Dopiero w 12 gemie Gottfried przełamał podanie rywala i dzięki temu wygrał pierwszego seta. W drugim natomiast secie Tanner często psuł pierwszy serwis i Gottfried nie miał już większych kłopotów z wygraniem meczu.

Identycznym wynikiem zakończyło się spotkanie Connorsa z Dibbsem. W pierwszym secie Dibbs prowadził nawet 5:3, później jednak Connors był wyraźnie lepszy. Mecz trwał 80 minut.

Zwycięzca klasyfikacji Grand Prix, Argentyńczyk Guillermo Vilas, narzekał przed przyjazdem do Nowego Jorku na niekorzystny dla siebie termin turnieju mistrzów. Okazało się jednak, że świąteczno-noworoczne wakacje wcale mu nie zaszkodziły, gdyż wygrał dość łatwo mecz z Manuelem Orantesem. Było to — dodajmy — 79 zwycięstwo Vilasa w 80 pojedynkach, jakie ostatnio stoczył.

Trzeci z wielkich faworytów imprezy, Szwed Bjoern Borg, który podobnie jak Connors nigdy jeszcze nie wygrał turnieju mistrzów, też rozpoczął od zwycięstwa. Meksykanin Ramirez tylko w drugim secie stawiał Borgowi opór. Gdy było 4:4, Szwedowi udało się kilka znakomitych zagrań, dzięki którym rozstrzygnął mecz na swoją korzyść.

★

W Waszyngtonie rozgrywany jest tenisowy turniej kobiecy. W pierwszej rundzie wielką niespodziankę sprawiła 19-letnia reprezentantka CSRS, Regina Marszikova, która pokonała wielokrotną mistrzynię Wymbledonu, Amerykankę Billie-Jean King 1:6, 6:3, 6:3.

Lekkoatleci wyjechali do Australii i N. Zelandii

(P) 5.I. samolotem linii lotniczych „Pan American" udała się do Australii i Nowej Zelandii 9-osobowa ekipa PZLA, w skład której wchodzą m. in. Irena Szewińska i Tadeusz Ślusarski.

W warunkach australijskiego lata czołowi polscy lekkoatleci przygotowywać się będą do sezonu 1978, bogatego w wiele międzynarodowych imprez m. in. mistrzostwa Europy w Pradze. Przewidziane są także starty w mityngach. W ramach pobytu czołowych polskich zawodników organizowane będą spotkania z miejscową Polonią, którym patronować będzie PKoL. Pobyt w Australii i Nowej Zelandii potrwa do końca stycznia.

W skrócie

● Polscy zawodnicy zaproszeni zostali do udziału w tradycyjnym biegu maratońskim, który odbędzie się 22 października br. w Nowym Jorku. Warto przypomnieć, że w roku ubiegłym K. Orzeł zajął w tej imprezie 9 miejsce.

● Zakończony został ostateczny raport o przebiegu Igrzysk XXI letniej olimpiady (1976 w Montrealu). W trzech tomach, na 1500 stronach, znalazły się opisy przebiegu igrzysk, wydarzeń z nim związanych oraz komplet wyników.

● W Evora odbył się eliminacyjny mecz piłkarskiego turnieju juniorów (gr. VIII), w którym Portugalia pokonała Luksemburg 2:0 (2:0). Bramki zdobyli: Salvador (25 min.) i Galhofas (38 min.). Pierwszy mecz wygrała również Portugalia (4:1) i ona zapewniła sobie awans do finałów, które w tym roku rozegrane zostaną w Polsce.

● Reprezentacje piłkarzy ręcznych NRD i Austrii rozegrały dwa towarzyskie mecze. Oba zakończyły się zwycięstwem NRD — pierwszy 26:14, a drugi 28:9.

● W La Coruna doszło do niespodzianki podczas międzypaństwowego towarzyskiego meczu w piłce ręcznej mężczyzn. Drużyna Hiszpanii pokonała reprezentację Rumunii (mistrzowie świata) 26:22 (12:11).

● W Czechosłowacji przebywała reprezentacja Australii w koszykówce mężczyzn, która rozegrała dwa mecze z gospodarzami. W obu spotkaniach zwyciężyli Czechosłowacy 87:71 oraz w rewanżu 98:92.

● Meksykanin Miguel Canto obronił po raz jedenasty tytuł bokserskiego mistrza świata zawodowców wersji WBC wagi muszej. Canto znokautował w 15 rundzie Japończyka Shoi Ogumę.

Menotti szuka partnerów

(P) Trener piłkarskiej reprezentacji Argentyny, Cesar Luis Menotti poszukuje sparringpartnerów dla swej drużyny. Jak dotychczas Argentyński Związek Piłkarski uzgodnił pięć terminów dla reprezentacji. 19 marca Argentyńczycy grają w Buenos Aires z Brazylią, rewanż — 23 marca na stadionie Maracana w Rio de Janeiro. 29 marca Argentyna zmierzy się z Bułgarią, 5 kwietnia — z Rumunią i 12 kwietnia — z Portugalią. Kalendarz tych spotkań nie wyczerpuje wszystkich propozycji Menottiego, ale oficjalnie nie podano jeszcze terminów innych meczów. Natomiast przygotowania do turnieju finałowego „Mundialu-78" Argentyńczycy w bieżącym roku rozpoczną 15 lutego. Tego dnia reprezentanci kraju zbiorą się na zgrupowaniu w Mar del Plata.

★

„Piłkarze Meksyku są w stanie sprawić niejedną niespodziankę podczas finałów piłkarskich mistrzostw świata" — stwierdził trener reprezentacji tego kraju Josen Antonio Roca. W ostatnim okresie drużyna Meksyku znacznie podniosła swoje umiejętności, w czym znaczna zasługa niezmiernie wymagającego trenera J. A. Roca. Objął on funkcję trenera reprezentacji rok temu i od tego momentu piłkarze Meksyku rozegrali 16 spotkań, wygrywając osiem i pięć remisując i co najważniejsze zdobyli awans do finałów „Mundial-78". Od środy Roca skoncentrował się wyłącznie na pracy z reprezentacją rezygnując z prowadzenia drużyny Atletico Espanol. 10.I. piłkarze meksykańscy rozegrają pierwszy swój międzynarodowy mecz z Lewskim Spartakiem Sofia, a tydzień później z Grasshoppers Zurych.

★

Organizatorzy piłkarskich mistrzostw świata otrzymali akredytacje od 7 tys. dziennikarzy. Napłynęły one również z krajów, których piłkarskie reprezentacje nie wezmą udziału w turnieju w Argentynie. Jak oświadczył prezydent Komitetu Organizacyjnego „Mundialu-78", generał Luis Antonio Merlo, m.in. napłynęło po 400 zgłoszeń dziennikarzy z krajów Afryki oraz Dalekiego Wschodu.

Józef Łuszczek poza konkurencją

(P) W dalszym ciągu rozgrywanych w Zakopanem narciarskich mistrzostw Okręgu Tatrzańskiego, zaliczanych do punktacji Pucharu Polski, odbyły się biegi na krótkich dystansach. Zawody rozegrano podczas przelotnych zadymek śnieżnych na silnie mrożonych trasach.

Jako pierwsi ruszyli do walki seniorzy na dystansie 15 km. Główne zainteresowanie skupiał najlepszy polski biegacz — Józef Łuszczek. Biegł znów dobrze i po 5 km miał już nad najgroźniejszymi rywalami 40 sek. przewagi. Ostatecznie pokonał drugiego na mecie — Wiesława Gębalę 2 min. i 26 sek., a trzeciego — Jana Dragona 2 min. 51 sek., a więc znów dzieliła go od stawki polskich biegaczy różnica dwóch klas.

1. Józef Łuszczek (Start Zakopane) — 50:31,20
2. Wiesław Gębala (BBTS Włókniarz Bielsko) — 52:57,79
3. Jan Dragon (LKS Wisła Istebna) — 53:22,61
4. Kazimierz Firlej (Stal Żywiec) — 55:09,30
5. Józef Gawlak (Wisła Gwardia) — 55:11,28
6. Edward Mucha (WKS Legia Zakopane) — 55:30,43

W czwartek walczyły również seniorki i juniorki na dystansie 5 km oraz juniorzy na 10 km.

Seniorki — 5 km: 1. Urszula Śleziak (LKS Poroniec) — 18:29,39; 2. Krystyna Turowska (SNPTT) — 18:34,66; 3. Łucja Świerczek (BBTS Włókniarz Bielsko) — 18:35,24.

Juniorki — 5 km: 1. Zofia Czerwińska (Limanowia) — 18:19,75; 2. Ewa Adamus (BBTS Włókniarz Bielsko) — 18:28,39; 3. Małgorzata Bocham (Julia Szklarska Poręba) — 19:04,76.

Juniorzy — 10 km: 1. Bolesław Łazarz (Limanowia) — 33:52,95; 2. Janusz Piela (LKS Klimczok) — 33:57,43; 3. Andrzej Firlej (Stal Żywiec) — 34:01,71.

W konkursie skoków juniorów młodszych zwyciężył Janusz Gunka (Wisła Gwardia) — 212,5, a wśród juniorów starszych Andrzej Kamiński (Start Wisła) — 209,2.

Stenmark wygrywa J. Bachleda — 15

(P) W Oberstaufen (RFN) rozegrano w czwartek slalom specjalny mężczyzn zaliczany do Pucharu Świata. Wygrał Ingemar Stenmark, który uzyskał najlepsze czasy w obu przejazdach. Na dobrej, 15 pozycji zakończył slalom reprezentant Polski — Jan Bachleda.

WYNIKI:

1. Ingemar Stenmark (Szwecja) — 109,81 (52,78 + 57.03);
2. Klaus Heidegger (Austria) — 110,60 (53,39 + 57,21);
3. Piero Gros (Włochy) — 110,89 (53,38 + 57,51);
4. Phil Mahre (USA) — 111,03
5. Toshihiro Kaiwa (Japonia) — 111,70; 6. Christian Neureuther (RFN) — 111,94; 7. Fausto Radici (Włochy) — 112,27; 8. Bojan Krizaj (Jugosławia) — 112,44; 9. Anton Steiner (Austria) — 112,56; 10. Paolo de Chiesa (Włochy) — 113,10; 15. Jan Bachleda (Polska) — 114,75.

Klasyfikacja łączna Pucharu Świata: 1. Stenmark — 100 pkt., 2. Herbert Plank (Austria) — 70, 3. Heidegger — 57, 4. Franz Klammer (Austria) — 43, 5. Heini Hemmi (Szwajcaria) — 40, 6. Ph. Mahre — 37.

Klasyfikacja slalomu specjalnego: 1. Stenmark — 50, 2. Heidegger — 40, 3. Ph. Mahre 22, 4. Krizaj — 18, 5. Gros — 16, 6. Radici — 10 pkt.

W ekstraklasie siatkarzy

(P) W czwartek rozegrano dwa kolejne spotkania ekstraklasy siatkówki mężczyzn. Siatkarze Resovii pokonali olsztyński AZS 3:1 (15:12, 15:12, 8:15, 15:13). Stal Mielec przegrała ze Stoczniowcem 0:3 (11:15, 9:15, 11:15).

„Mazurek" opływa przylądek Dobrej Nadziei

(P) 3.I. kpt. Krystyna Chojnowska-Liskiewicz płynąca na jachcie „Mazurek", podjęła dalszą samotną żeglugę po wielkim kręgu. Z portu Durban skierowała się wokół przylądka Dobrej Nadziei do Capetown. Ten odcinek rejsu — choć krótki, bo liczący zaledwie 900 mil — należy do najtrudniejszych na całej trasie. Panują tu bardzo silne wiatry i wysoka fala. Dodatkowe niebezpieczeństwo grozi jachtowi ze strony statków kursujących na tej bardzo uczęszczanej trasie. Zawinięcie do Capetown jest przymusowe, konieczne jest bowiem przestrojenie radiostacji „Mazurka", a w Durbanie nie było odpowiedniego serwisu.

Coraz więcej oznak wskazuje na to, że to jednak Polka będzie pierwszą kobietą, która samotnie opłynie ziemski glob. Informacje o wyczynie australijskiej żeglarki — Anne Gash, która miała zamknąć wielki krąg w Sydney w początkach grudnia ub. roku po 2,5-letnim rejsie na jachcie „Ilimo" — od początku przyjmowane były z niedowierzaniem. Źródłem wątpliwości był przede wszystkim fakt, że o rejsie Australijki nie było wcześniej nic wiadomo, a takie wydarzenie trudno jest utrzymać w tajemnicy.

Owe ogólne wątpliwości zdają się znajdować potwierdzenie w informacjach konkretnych. W Durbanie kpt. Chojnowska-Liskiewicz spotkała żeglarza który oświadczył, że trasę Durban — Capetown przebył na „Ilimo" u boku Anne Gash. Już to — gdyby okazało się prawdą — wystarcza, aby rejs Australijki nie mógł być uznany za samotny. Ponadto jacht „Ilimo" podobno nie przepłynął trasy Lagos — W. Brytania, lecz przebył ją na pokładzie statku. Informacja o tym nadeszła z Australii.

Należy sądzić, że w najbliższym czasie sprawa zostanie definitywnie wyjaśniona. Polska żeglarka tymczasem ma jeszcze przed sobą wspomniane 900 mil do Las Palmas, gdzie nastąpi zamknięcie wielkiego kręgu. Ten ostatni odcinek nasza żeglarka zamierza przebyć „jednym skokiem". Jeśli wszystko przebiegnie zgodnie z planem, rejs zostanie zakończony w połowie marca.

Kpt. Chojnowska-Liskiewicz, ma już za sobą ponad cztery piąte wielkiego rejsu, ale jeśli chce zachować pierwszeństwo, musi się spieszyć. Na wielkim kręgu są już dwie koleine samotniczki: Brytyjka Naomi James na „Express Crusader" i Francuzka Brigitte Oudry na jachcie „Gea". Polka ma nad swymi rywalkami zdecydowaną przewagę, ale na dłuższy postój już pozwolić sobie nie może.

RADIO

PIĄTEK 6.I

PROGRAM I

Wiad.: 6.00 7.00 8.00 9.00 10.00 11.00 12.05 15.00 19.00 20.00 21.00 22.00 23.00

5.06—6.00 Zielone Studio 6.05 NURT 6.25—9.00 Sygnały dnia 9.05—11.45 Cztery pory roku 12.05 Z kraju i ze świata 12.25 Mel. 12.45 Rolniczy kwadrans 13.00 Muz. wojskowa 13.25 W rytmie polki i oberka 13.40 Kącik melomana 14.00 Studio „Gama" 14.20 Studio Relaks 14.25 Studio „Gama" 15.05 Studio „Gama" 16.00—18.25 Tu Jedynka 17.30—18.00 Radiokurier 18.33 Konc. życzeń 19.15 Ork. 19.40 Śpiewający aktorzy 20.05 Mel. lat 70-tych 20.30 MEL. 21.05 Kronika sportowa 21.15 Totalizator 21.18 Muzyka K. Szymanowskiego 22.00 Z kraju i ze świata 22.23 Gdańsk na muzycznej antenie 23.00 Minął dzień 23.12 Wiad. sport. 23.15 Mel. operetkowe

PROGRAM NOCNY

Wiad.: 0.01 1.00 2.00 3.00 4.00 5.00

0.00 Początek programu 0.06 Kalendarz 0.11 1.06 2.05 3.05 Noc z melodią i piosenką 4.00 Sygnały dnia — pierwszej zmianie.

PROGRAM II

Wiad.: 4.30 5.30 6.30 7.30 8.30 11.30 13.30 18.30 21.30 23.30

4.35 Poradnik domowy 5.00 Muz. 5.35 Obserwacje i propozycje 5.45 Muz. 6.00 W kilku taktach, w kilku słowach 6.10 Kalendarz 6.15 Mel. przyjaciół — Berlin 6.35 Gimn. 6.45—7.10 Mistrzowie miniatury instrumentalnej — tylko na UKF 6.45—7.10 Pr. WORT 7.10 Zespół B. Ciesielskiego 7.35 Małe muzykowanie 8.00 Dialogi i zbliżenia 8.35 d. c. Dialogi i zbliżenia 9.30 My 78 9.40 Podróże muzyczne po kraju 10.00 Późna twórczość dojrzałych artystów 10.30 Gra T. Wilson 10.40 Sprawy codzienne 11.00 Gra Gleen Gould 11.20 Tańce Mozarta 11.35 Postęp w gospodarstwie domowym 11.45 Michaił Mozedełow — Wariacje na temat Paganiniego 12.05 Gustaw Mahler — Pieśni wędrowca 12.25 „Trzy dni w sierpniu" fragm. 12.45 Muz. wojskowa 13.00 Wokół spraw naszego stołu 13.15 R. Wagner — Faust uwertura wg. dramatu Goethego 13.35 Ze wsi i o wsi 13.50 Arie z oper Pucciniego i Verdiego 14.10 Więcej, lepiej, nowocześniej 14.25 Tu Radio — Moskwa 14.45 Muz. Vivaldiego 15.30 Studio Plus 16.10 Muz. poważna 16.40—17.00 Recital skrzypcowy Leonida Kogana 18.40—17.00 Na Warszawskiej Fali — na fali średniej 17.00 Południowe rytmy 17.20 „Nowości Wydawnictwa Lubelskiego" 17.40 „Hasło — Ratunek" rep. lit. 18.00 Na organach katedry w Oliwie gra Józef Serafin 18.25 Plebiscyt Studia „Gama" 18.30 Echa dnia 18.40 Klub Entuzjastów Nowoczesności 19.05 Poezja i muzyka — wiersze Emila Zegadłowicza 19.30 Konc. symf. 20.35 Areopag-dyskusja szefów czasopism społeczno-kulturalnych 20.55 d. c. koncertu 21.40 Inf. sport. 21.50 Śpiewa kontralt — Maureem Forrester 21.10 „Jak leci kolego?" słuch. 22.50 L. van Beethoven — Leonora I uwertura C-dur op. 138. 23.00 Granice jazzu 23.35 Co słychać w świecie 23.40 Muz.

PROGRAM III

Wiad.: 5.00 6.00 7.00 8.00 10.30 12.00 15.00 17.00 19.30 22.00

5.06 Między snem a dniem 5.30 Gimn. 6.30 Polityka dla wszystkich 7.30 Deszczyk pada, słońce świeci... 8.05 Co kto lubi 9.00 „Wielbiciel" — odc. 9.10 Przedstawiamy zespół The Floaters 9.30 Nasz rok 78-my 9.45 W. A. Mozart — Konc. fortepianowy A-dur KV 488 10.35 Kiermasz płyt 11.00 Życie rodzinne 11.30 W tonacji trójki 12.35 Za kierownicą 13.00 Powtórka z rozrywki 13.50 „I będzie miał dom" — odc. 14.00 Sonaty skrzypcowe Beethovena 15.05 Gra Zespół Extra Ball 15.20 Muz. pocztówka z Ałma-Aty 15.40 Rozszyfrowujemy piosenki 16.00 A luta continua rep. Marii Świec 16.20 Muzykobranie 16.45 Nasz rok 78-my 17.05 Muzyczna poczta UKF 17.40 Studio Nagrań 18.10 Polityka dla wszystkich 18.25 Czas relaksu 19.00 H. Sienkiewicz „Rodzina Połanieckich" — odc. 19.35 Opera tygodnia Karol Maria Weber „Wolny strzelec" 19.50 „Wielbiciel" — odc. 20.00 Blues wczoraj i dziś 20.30 Sztuka 21.00 Muz. między wierszami, Kierkegaard 22.00 Fakty dnia 22.08 — K. Prońko 22.15 Jazz — dyskografie 23.00 Wiersze 23.05 Konc. Bacha i Vivaldiego

PROGRAM IV

Wiad.: 12.00 15.00 16.00 22.55

6.00 Encyklopedia sportu NURT 6.30 Muzyka popularna 6.45—7.40 Pr. WORT 7.40 Radio dedykuje 8.00 Zespół „Arp Fife" 8.10 Radiowo-TV Średnia Szkoła dla Pracujących 8.25 Antologia sonaty fortepianowej stereo lok. 9.00 Dla kl. III i IV (wychowanie muzyczne) 9.20 Kwartety smyczkowe Haydna (lok.) 9.40 Dla przedszkoli 10.00 Dla kl. VIII (wych. obywatelskie) 10.20 Estrada przyjaźni 11.00 Dla szkół średnich (wych. muzyczne) 11.30 Śpiewa Sherrill Milnes z Orkiestrą New Philharmonia stereo lok. 11.55 Tadeusz Baird — 2 Kaprysy na klarnet i fortepian 12.05—12.25 WORT 12.25 Giełda płyt 13.00 Jęz. rosyjski 13.15 Tu Studio stereo 13.35 Nie tylko dla słuchaczy w mundurach 13.50 Tu Studio stereo 14.00 Naukowcy rolnikom 14.15 Tu Studio Stereo 15.05 Portret pisarza — M. Wańkowicz 15.40 „Książki, do których wracamy" 16.05 Jęz. łaciński 16.25 Szkoła Mistrzów 16.40—18.20 Pr. WORT 18.25 Kalejdoskop nauki 19.00 O zdrowie człowieka 19.15 Jęz. angielski 19.30 Transm. Konc. Symf. z sali Filharmonii Narodowej 20.35 Areopag, dyskusja szefów czasopism społeczno-kulturalnych 20.55 d. c. koncertu (stereo lok.) 21.40 Muz. kompozytorów kanadyjskich 22.15 Ekonomia na co dzień 22.30 Giacomo Meyerbeer — Marsz koronacyjny 22.35 Radiowo-TV Średnia Szkoła dla Pracujących 22.50 Edward McDowell „Do dzikiej róży" ze zbioru fortepianowego „Szkice leśne" op. 51 (stereo lok.)

SOBOTA 7.I

PROGRAM I

na fali 1322 m od g. 6.00—24.00

Wiadomości:
6.00 7.00 8.00 9.00 10.00 11.00 12.05 15.00 19.00 20.00 22.00 23.00

5.03—6.00 Rozmait. Roln. 6.00—9.00 Sygnały dnia 9.05—11.40 Cztery pory roku 12.05 Z kraju i ze świata 12.25 Mel. 12.45 Rolniczy kwadrans 13.00 Dla kl. III—IV (jęz. polski) 13.20 Karnawałowe rytmy ludowe 13.40 Kącik melomana 14.00 Studio „Gama" 14.20 Studio Relaks 14.25 Studio „Gama" 15.05 Teatr PR Wybieramy premierę roku 1977 — „Kamień jak kamień" — słuch. 16.00—18.25 Tu Jedynka 17.30—18.00 Radiokurier 18.33 Wiersze śpiewane 19.15 Piosenki 19.40 Gwiazdy jazzu — Art Tatum 20.05 Podwieczorek przy mikrofonie 21.35 Przy muzyce o sporcie 21.58 Totalizator 22.00 Z kraju i ze świata 22.23 Muz. 23.00 Minął dzień 23.12 Wiad. sport. 23.15 Muz.

PROGRAM NOCNY

0.01 1.00 2.00 3.00 4.00 5.00

0.00 Początek programu 0.06 Kalendarz 0.11—5.00 Nocne Studio Gama.

PROGRAM II

4.30 5.30 6.30 7.30 8.30 11.30 13.30 18.30 21.00 23.30

4.35 Poradnik domowy 5.00 Muz. 5.35 Obserwacje i propozycje 5.45 Muz. 6.10 Kalendarz 6.15 Mel. 6.35 Gimn. 6.45—7.10 Mistrzowie miniatury instrumentalnej — tylko na UKF W/M 6.45—7.10 Pr. WORT 6.45 Mag. inf. 6.55 Rep. kwadrans 7.10 Zespół Rama III 7.35 Poranek muz. 8.00 Dialogi i zbliżenia 9.30 „Perły i wieprze" słuch. 10.40 „Groch z kapustą" aud. publ. 11.00 Konc. chopin. 11.35 Radioproblemy 11.45 Muz. 12.05 Pieśni R. Straussa 12.25 Czy znasz tę książkę? 12.45 Od poloneza do mazura 13.00 Mag. łowiecki 13.15 Mozart III Koncert Es-dur 13.35 Ze wsi i o wsi 13.50 Cesar Franck — Wariacje symf. 14.10 Więcej, lepiej, nowocześniej 14.30 Studio „Słonecznik" 14.50 „Czata" 15.05 Muz. Vivaldiego 15.30 Studio Plus 16.10 Przekrój muzyczny tygodnia 16.40—17.00 Utwory Bacha W/M 16.40—17.00 Na Warszawskiej Fali 17.00 Z archiwum jazzu 17.20 Sądy nieostateczne 17.40 „Jak to się stało?" rep. 18.00 Muz. arch. PR 18.25 Plebiscyt Studia „Gama" 18.30 Echa dnia 18.40 „Czas i ludzie" 19.00 „Matysiakowie" odc 19.30 „Problemy teatru operowego" 20.00 „Taką cię widzę" 20.15 Dni Muzyki K. Szymanowskiego z FN (odtworz. koncertu) 21.00 Wiad. i inf. sport. 21.10 d. c. Dni Muzyki K. Szymanowskiego 22.00 Krystyna Sienkiewicz 23.00 Utwory kompozytorów kanadyjskich 23.35 Co słychać w świecie 23.40 Muz.

PROGRAM III

5.00 6.00 7.00 8.00 10.30 12.00 15.00 17.00 19.30 22.00

5.06—6.00 Między snem a dniem 5.30 Gimn. 6.30 Polityka dla wszystkich (powt.) 8.05 Co kto lubi 9.00 „Wielbiciel" — odc. 9.10 Ballady gra Stan Getz 9.30 Nasz rok 78-my 9.45 Charles Valentin Alkan — Symfonia na fortepian solo op. 39 10.35 Kiermasz płyt 11.00 „Rodzina Połanieckich" 11.30 W tonacji trójki 13.00 Powtórka z rozrywki 13.50 „I będzie miał dom" — odc. 14.00 Sonaty skrzypcowe Beethovena 15.05 III Pomorska Jesień Jazzowa 15.30 Studio 202 mag. rozrywk. (powt.) 16.30 Samby i bossa 16.45 Nasz rok 78-my 17.40 40 złotych przebojów Cliffa Richarda 18.25 Konc. 19.00 Książka tygodnia 19.15 Dawnych wspomnień czar 19.35 Opera tygodnia Karol Maria Weber „Wolny Strzelec" 19.50 „Wielbiciel" 14 odc. 20.00 Baw się razem z nami 22.00 Fakty dnia 22.08 K. Prońko 22.15 „Czy można się dosłać"? — słuch. 22.41 Gra i śpiewa zespół Earth, Wind and Fire 23.00 Wiersze 23.05 Jam session w Trójce.

PROGRAM IV

12.00 15.00 16.00 22.55

6.00 Jęz. niemiecki 6.15 Dla nauczycieli 6.30 Walce J. Straussa 6.45—7.40 Pr. WORT 6.45 Mag. inf. 6.55 Reporterski kwadrans 7.10 Wyróżniamy Cię piosenką 7.30 Rozmawiamy o kulturze 7.40 Radio dedykuje 8.00 Ork. 8.10 Średnia Szkoła dla Pracujących 8.25 R Schubert Impromptu As-dur op 142 nr 2 8.35 Sport-nauka-technika 9.00 Dla dzieci „Mateuszek na zaczarowanej wyspie" — słuch. 9.20 Pieśni komp. francuskich 10.00 Dla kl. VII—VIII (chemia) 10.30 Estrada przyjaźni 11.00 Dla szkół średnich 11.30 R. Wagner — Pieśni 12.05—12.25 Pr. WORT 12.25 Giełda płyt 13.00 Jęz. angielski 13.15 Tu Studio stereo 13.30 Z dala od utartych szlaków „Puszcza Borecka" 13.50 Tu Studio stereo 15.05 „Studio Klasyczne" „Kupiec" słuch. 16.05 „Wrota nieba" — architektura klasyczna 16.30 Rozmowy i refleksje pedagogiczne 16.40—18.25 Pr. WORT 18.00 Mag. inf. 18.10 Fel dnia 18.25 Ziemia — człowiek — wszechświat 19.00 Czy znasz swoje prawo? 19.15 Jęz. francuski 19.30 Studio Stereo zaprasza 22.15 Portrety Polaków — prof. E. Rosset 22.35 Średnia Szkoła dla Pracujących — jęz. polski 22.50 A. Rubinstein Romans Es-dur (stereo).

NIEDZIELA 8.I

PROGRAM I

8.00 12.05 14.00 19.00 22.00

6.00 Kiermasz pod Kogutkiem 7.30 Fala 78 8.18 Aud. muz. 9.00 Mag. Wojsk. 10.00 Wiad. sport. 10.05 Studio „Gama" 12.05 „W samo południe" 13.00 Dla dzieci. „Przygody pani Flakonik" — słuch. 13.30 W Jezioranach 14.05 Konc. życzeń 16.00 Teatr PR. Wybieramy Premierę Roku 1977 „Kombatanci" słuch. 16.45 Studio Młodych 17.15 Transm. z finałowego spotkania Turnieju Koszykówki o Puchar Wyzwolenia Warszawy: Warszawa-Moskwa 18.00 Totalizator 18.05 Różne barwy piosenki 19.15 Przy muzyce o sporcie 21.00 Lekka muza na płytach 22.05 Mag. lit. 23.00 Wiad. sport. 23.10 Rewia piosenek 23.40 Jazz.

PROGRAM NOCNY

Wiad.: 0.01 1.00 2.00 3.00 4.00 5.00

0.00 Początek programu 0.06 Kalendarz 0.11, 1.06, 2.05, 3.05 — Noc z melodią i piosenką 4.00 Sygnały dnia — pierwszej zmianie.

PROGRAM II

Wiad.: 5.30 6.30 7.30 14.30 18.30 23.30

5.35 Zapraszamy do Warszawy 6.10 Kalendarz 6.15 Mel. lud. 6.35 Wiad. sport. 6.40 Z malowanej skrzyni 7.00 Moskwa z melodią i piosenką 7.35 Pr. liter.-muz. 7.50 Mówi T. Nowak 8.25 Zawsze w niedzielę 8.30 Konc. organowy 8.45 Nowości Teatru PR 9.30 Poczta Literacka 9.50 Tygod. przegląd prasy 10.10 Wizerunki ludzi myślących 12.05 Muz. symf. 13.00 Teatr PR „Beatric Cenci" — słuch. 14.35 Graj gracyku 15.00 Teatr Młodych „Gadające psy, milkliwi zakochani i szereg innych postaci" 15.30 „Dom rodzinny dom" 16.00 Koncert chopinowski 16.30 Podwieczorek przy mikrofonie 18.00 Nowości „Polskich Nagrań" — Przedstawia T. Haas 18.35 Fel. krajowy 18.45 Horoskop reklamowy 19.00 Śpiewa Charles Aznavour 19.20 Studio Młodych 20.00 Pamięci W. Małcużyńskiego 21.00 Wojsko, strategia, obronność 21.15 Piosenki żołnierskie 21.30 Mag. tygodnia 22.30 Wspominamy debiuty 23.00 Muz. dawna 23.35 Publicystyka międzynarodowa 23.40 Muz.

PROGRAM III

6.00 8.30 14.00 19.30 22.00

6.05 Mel. 7.30 Na poboczu wielkiej polityki 7.40 Posłuchajmy jeszcze raz 8.35 Co kto lubi 9.00 „Wielbiciel" — odc. 9.10 Taneczne rytmy 9.30 Gdy się mówi A... 9.50 Solo na harfie celtyckiej 10.00 60 minut na godzinę 11.00 Gra zespół Come Back 11.15 Szkółka muzyczna 12.00 „Gorgonowa i uczeni mężowie — odc. 12.25 Muz. 13.20 Przeboje 14.05 Peryskop 14.30 Muz. premiery Pr. III 15.00 Aud. poetycka 15.20 Ostatni koncert Elvisa Presleya 16.00 „Lornetka" — słuch. 16.25 Śpiewa zespół Manhattan Transfer 16.45 Lektury, lektury 17.00 Zapraszamy do Trójki 19.00 „Ognisty ptak" Strawińskiego 19.35 Opera tygodnia: Karol Maria Weber — „Wolmy do Trójki 19.00 „Ognisty ptak" 20.00 Jazz piano forte 20.30 Mag. rozrywk. 21.00 Z tysiąca i jednej pieśni: Debussy 22.00 Fakty dnia 22.08 K. Prońko 22.15 Szota Rustaweli — „Rycerz w tygrysiej skórze" odc. 22.35 Głosy prawie zapomniane 23.00 Wiersze 23.05 Zespół Ossian w Jazz Klubie „Hybrydy" 23.45 Kołysanki A. Makowicza.

PROGRAM IV

7.00 12.00 16.00 22.55

7.05 Utwory J. S. Bacha 8.05—10.00 Pr. WORT 10.00 Konc. dla dzieci 11.00 Jęz. łaciński 11.20 E. Elger — Serenada e-moll op. 20 na smyczki — stereo lokalne. 11.35 Czy znasz mapę świata 12.05 Dla młodzieży „Burza" — słuch. 13.10 „Tu Olimpiada" 13.30 Tu Studio Stereo 14.10 Ludzie, epoki, obyczaje 14.40 Z jednej płyty 15.00 „Odprawa posłów greckich" słuch. 16.05—18.00 Pr. WORT 18.00 Radiolatarnia 18.30 Między fantazją a nauką „Obcy w naszym sektorze" 19.00 Giuseppe Verdi „Nieszpory sycylijskie" 22.00 Wiad. sport. 22.10 Muz.

Szczegółowy program audycji Polskiego Radia zamieszcza tygodnik „Radio i Telewizja"

Polskie Radio zastrzega sobie możliwość zmian w programie.

TELEWIZJA

PIĄTEK 6.I

PROGRAM I

11.35 Straszna teściowa — film prod. ZSRR (kolor)
14.50 Program dnia
14.55 Melodie zimowe piosenki Hany Zagorovej — program TV CSRS
16.00 Dziennik (kolor)
16.10 Obiektyw — pr. województw: krakowskiego, krośnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego, tarnowskiego
16.30 Dla młodych widzów: Znacie? to posłuchajcie? — estrada poetycka (kolor)
17.00 Spotkanie z medycyną (kolor)
17.20 „Kawaler de Pardaillan — film fab. prod. franc.
19.03 Dobranoc (kolor)
19.10 Siódemka — pr. dla młodzieży
19.30 Wieczór z dziennikiem (kolor)
20.30 Kwiaty polskie pr. poetycko-muzyczny
21.30 „Sabina" — film prod. USA — reż. Billy Wilder (kolor)
23.20 Dziennik (kolor)
23.35 Studio Gama przedstawia — przeboje świata (kolor)

Programy oświatowe

6.30 RTSS. Matematyka, sem. I, lekcja 15 — Własności funkcji liczbowych (powt.)
7.00 RTSS. Fizyka, sem. I, lekcja 8 — Grawitacja — (powt.)
9.00 Dla szkół: Geografia kl. V — Wulkany
10.00 Dla szkół: Geografia kl. VI — Wzdłuż Odry — (kolor)
11.05 Dla szkół: kl. II — Stoi na stacji lokomotywa (kolor)
12.55 Dla szkół: Wychowanie obywatelskie kl. VIII — Czym handlujemy
13.30 TTR. Uprawa roślin, sem. III, lekcja 36, Uprawa grochu i wyki
14.05 TTR. Mechanizacja rolnictwa sem. III, leckja 31 — Zbiór zbóż kombajnami (powt.)
15.30 NURT

PROGRAM II

14.50 Program dnia
14.55 Studio sport
15.50 Tajemniczy świat przyrody — Ryby w filmach Karola Marczaka (kolor)
16.30 Pasje Marii Hudymowej
17.30 Turystyka i wypoczynek (kolor)
18.00 Studio sport
18.15 Melodie z operetek (kolor)
19.00 Dobranoc (kolor)
19.10 Program lokalny
19.30 Wieczór z dziennikiem (kolor)
20.30 Język francuski — kurs podstawowy, lekcja 10 (kolor)
21.00 Język rosyjski — kurs podstawowy, lekcja 14 (kolor)
21.30 24 godziny (kolor)
21.40 Człowiek z Marsylii — odc. I film fab. prod. włoskiej (powt.) (kolor)

CO I GDZIE

KINA

Bałtyk — „Każdy ma swoje piekło", prod. franc. lat 18, godz. 11.30, 17.30 i 19.30. „Godzilla contra Gigan", prod. jap., lat 12, g. 9.30 i 11.30.

Przyjaźń — „Mistrz rewolweru", prod. USA, lat 15, godz. 15.15, 17.30 i 19.45.

Pokolenie — „Błękitny ptak", prod. USA, b/o, godz. 9, 11 i 13. „Mr. Majestyk", prod. USA, lat 15, godz. 15, 17 i 19.

Odeon — „Szkarłatny pirat", prod. USA, lat 15, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

Hel — „Winetou", prod. jug., b/o, godz. 9, 11 i 13. „Miłość w deszczu" prod. franc. lat 15, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

Walter — „Przepustka dla marynarza", prod. USA, lat 15, g. 16, 18.30.

Mewa — „Zegarmistrz od św. Pawła", prod. franc., lat 15, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

WYSTAWY

Muzeum przy ul. Nowotki 12 wystawa pt. „Bursztyn — kopalna żywica" ze zbiorów Muzeum Okręgowego Ziemi PAN w Warszawie, oraz wystawa plastyki oddziału radomskiego.

Dom „Esterki": Biuro Wystaw Artystycznych — wystawa „Współczesne malarstwo Białoruskiej SRR" w sali ekspozycyjnej BWA.

Klub „Empik": wystawa malarstwa i ceramiki artysty plastyka — Longina Pińkowskiego.

DYŻURY APTEK

Apteka nr 15 przy pl. Konstytucji 5 i nr 10 przy pl. Zwycięstwa 7.

Pomoc lekarska — punkt pomocy doraźnej pediatrycznej ul. Struga 57 a Doraźna pomoc internistyczna — ambulatorium Pogotowia Ratunkowego przy ul. Tochtermana. Pogotowie Dentystyczne czynne codziennie w godz. 11—7 rano przy Pogotowiu Ratunkowym. Informacja Służby Zdrowia 406-77

TELEFONY

Pogotowie ratunkowe 999, pogotowie ratunkowe kolejowe 296-15, straż pożarna 998, posterunek MO 907, komenda MO 291-91, pogotowie gazowe w godz. 7—15 (317-17), w godz. 23—7 (224-30), w niedziele i święta 400-97, pomoc drogowa 981, pogotowie energetyki cieplnej czynne całą dobę 983, postój taksówek przy pl. Konstytucji 228-52, przy ul. Grodzkiej 229-52, przy Zwirki i Wigury 418-10, przy dworcu PKP 268-88, informacja PKP 299-50, PKS 267-76.

BIAŁOBRZEGI

Kino „Pilica" — „Hazardziści", prod. pol., lat 15, godz. 17.30 i 19.30.

Telefony: Posterunek MO 707, straż pożarna 708, ośrodek zdrowia 29, zajazd turystyczny 411, sklep „Dacia" 742.

GARBATKA

Kino „Las" — „Policjanci", prod. USA, lat 18, godz. 17 i 19.

Telefony: Posterunek MO 08, Straż pożarna 07.

DRZEWICA

Kino „Śnieżka" — „Szkarłatny pirat", prod. USA, lat 15, godz. 17, 19.

Telefony: posterunek MO 07, straż pożarna 08.

GRÓJEC

Kino „Odra" — „Brawurowe porwanie", prod. USA, lat 18, godz. 15, 17 i 19.

Telefony: Pogotowie MO 30-71, Straż pożarna 20-23, Posterunek MO 999. Pogotowie ratunkowe — zachorowania i przewozy 23-09.

KOZIENICE

Kino „Znicz" — „Wielka podróż Bolka i Lolka", prod. pol., b/o, godz. 17. „Każdy umiera w samotności", prod. RFN, lat 12, godz. 19.15.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 999, straż pożarna 24-90, posterunek MO 21-22, szpital rejonowy 24-50, dom kultury 26-25.

Muzeum Regionalne — Polski pieniądz papierowy z lat 1704—1965 — wystawa zorganizowana ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Lublinie

JEDLNIA LETNISKO

Telefony: Pogotowie MO 77, izba porodowa 46, apteka 48, restauracja „Leśna" 110

JEDLIŃSK

Telefony: Posterunek MO 77, straż pożarna 88, ośrodek zdrowia 17, restauracja „Turysta" 14, kierunkowy 101.

NOWE MIASTO

Kino „Zachęta" — „Piraci na Pacyfiku", prod. rum., b/o, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

Telefony: pogotowie ratunkowe 9, straż pożarna 8, posterunek MO 7, szpital rejonowy 55, postój taksówek 88, kawiarnia 150.

MOGIELNICA

Kino „Zwycięstwo" — „Chinatown" prod. USA, lat 18, godz. 18.

Telefony: Posterunek MO 7, gminna spółdzielnia 8, rejonowa przychodnia zdrowia 81.

LIPSKO

Kino „Szarotka" — „Policja dziękuje", prod. włosk., lat 18, godz. 17 i 19.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 07, straż pożarna 08, izba porodowa 182, apteka 62, biblioteka 127, kino 160.

PIONKI

Kino „Chemik" — „Tędy nie przejdzie wróg", prod. pol.-rum. lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 309, straż pożarna 308, komenda MO 307, szpital rejonowy 542, postój taksówek 268, restauracja „Adria" 552.

SKARYSZEW

Telefony: Posterunek MO 77, gospoda 34, izba porodowa 11.

WARKA

Kino „Przyjaźń" — „Alfredo, Alfredo", włosk., lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: posterunek MO 07, straż pożarna 08, PKP 12, postój taksówek 182, rej. przychodnia zdrowia 31, stanica wodna PTTK 143.

Muzeum im. Pułaskiego — tel.: 267, czynne codziennie oprócz poniedziałków i dni poświątecznych w godz. 10—17.

Ekspozycja zmienna — Piotr Wysocki.

Ekspozycja stała — Kazimierz Pułaski i udział Polaków w życiu politycznym, kulturalnym i społecznym Stanów Zjednoczonych. Skansen bojowy w Mniszewie.

PRZYTYK

Telefony: Posterunek MO 77, straż pożarna 88, izba porodowa 14, apteka 38, ośrodek zdrowia 83.

WIERZBICA

Kino „Venus" — „Mrożony peppermint", prod. hiszp. lat 18, godz. 18.

Telefony: Straż pożarna 08, posterunek MO 07.

PRZYSUCHA

Kino „Zachęta" — „Lokator", prod. franc., lat 18, g. 15.30, 17.30 i 19.30.

Telefony: Straż pożarna 08, posterunek MO 09, pogotowie ratunkowe 09-202, postój taksówek 505, ośrodek zdrowia 21.

SZYDŁOWIEC

Kino „Górnik" — „Uśmiech", prod. USA, lat 18, godz. 16, 18 i 20.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 999, posterunek MO 77, straż pożarna 30, restauracja „Biesiada" 191.

Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych — Polskie instrumenty muzyczne i wnętrza zamkowe czynne codziennie oprócz poniedziałków i dni poświątecznych w godz. od 8—15.30 — w soboty 10—19.

ZWOLEŃ

Kino „Świt" — „Strach nad miastem", prod. franc., lat 18, godz. 16.30 i 18.30.

Telefony: Pogotowie MO 997, straż pożarna 998, pogotowie ratunkowe 999, izba porodowa 23-22.

Muzeum im. Jana Kochanowskiego — stała ekspozycja pamiątek. Punkt Muzeum Okręgowego — malarstwo polskie XIX i XX wieku czynne codziennie w godz. od 10—19, w piątki od 10—19, poniedziałki i dni poświąteczne — nieczynne.

IŁŻA

Kino „Zamek" — „Świat Dzikiego Zachodu" prod. USA, lat 15, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie MO 07 lub 30, straż pożarna 09 lub 39, pogotowie ratunkowe 09, pogotowie energetyczne 31. szpital — izba przyjęć 19, chirurgia 29, kino 77, urząd gminy — 136, restauracja „Zamkowa" 23.

Uwaga: Kalendarzyk sporządzono na podstawie informacji zainteresowanych instytucji. Kierownictwa kin zastrzegają sobie prawo zmiany programu.

Regionalny program radiowy

Program lokalny nadawany jest na falach średnich 188, 230, 238 m oraz na UKF 70,49 MHz w godz. 6.45—7.30 i 16.40—17.00 natomiast w godz. 7.30—7.40 i 17.00—18.00 tylko na UKF 70,49 MHz.

Piątek, 6 bm.

6.45 i 16.40 — Aktualności dnia 16.50 — „Prosto z zagrody" — Stanisława Iwańczyka z Występy — aud. A. Kopcia 17.00 — Gwiazdy i gwiazdki — koncert rozrywkowy (stereo) 17.35 — „Dorobek jednej kadencji" — aud. Z. Majrzyk 17.45 — Propozycje do kieleckiej listy przebojów.

W programie ogólnopolskim:
8.00 — Muzyczne dzień dobry (pr. 2).

Ogłoszenia drobne

Antyki, meble, brązy — sprzedam. Grenadierów 6/54. R-726076-1

Dla starszej pani — cudzoziemki poszukuje w Radomiu samodzielnego pokoju lub mieszkania na okres 3—4 miesięcy. Wiad.: Radom, tel.: 424-77. R-726067-1

Kupię lub wynajmę garaż. Tel. 237-20. R-726064-1

Potrzebna pomoc do 3,5-rocznego dziecka. PCK 2/26 tel.: 309-67 po 16.30. R-726074-1

Potrzebna pomoc do 3-letniego dziecka na stałe lub dochodzącą. Ustronie, ul. Gagarina 11 m 24 tel.: 317-66. R-726072-1

Pokój do wynajęcia może być małżeństwo Radom, ul. Pawia 6 m 52, Osiedle Borki. Płatne z góry. R-726070-1

Sprzedam aparat fotograficzny Zenit E stan dobry tel.: 407-95 po 16. R-726076-1

Sprzedam domek dwuizbowy drewniany z działką 700 m kw. Wrzosów 122 a k/Jedlni Letnisko. R-726062-1

Sprzedam lub wynajmę 2 pokoje z kuchnią. Okrzei 34 I piętro w godz. 16—18. R-726073-1

Sprzedam Fiata 125. Radom, Staszica 17/2 po godz. 16. R-726053-1

Sprzedam samochód „Trabant" 601, rok produkcji 1971, tel.: 416-65 godz. 17—20. R-726061-1

Telewizory — naprawa inż. Pastuszka. Tel. grzecznościowy 250-71. R-726059-1

Zamienię własnościowe pokój z kuchnią w Łodzi na podobne w Radomiu. Oferty „Życie Radomskie" Nr 726060. R-726060-1

Zamienię M-3 spółdzielcze w Radomiu na większe. Radom. Grzybowska 8 m 68 po 16. R-726068-1

ŻYCIE RADOMSKIE

„Życie Radomskie" 26-100, Radom ul. Żeromskiego 51. Telefony: 211-49, 234-50. Przyjmowanie ogłoszeń w godz. 8.30—15.30 Za terminowy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Warszawskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa" Al. Jerozolimskie 125/127 Rękopisów nie zamawianych redakcja nie zwraca Druk: Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa-Książka-Ruch" Warszawa, ul. Marszałkowska 3/5.

Serial pustych ulic

STANISŁAW GRZELECKI

Telewizyjny serial filmowy pt. „Polskie drogi", zrealizowany przez Janusza Morgensterna na podstawie scenariusza Jerzego Janickiego, cieszył się dużym powodzeniem u widzów. Wywołał też gorące dyskusje. Gdy go nadawano, wyludniały się ulice.

Jest to zrozumiałe. Minęło przecież dwadzieścia lat od takich filmów, jak Andrzeja Wajdy „Pokolenie" i „Kanał", jak Andrzeja Munka „Eroica", jak Jerzego Pasendorfera „Zamach". Pokazywały one to, co było najistotniejszym składnikiem rzeczywistości okupacyjnej w Polsce: walkę. Dorosło już pokolenie, które nie tylko nie przeszło polskich dróg do wolności, ale nie zna artystycznego obrazu — bo taki nie istnieje — ukazującego obraz tych dróg tak przecież nie prostych. Nie zna, a chce znać, chce wiedzieć więcej, niż przekazują mu ojcowie, a w wielu wypadkach już nawet dziadkowie, uczestnicy owych historycznych przecież, a już legendarnych dni.

Utwór Morgensterna i Janickiego — „Polskie drogi" — jest pierwszą artystyczną (po „Kolumbach" Bratnego) próbą ukazania całokształtu okupacyjnej rzeczywistości. Pierwszą, tak ambitną, a więc tak trudną i odpowiedzialną próbą. Czy się ona powiodła?

Pod wieloma względami — tak. Trzeba stwierdzić, iż nie mieliśmy dotychczas w żadnym filmie tak szerokiego, tak bogatego i realistycznie ukazanego obrazu społeczeństwa polskiego pod okupacją hitlerowską. Społeczeństwa walczącego bez wytchnienia, a przede wszystkim społeczeństwa zjednoczonego jak nigdy przed tym i długo po tym w postawie wobec wroga. Zarówno realia jak, przede wszystkim, klimat lat okupacji zostały przedstawione znakomicie. Być może niektóre dawne filmy, jak choćby „Zakazane piosenki", czyniły to z większą siłą, z większą bezpośredniością. Pamiętajmy jednak o trzech okolicznościach. Po pierwsze tamte filmy od wydarzeń w nich ukazywanych dzieliły lata a nie dziesiątki lat. Oglądali je uczestnicy wydarzeń, a nie spadkobiercy. Po drugie tamte filmy ukazywały przede wszystkim okupowaną stolicę, film Morgensterna i Janickiego pokazuje cały niemal kraj, a po trzecie wreszcie trzeba wielkich wysiłków aby dziś w Polsce znaleźć miejsca, których sceneria przypominałaby scenerię lat okupacji.

Niemniej przeto obraz powszedniości okupacyjnej wstrząsnął milionami widzów przez to, że tak wiele uwagi poświęcił sprawom codzienności, że pokazał tak wielu ludzi zwykłych, walczących z okupantem nie z bronią w ręku, ale z uporem powszednich zabiegów o chleb, o istnienie swoich dzieci, o przeciwstawienie się wysiłkom okupanta ku biologicznemu unicestwieniu narodu. I tę solidarność w chwilach śmiertelnego zagrożenia.

Jak inni byłem uczestnikiem także i tej rzeczywistości, która wypełniała nam wówczas dni, przeplatane akcjami zbrojnymi. Dla mnie film „Polskie drogi" nie jest kompendium wiedzy historycznej, jak chcieliby może widzieć to niektórzy. Nie odzwierciedla on historii i nie jest dokumentacją faktów Jest obrazem losów Polaków uwikłanych w historię, ażeby zaś ten obraz był wyrazisty, potrzebne były zderzenia postaw, nie zaś relacje wydarzeń z kalendarzową precyzją.

I jeszcze na jedno trzeba zwrócić uwagę. W sposób głębszy, a w każdym razie inny, niż dotychczas bywało w filmach, serial ten pokazuje traged

TEMAT DNIA

Czas decyzji

Do końca bieżącego miesiąca we wszystkich zakładach przemysłowych woj. radomskiego obradować będą Konferencje Samorządów Robotniczych, które dokonają analizy i zatwierdzą plany techniczno-ekonomiczne na 1978 r. Z potrzeb krajowej gospodarki wynika, że muszą to być decyzje solidnie przemyślane i realne do wykonania, mądre i gospodarskie zarazem. W czym ma się to przejawiać?

Realizowany w całym kraju „manewr gospodarczy" wymaga, aby w większym niż dotychczas stopniu zwrócić uwagę na to, czy wyroby produkowane w poszczególnych zakładach są naprawdę poszukiwane w krajowych lub zagranicznych sklepach. Jeżeli tak — wszystko w porządku. Jeżeli nie, trzeba zastanowić się, co produkować, aby nie były to buble, a wyroby, które szybko znajdą nabywców. Inaczej mówiąc, produkowane w bież. roku w woj. radomskim towary muszą być naprawdę nowoczesne i dobre jakościowo. Inaczej — szkoda ludzkiego wysiłku i cennych (często importowanych) surowców, materiałów pomocniczych oraz paliw i energii.

W czasie KSR-ów więcej niż dotychczas uwagi trzeba poświęcić także organizacji pracy a ściślej lepszego wykorzystania czasu pracy ludzi i maszyn, często sprowadzanych z zagranicy za dewizy. Warto też bliżej spojrzeć na stopień wykorzystania umiejętności zawodowych zatrudnionych fachowców, którzy jakże często są jeszcze niedoceniani.

Biuro Polityczne KC PZPR, Prezydium Rządu i Prezydium CRZZ zwróciły się ze specjalnym listem do wszystkich KSR-ów, Komitetów Zakładowych PZPR, Rad Zakładowych oraz dyrekcji i zarządów zakładów i przedsiębiorstw, w którym apelują o wnikliwe i gospodarskie podejście do zadań produkcyjnych bież. roku. Mówiąc inaczej, przed podjęciem ostatecznych decyzji trzeba po prostu uczciwie zastanowić się czy uwzględniono wszystkie rezerwy i możliwości jeszcze istniejące w swoim zakładzie, wydziale czy stanowisku pracy. Nikt jeszcze nie stracił gospodarując z przysłowiowym ołówkiem w ręku a ten gospodarski rachunek jest teraz rzeczywiście nieodzowny. **(TMZ)**

Między nami

Ścieżka zdrowia przy zakładzie

Może za kilka lat widok dyrektorów i innych bardziej znaczących członków radomskiej społeczności wchodzących po linie i pokonujących przeszkody na ścieżce zdrowia w parku „Leśniczówka" będzie widokiem powszechnym. Na razie nie liczymy na to, tym bardziej że systematyczność w organizacji zajęć nie jest obecnie najmocniejszą stroną różnego rodzaju fachowych instytucji od rekreacji.

Owszem, są ludzie, nawet sporo, którzy byliby radzi poskakać, pobiegać, ale... gdzieś dalej, poza zasięgiem wzroku sąsiadów, znajomych. Np. w zakładzie, koło niego, w gronie kolegów, przyjaciół. Skoro tak, powstaje pytanie, czemu nie budujemy sportowych obiektów rekreacyjnych w nowych dzielnicach przemysłowych? Dlaczego zgubiliśmy na przestrzeni kilkunastu ostatnich lat pożyteczny nawyk urządzania na wolnych placach między fabrycznymi obiektami, małych boisk do siatkówki, koszykówki itp.

Żal serce kroi, gdy przejeżdża się obok Gołębiowa — największej i zarazem najmłodszej dzielnicy przemysłowej Radomia. Ileż tam nie wykorzystanego miejsca między ogrodzeniami, a budynkami, ile cennych metrów, leżących odłogiem. Są owszem tacy, którzy próbują robić coś na własną rękę. „Energoprom" np. wybudował w czynie społecznym zupełnie przyzwoitą strzelnicę za około 700 tys. zł, a w bieżącym roku planuje urządzić zespół boisk do małych gier. To jednak wyjątek. Inni o takich obiektach nie myślą. Może właśnie w tym fakcie trzeba upatrywać słabości sportu masowego i znikomej frekwencji na ścieżkach zdrowia.

(ma)

Ponad 800 osób w służbie WOPR

W najbliższą niedzielę, 8 bm. odbędzie się zebranie sprawozdawcze Zarządu Wojewódzkiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego czyli popularnego WOPR-u. Z tej okazji warto przypomnieć, że członkami WOPR jest już obecnie ponad 800 osób, mieszkańców woj. radomskiego, a wśród nich ponad 300 ratowników. Dzięki działaczom tej organizacji w ub. roku wydano 1200 kart pływackich dla dorosłych i 930 młodzieżowych, „żółty czepek" zdobyło 37 osób.

Porządek obrad przewiduje m. in. ocenę działania w ub. roku oraz wybór dwóch delegatów na Zjazd Krajowy WOPR. Obrady toczyć się będą w klubie „Relaks" przy ul. Słowackiego 15a. Początek o godz. 10. **(mz)**

KRONIKA DNIA

W Bończy, gm. Warka, został pobity 21-letni Bogusław Paczyński, zam. we wsi Międzyrzecze Dolne, któremu ponadto zabrano 700 zł i zegarek. W wyniku przeprowadzonego dochodzenia, Prokurator Rejonowy w Grójcu wydał nakaz aresztowania i osadzenia w areszcie tymczasowym podejrzanych o dokonanie pobicia, nigdzie nie pracującego 21-letniego Wacława Ducha, zam. w Bończy i 24-letniego Tadeusza Czerwińskiego, zam. w Palczewie.

★

W Baraku przy trasie E-7 26-letni Józef Filipek, zam. w Sanoku, kierując samochodem ciężarowym marki „Star" nr rej. RS-3322, nie zachował należytej ostrożności i zderzył się z drugim samochodem „Star" nr rej. TK-4885, którym kierował Ryszard Waldek, zam. w Mszczonowie. Kierowcy nie doznali obrażeń ciała, ale uszkodzenia samochodów szacuje się na około 150 tys. zł.

Kto zna oszustkę

Komenda Miejska Milicji Obywatelskiej w Radomiu prowadzi postępowanie przygotowawcze przeciwko Krystynie Gawęda c. Antoniego ur. 2.07.1944 r. zamieszkałej Radom ul. Kelles-Krauza 34 m 9, podejrzanej o wyłudzanie pieniędzy na sumę około 200.000 zł. od szeregu osób pod pozorem pożyczki.

Osoby poszkodowane w ten lub inny sposób proszone są o zgłoszenie się do Komendy Miasta MO w Radomiu przy ul. Traugutta Nr 30 pokój nr 218 w godzinach 8 — 16 celem złożenia zeznań.

Po rekonesansie decyzje przyspieszające remont placówek handlowych

Zamazane wapnem szyby wystawowe są sygnałem dla klientów, że placówka jest w remoncie. Czasem krócej, czasem dłużej, a wówczas taki widok denerwuje na co dzień. Pół biedy, jeśli niedaleko jest sklep tej samej branży, ale znacznie gorzej, gdy takiej placówki nie ma w pobliskiej dzielnicy.

W Radomiu modernizacje sklepów przeprowadzane są na ogół sprawnie, choć nie brakuje również złych wyjątków. We wtorek, 3 stycznia br. przedstawicielami wojewódzkich władz handlowych i dyrekcji WPHW udajemy się na terenowy rekonesans.

Oto sklep „Fotooptyki". 5 robotników pracuje przy wykańczaniu wnętrza. Ale do końca remontu jeszcze daleko. — Nie można pospieszyć? — pyta dyr. Wydziału Handlu UW, Bogdan Barszczyński. — Czemu nie — odpowiada brygadzista. — Jakby był marmur albański... Czekamy i nie możemy się doczekać. — A z naszego szydłowieckiego zrobić posadzki nie da rady? Gorszy, mniej ładny? — kontynuuje dialog dyrektor. — Jaki on tam gorszy, ale trudno go dostać — stwierdzają robotnicy.

Następuje wymiana porozumiewawczych spojrzeń, a po chwili jest decyzja. Gdyby czekać na marmur albański remont przeciągnąłby się o co najmniej dwa miesiące. Trwa już i tak dostatecznie długo, trzeba szybciej. Kiedy otwarcie? — Koniec stycznia br.

Na trasie kolejny sklep, popularny „Raj dziecięcy" przy ul. Marchlewskiego. Wnętrze bardzo efektowne zaprasza już teraz do rozpoczęcia działalności handlowej. Ale jak informuje dyr. Wlazło wymaga retuszu.

— Tu jeszcze jedna listewka, tam druga... — I tylko dlatego chcecie otworzyć sklep dopiero w lutym? — pyta dyr. Barszczyński. — Na taki luksus nie możemy sobie pozwolić. Otwieramy 14 stycznia, a drobne prace wykończeniowe zrobicie po otwarciu.

W „Adamie" podobnie jak w „Fotooptyce". Dobre tempo robót hamuje brak niektórych elementów wystroju, m. in. także marmuru albańskiego. — Nie wracamy już do tego samego tematu, uważamy go za załatwiony — stwierdza dyr. Wydziału Handlu. — No więc kiedy zaczniecie sprzedawać ubiory? — „Planowaliśmy pod koniec I kwartału br.

Plan, planem, a ostateczny termin otwarcia sklepu wyznaczony został na koniec lutego.

Pomyślnie przebiega adaptacja wnętrza przyszłego sklepu „Desy". W zasadzie prace są na ukończeniu. 15 bm. rozpocznie się spływ masy towarowej, a pierwszych klientów nowa placówka powita w swoich progach już na początku lutego.

Odwiedzamy nową bazę magazynową WPHW przy ul. Dębowej. Wykonuje się tu obecnie drugi, większy magazyn dla branży tekstylnej i i artykułów agd. Tempo robót — słabiutkie, na placu budowy zaledwie trzech ludzi, którzy tak naprawdę nie bardzo wiedzą, co mają ze sobą robić. Brakuje betonowych elementów do stóp fundamentowych. Miały przyjść z centrali dyspozycyjnej — kieleckiego „Budremu" przed tygodniem, ale do dziś nikt ich jeszcze w Radomiu nie widział. Ludzie skarżą się na fatalne warunki socjalne. I mają rację. Pakamerę, gdzie można schronić się przed deszczem i wypić gorącą kawę, zastępuje obecnie waląca się szopa.

Zakład „Budremu" przy ul. Reja stanowi ostatni punkt na trasie wędrówki. W ub. roku radomski „Budrem" wykonał roboty za 13,5 mln zł, w bieżącym będzie miał do realizacji prace budowlano-montażowe za 35 mln zł. Skok ogromny zważywszy, że trzeba sprostać tym zadaniom prawie przy tym samym stanie załogi i obecnym zapleczem sprzętowym. Jesteśmy świadkami krótkiej narady. „Budrem" otrzyma pomoc, która pozwoli m.in. na szybsze oddanie do użytku stolarni i ślusarni.

A potem, już na spokojnie, dyr. Barszczyński wykonał w swoim gabinecie kilka telefonów. W wyniku przeprowadzonych rozmów znalazła się w kieleckim „Budremie" szlifierka do marmuru, marmur również. Nie odmówiły pomocy Szydłowieckie Zakłady Kamienia Budowlanego, oferując nawet obok materiałów fachową pomoc przy układaniu marmurowych posadzek. Będą potrzebne bloczki betonowe do budowy magazynu przy ul. Dębowej oraz nowy barakowóz przeznaczony na pakamerę dla załogi. Kłopoty transportowe też zostały pokonane. Dwa potężne samochody ciężarowe dzięki błyskawicznym decyzjom dyr. „Transbudu", Janusza Głąbińskiego pojadą po wszystko, przywiozą na miejsce, do Radomia.

No i po kłopotach. Nasz terenowy rekonesans, łącznie z telefonicznym finałem trwał w sumie około trzech godzin. Taka, nad wyraz skromna była cena przyspieszenia remontów sklepów o kilkadziesiąt dni...

ANDRZEJ MĘDRZYCKI

ZAPISKI REPORTERA

SPOTKANIE PSZCZELARZY. W najbliższą niedzielę, 8 bm. odbędzie się pierwsze w tym roku szkolenie specjalistyczne organizowane przez Wojewódzki Związek Pszczelarzy. Spotkanie pszczelarzy odbędzie się w budynku szkoły podstawowej nr 28 przy ul. Jaracza 8. Początek o godz. 10.

NA UL. WARSZAWSKIEJ. Oddana do użytku jedna jezdnia ul. Warszawskiej (pomiędzy ul. Gwardii Ludowej a ul. Daleką) uwolniła kierowców od korzystania z uciążliwego objazdu przez Osiedle XV-lecia. Niestety, przy szybko zapadającym obecnie zmroku, pokonanie tego odcinka ulicy nastręcza sporo kłopotów. Przechodnie i kierowcy powszechnie narzekają na brak oświetlenia, który daje się mocno we znaki. Tę opinię warto skierować pod adresem energetyków, którzy mają wykonać to uliczne oświetlenie. Warto też zadbać o dobre oznakowanie drogi. **(mz)**

Wśród 10 najlepszych

Katarzyna Kwiecień — gwinciarka z „Łączników"

Wśród 10 Pracowników Roku 1977 województwa radomskiego są trzy kobiety. Jedną z nich jest Katarzyna Kwiecień, pracująca jako gwinciarka w Fabryce Łączników.

O gwintowaniu elementów w Łącznikach powiada: „masówka". Nie oznacza to wcale, że tę wielkoseryjną obróbkę można traktować z przymrużeniem oka. Wystarczy niewielki błąd, dekoncentracja uwagi — a skutki mogą być nieobliczalne.

Katarzyna Kwiecień w ciągu 12-letniej pracy sztukę bezbłędnej obróbki opanowała jak nikt inny. Udowodniła, że można pracować cały rok, wykonywać dziesiątki tysięcy detali bez jednego nawet braku. Niektórzy powiadają więc, że jest to „przypadek wyjątkowy — fenomen". Przodująca gwinciarka jest innego zdania: „To tylko koncentracja uwagi i trochę wyobraźni. Trzeba mieć świadomość tego, co się stanie, jeśli w skomplikowanym urządzeniu pod napięciem zawiedzie jedna śrubka".

W 1977 r. osiągnęła trzy sukcesy: zdobyła tytuł pracownika roku wydziału gwinciarni, potem tytuł zasłużonego pracownika branży odlewniczej i wysokie wyróżnienie w Dniu Odlewnika, a wreszcie znalazła się na liście 10 najlepszych pracowników województwa radomskiego.

Katarzyna Kwiecień, jako przewodnicząca oddziałowej rady zakładowej równie sumiennie, poważnie i z „wyobraźnią" traktuje swoje społeczne obowiązki. Dotyczy to w pierwszej mierze organizacji małych, wydziałowych urządzeń socjalnych (duże ogólnozakładowe są już na Potkanowie) — a ostatnio modernizacji hali produkcyjnej, wykładanej obecnie kafelkami.

Te prace wykonuje się sposobem gospodarczym, zgodnie z grafikiem prac, opracowanym przez radę oddziałową i kontrolowanym przez jej przewodniczącą. **be-de**

W rok po otwarciu

Mija rok od przekazania do użytku Bazy Remontu Maszyn Poligraficznych przy ul. Tartacznej w Radomiu, która istnieje przy spółdzielni „Opakowanie" i jest jedyną tego typu placówką w kraju. Załoga radomskiej Bazy pracuje na potrzeby spółdzielni zrzeszonych w Krajowym Związku Spółdzielni Przemysłu Poligraficznego i Opakowań oraz innych zakładów poligraficznych z całego kraju. W ub. roku 38-osobowa załoga wykonała zadania produkcyjno-remontowe o wartości 4 mln zł.

W tym roku załoga powiększy się do 60 osób a zadania wzrosną do 9 mln zł. Wśród obowiązków radomskich spółdzielców będzie obsługa serwisowa, przeglądy gwarancyjne i remonty trzech typów czechosłowackich maszyn poligraficznych „Dominant", „Grafopres" i „Librex", produkcja części zamiennych do maszyn i urządzeń poligraficznych a nawet wytwarzanie urządzeń do sito-druku. **(mz)**

Delegaci na II Krajową Konferencję PZPR

Euzebiusz Ciążela — I sekretarz KM partii w Radomiu

Euzebiusz Ciążela — I sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR w Radomiu:

— Istnieje w naszym mieście pilna potrzeba korekty geografii organizacji partyjnych. Są duże zakłady, gdzie niemal na każdym kroku widoczna jest aktywna, inspiratorska działalność członków partii, ale mamy również i takie — szczególnie w spółdzielczości i na placach budów — gdzie dostrzegalne są wyłącznie zewnętrzne efekty działalności komórek partyjnych. Inna ważna sprawa dotyczy właściwej postawy posiadaczy legitymacji partyjnych. Nie tylko w zakładzie, ale również w rodzinie na zabawie, podczas zebrania samorządu mieszkańców, w kolejce sklepowej itp.

Co się tyczy miasta sądzę, że potrzeba więcej przejawów autentycznej ambicji dotyczącej jego szybkiego rozwoju. Zwykle, wciąż jeszcze zbyt powszechne narzekania trzeba zastąpić inicjatywą, próbami wspólnego, energicznego przezwyciężania trudności, których nie brakuje. Jeden z naszych podstawowych celów dotyczy pełnej realizacji zadań w zakresie budownictwa mieszkaniowego. I cel ten osiągniemy. Ale moglibyśmy zrobić znacznie więcej, gdyby każde środowisko społeczne cechowała większa aktywność w wypełnianiu programu. Nie chodzi o wielkie sprawy i budowę obiektów mieszkalnych od podstaw, ale prace nie wymagające fachowości, które przyspieszą realizację zadań. Wystarczy np. sprzątnięcie placu po zakończeniu budowy, sprzątnięcie klatek schodowych itp. czynności. To ogromna pomoc dla budowlanych.

Będziemy nadal porządkować miasto. Mamy już ładną ul. Żeromskiego, ale ten fakt nie zmienia świadomości jak wiele jeszcze pracy przed nami. I znów tempo przeobrażeń, podobnie jak w przypadku budownictwa mieszkaniowego nie wiąże się ze środkami finansowymi lecz przede wszystkim społeczną, obywatelską postawą ogniw samorządowych, zakładów pracy i instytucji. Dyrektor KBM Zdzisław Wilk — przyszedł do nas kilka dni temu i pyta: Będziemy robili brodzik w parku im. Kościuszki? Bo jeśli tak, jesteśmy gotowi, możemy zaczynać. Chcę podkreślić — że mówi te słowa szef przedsiębiorstwa, który ma na głowie setki problemów z realizacją trudnego programu „mieszkaniówki" Ale jest też obywatelem miasta, któremu zależy, by z każdym dniem zmieniało swój wygląd, piękniało. Gdyby w podobny sposób, proporcjonalny do własnych możliwości, angażowały się w sprawę inne zakłady i instytucje, efekty w przeobrażeniu radomskich placów i ulic byłyby znacznie większe.

I wreszcie zaopatrzenie sklepów. Mamy ogromne, nie wykorzystane rezerwy we wzbogacaniu handlowej oferty artykułami produkowanymi przez radomskie zakłady pracy. Musimy dopracować się takiego systemu współpracy handel — przemysł, który przyniesie korzyści obydwu stronom, a co ważniejsze w pełni zadowoli klientów.

not. **am**

Adresy Obwodowych (II) Komisji Wyborczych w Radomiu

Podajemy adresy siedziby obwodowych komisji wyborczych w Radomiu od nr 21 do nr 40 obwodu głosowania.

Obwód głosowania **nr 21** — siedziba Obwodowej Komisji Wyborczej w Przedszkolu Radomskiej Wytwórni Telefonów przy ul. Malczewskiego 26, obejmująca ulice: Warszawska od nr 2 do nr 8 (strona parzysta), Kusocińskiego od 1 do 9 i 9a (strona nieparzysta) i od 2 do 12 (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 22** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w dzielnicowym Domu Kultury przy ul. Śniadeckich 2, obejmuje ulice: Gomulickiego, Brandta, Chełmońskiego, Kołłątaja, Mochnackiego, Orzeszkowej, Śniadeckich, Gwardii Ludowej, Lelewela, Warszawska od 1 do 3 (strona nieparzysta).

Obwód głosowania **nr 23** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej przy Szkole Podstawowej nr 5, ul. Kusocińskiego 1, obejmuje ulice: Warszawska od 5 do końca (strona nieparzysta), i od 12 do końca (strona parzysta), Klejowa, Mydlana, Rybna od 1 do 2 do rzeki Mlecznej (strona parzysta i nieparzysta), Stodolna, Żywa, Ozdobna, Grójecka, Radosna, Głowackiego, Piaskowa, Wietrzna, Żwirowa, Różana, Niska, Torfowa, Białobrzeska, Kopalniana, Sąsiednia, Górnicza, Parkowa, Michałowska, Tylna, Jesienna, Wójtowska, Nowowolska, Starowolska, Daleka od 1 do 37 (strona nieparzysta), Solna, Janiszewska, Puszczańska, Staromłyńska, Wielogórska, Wincentowska.

Obwód głosowania **nr 24** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w filii Szkoły Podstawowej nr 6 ul. Zbrowskiego 105 — ulice: Brzustowska, Gołębiowska, Gryczana, Twarda, Warecka, Żółkiewskiego, Terenowa, Zbrowskiego od 104 do końca (strona parzysta), i od 71 do końca (strona nieparzysta), Kozienicka, Józefowska, Towarowa, Magazynowa, Daleka od 132 do końca (strona parzysta), i od 143 do końca (strona nieparzysta), Północna, Jedlińska, Akademicka, Rodziny Ziętalów, Franciszka Zubrzyckiego (dawna Przemysłowa) Lesiowska.

Obwód głosowania nr 25 z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Zespole Szkół Elektronicznych — ul. Sadkowska 19, ulice: Daleka od 76 do 130 (strona parzysta) i od 99 do 141 (strona nieparzysta), Struga od 69 do końca (strona nieparzysta) i od 66 do końca (strona parzysta), Sadkowska, Grzybowska od ul. Struga do ul. Olsztyńskiej (1, 3, 5, 7, 9, 11, 13), Zbrowskiego od 67 do 69 (strona nieparzysta), i od 78 do 102 (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 26** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Szkole Podstawowej nr 6 przy ul. Sadkowskiej 16, obejmujący ulicę Olsztyńską.

Obwód głosowania **nr 27** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Studium Wychowania Przedszkolnego przy ul. 1-go Maja 68 — ulice: 1-go Maja od 70 do końca (strona parzysta) i od 83 do końca (strona nieparzysta), Filtrowa, Wodna, Struga 52.

Obwód głosowania **nr 28** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w stołówce pracowniczej Radomskiej Wytwórni Telefonów przy ul. Filtrowej 15 obejmujący ulice: Struga od 54 do 64 (strona parzysta), Wyczółkowskiego, Kossaka, Fałata, Lindego, Siemiradzkiego, Katowicka, Grzybowska od ul. Olsztyńskiej do Potoku od 42 do końca (strona parzysta), i od 49 do końca (strona nieparzysta), Zbrowskiego od 32 do 76 (strona parzysta), i od 37 do 65 (strona nieparzysta), Sienna od 33 do końca (strona nieparzysta) i od 44 do końca (strona parzysta), Szklana od 10 do końca (strona parzysta) i od 21 do końca (strona nieparzysta).

Obwód głosowania **nr 29** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w biurowcu ZEOW przy ul. Żeromskiego 77 — ulice: 1-go Maja od 56 do 68a i b (strona parzysta), Młynarska, Batorego, Zbrowskiego od 1 do 35 (strona nieparzysta) i od 2 do 30 (strona parzysta), Żeromskiego od 75 do 109 (strona nieparzysta), Kolberga od 13 do końca (strona nieparzysta) i od 14 do końca (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 30** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Szkole Podstawowej nr 33 przy ul. Kolberga 5 obejmujący ulice: Kolberga od 1 do 11 (strona nieparzysta) i od 2 do 12 (strona parzysta), Grzybowska od ul. Kolberga do Potoku (40 i 45), Sienna od 2 do 42 (strona parzysta) i od 1 do 31 (strona nieparzysta), Szklana od 1 do 19 (strona nieparzysta) i od 2 do 8 (strona parzysta), Żeromskiego od 111 do końca (strona nieparzysta), i od 96 do końca (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 31** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w biurowcu RPB przy ul. Żeromskiego 94 — ulice: Żeromskiego od 74 do 94 (strona parzysta), 1-go Maja od 50 do 54 (strona parzysta), Dzierzkowska, Nowogrodzka od 19 do końca (strona nieparzysta), i od 24 do końca (strona parzysta), Czachowskiego.

Obwód głosowania **nr 32** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Szkole Podstawowej nr 8 przy ul. Dzierzkowskiej 9 — ulice: 1-go Maja od 42 do 48 (strona parzysta) i od 33 do 45 (strona nieparzysta), Słowackiego od 1 do 55 (strona nieparzysta), Nowogrodzka od 1 do 17 (strona nieparzysta) i od 2 do 22 (strona parzysta), Żeromskiego od 58 do 72 (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 33** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Spółdzielni Pracy „Rękodzieło" przy ul. Puławskiej 14/16 — ulice: Białostocka, Janowiecka, Kaliska, Kaszubska, Kochanowskiego, Lubelska, Lotnicza, Metalowa, Małęczyńska, Nałęczowska, Okrzei, Piotrkowska, Pomorska, Poranna, Puławska, Smolna, Szczecińska, Zwoleńska, Wrocławska, Chorzowska, Średnia od 33 do końca (strona nieparzysta) i od 38 do końca (strona parzysta), Odrodzenia od 1 do końca (strona nieparzysta).

Obwód głosowania **nr 34** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Szkole Podstawowej nr 1 przy ul. Odrodzenia 51 — ulice: Odrodzenia od 2 do 64 (strona parzysta), Słowackiego 57 do 95 (strona nieparzysta), Średnia od 2 do 36 (strona parzysta) i od 1 do 31 (strona nieparzysta), Górna, Giserska, Promyka, Żurawia.

Obwód głosowania **nr 35** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Przedszkolu nr 6 przy ul. Kalińskiej 4 — ulice: Słowackiego 97 do 119 (strona nieparzysta), Odrodzenia od 66 do 86 (strona parzysta), Ciemna, Jasna, Kalińska, Wróblewskiego, Przelotna, Wesoła, Tadeuszowska.

Obwód głosowania **nr 36** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Szkole Podstawowej nr 10 przy ul. Długojowskiej 6 — ulice: Słowackiego od 121 do 157 (strona nieparzysta) Kościelna, Kwiatowa, Ludwikowska, Miedziana, Długojowska, Ogrodnicza, Skarżyńskiego, Komunalna, Podmiejska, Lechicka, Litewska, Szeregowa, Dzielna, Odechowska, Akacjowa, Gromadzka, Krzyżowa, Hubalczyków, Inspektowa, Odrodzenia od 88 do końca (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 37** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Liceum Ogólnokształcącym im. Syrokomli przy ul. Kieleckiej 2 — ulice: Kielecka od 2 do 6 (strona parzysta), Przytycka od 2 do końca (strona parzysta), Sierpniowa, Listopadowa, Czwartaków, Aleja Róż, Morwowa, Morelowa, Żyzna, Sarnia, Chabrowa, Masztowa, Wieżowa, Krańcowa, Radiowa, Nowofolwarczna, Osiowa, Traktorzystów, Zielona, Wysoiańskiego, Spółdzielcza, Świerczewskiego od 56 do końca (strona parzysta), Czarnieckiego od 1 do 27 (strona nieparzysta) i od 2 do 26 strona parzysta), Langiewicza.

Obwód głosowania **nr 38** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Szkole Podstawowej nr 29 przy ul. Ceglanej 4 — ulice: Świerczewskiego od 2 do 54 (strona parzysta), Stolarska, Ciesielska, Kołodziejska, Dobra, Sapowa, Widok, Wacyńska, Ceglana, Wareńska, Krótka, Niecała, Nowospacerowa, Saska, Gęsia, Wspólna, Równa, Klementyny, Sanocka, Polna od 2 do 64 (strona parzysta) i od 1 do 67 (strona nieparzysta), Chłodna od 1 do 49 (strona nieparzysta) i od 2 do 48/50 (strona parzysta).

Obwód głosowania **nr 39** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w zasadniczej Szkole Zawodowej „ZREMB" przy ul. Wernera 30 — ulice: Wernera od rzeki Mlecznej do ul. Czarnieckiego, Polna od 69 do końca (strona nieparzysta) i od 66 do końca (strona parzysta), Chłodną od 51 do końca (strona nieparzysta) i od 52 do końca (strona parzysta), Czarnieckiego 28 do końca (strona parzysta) i od 29 do końca (strona nieparzysta), Dworska, Zajęcza, Kapturska, Paska, Folwarczna, Mokra, Kraszewskiego, Luźna, Konopna, Trzcinowa, Zwarta, Pionierów, Budowlanych, Przodowników, Dekarska, Murarska, Letniskowa, Zwierzyniecka, Borkowskich, Janowska, Modra, Gołębia, Iglasta, Głęboka, Myśliwska, Radosława, Bratnia, Obozowa, Rybna od rzeki Mlecznej (strona parzysta i nieparzysta), do ul. Czarnieckiego, Łamanej, Słonecznej.

Obwód głosowania **nr 40** z siedzibą Obwodowej Komisji Wyborczej w Zasadniczej Szkole Budowlanej KBM przy ul. Szkolnej 25 — ulice: Czarna od 1 do 19 (strona nieparzysta), i od 2 do 23 (strona parzysta), Grenadierów, PCK.

be-de